Anul XVII (Serie nouă) Nr. 75
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9

TELEFOANE:

Centrala imprimeriilor și Administrația			3.84.30
Direcția	5.87.08	Sport	3.79.34
Secretariat general	5.87.00	Paginația	3.78.86
		Publicitatea	3.33.98
Redacția	3.79.34	Provincia	5.87.09

Director: P. P. PANAITESCU

Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.576 1940

EXEMPLARUL 3 LEI

Luni 30 Decemvrie 1940

12 Pagini Nr. 75

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

DREPTATEA NOASTRĂ

De ani de zile propaganda maghiară a răspândit în Europa întreagă lucrări și articole mai mărunte scrise în toate limbile, care căutau să convingă pe învățați, ca și pe neînvățați despre întâietatea așezării Ungurilor în Transilvania. Afirmând acest drept de primi ocupanți, arătau pe Români ca venetici tolerați, fugari de sub jugul turcesc, cari mai târziu au cutezat să ridice glasul, să se facă stăpâni în casa ce i-a găzduit cu atâta mărinimie. Controversa este veche și nu o vom discuta aci din nou din punct de vedere istoric; dela înțeleptul Petru Maior, până la istoricii noștri de azi, ea a fost desbătută pe toate fețele și pentru un om de știință serios, ea este rezolvată în favoarea noastră. Dar unul este rezultatul cercetărilor științifice și alta pătrunderea adevărului. O propagandă tendențioasă și dusă cu meșteșug a orbit pe mulți; în streinătate apăreau mereu cărți, în care teza maghiară era îndreptățită, trăgându-se adesea și concluzii politice nefavorabile nouă.

Iată însă că de curând dreptatea noastră începe să fie ascultată și înțeleasă. In cercurile învățaților germani s'a născut în timpul din urmă un interes deosebit pentru Sud-Estul Europei, pentru cercetarea trecutului și prezentului popoarelor din această parte a continentului nostru. Ei nu s'au mai mulțumit să se informeze din cărțile scrise cu mai multă sau mai puțină bună credință de cei interesați, ci s'au apucat să cerceteze singuri. Astfel de câți va ani s'au înmulțit institutele, catedrele universitare și revistele pentru studiul Europei Sud-Estice în Germania. Pe temeiul acestor cercetări a început să-și facă loc o cunoaștere mai dreaptă a poporului nostru, a drepturilor și suferințelor sale. Am început să fim cunoscuți mai de aproape, științificește, în Germania.

Acum câteva zile a ieșit dela tipar un volum din marea revistă ce se publică la München „Süd Ost Forschungen" (Cercetări Sud-Estice), organul institutului Sud-Est european din acel oraș.

Volumul se deschide cu un studiu al profesorului E. Gamillscheg dela Universitatea din Berlin „Despre problema originii Românilor", în care analizează lucrările filologului ungur L. Tomas, respingându-le și arătând netemeinicia tezei istoriografiei maghiare. In acelaşi volum profesorul L. Klebel recenzează o lucrare a unui savant maghiar Istvan Kniezsa, care susține aceiași veche și repetată afirmație a priorității maghiare în Transilvania. Recenzentul german se exprimă astfel despre cartea istoricului ungur: „Părerea maghiară, că nici Germanii, nici Românii nu locuiau în Ungaria înainte de venirea Maghiarilor, sau că n'au putut supraviețui pustiirilor Maghiarilor cuceritori, poate conveni punctului de vedere maghiar, dar adevărată nu este". (Süd-Ost Forschungen volum V. p. 264).

Să nu ni se spue că aceste păreri ale învățaților rămân în cercul lor restrâns, că n'au nici o înrâurire asupra opiniei publice, asupra conducătorilor politici. In Germania lucrările științifice se citesc de foarte multă lume, între oamenii de știință și marele public este o legătură strânsă, pe care noi abea o concepem. Intotdeauna acolo influența profesorilor universitari, a specialiștilor, a fost hotărâtoare pentru formarea convingerilor în mase, cel puțin în cele mai culte, ceiace înseamnă foarte mult. Dovadă că lucrurile stau așa, este că de curând în revista „Das Reich", revistă de popularizare, destinată în primul rând soldaților germani, am citit într'un articol consacrat țării noastre (și dela o vreme asemenea articole se înmulțesc în toată presa germană) aceiași afirmare a dreptății noastre istorice.

Trebue să mai adăugăm un lucru ca să înțelegem bine influența învățaților germani. Institutele germane de cercetări sunt rareori închinate numai științei pure, ele au legături strânse cu cercurile politice de cârmuire. Chiar un institut de istorie sau filologie este socotit ca un organ de informare și de documentare al Ministerului Afacerilor Străine și al Propagandei. Mereu se cer informații, date istorice, statistice, referate, specialiștilor din instituții pentru organele politice.

Dacă privim lucrurile în această lumină, avem dreptul să ne bucurăm. Dreptatea noastră, în ciuda unei propagande interesate, începe să fie recunoscută în cercurile învățate și de acolo în marele public. Se știe azi în Germania că noi Românii suntem, nu numai cei mai numeroși, dar și cei mai vechi locuitori ai Ardealului, acei care au desțelenit pământul, care l-au muncit și s'au identificat cu dânsul. Se știe că noi și numai noi suntem oamenii pământului ardelenesc de veacuri multe, de totdeauna.

Și e bine că adevărul își face drum, căci viitorul va fi clădit pe piatra tare, de nesdruncinat, a adevărului.

P. P. Panaitescu

Dumineca

Legea de organizare bisericească din 1925 și-a dovedit lipsa de rodnicie, de-alungul unei perioade de 15 ani.

Chemată să înlesnească viața duhului, ea n'a izbutit decât să aducă uscăciune și strâmbare. Este adevărat că viața unei biserici nu poate fi ucisă de o lege; precum nici sporită în prea mare măsură. O lege omenească are puterea ei mărginită. Când e bună înlesnește curgerea firească a lucrurilor. Când e rea, strâmbă și produce turburări. Dar atât. Iată, Legea aceasta — pe care unii oameni din Sinod o socotesc clădită pe dogme, pe canoane, pe predanii — își arată, tot mai mult, spărturile și strâmba așezare. Și aceasta dovedește că n'a fost întemeiată pe dogme, pe canoane, pe predanii. Căci atuncea cum și-ar mai dovedi ea lipsurile și vina?

Am arătat aci, cu alt prilej, că Legea de organizare bisericească prezintă o falsă înțelegere cu privire la rostul mănăstirilor și la alcătuirea vieții mănăstirești. Intr'o scrisoare publică, însuși Părintele Patriarh arată că Legea trebuie îndreptată. Confruntată cu viața în mers, Legea aceasta se va dovedi, tot mai mult, nepotrivită.

Sunt unii vlădici, cari socotesc că începutul și sfârșitul cu Legea din 1925 trebue socotit. Și ar fi gata să facă foarte mari jertfe pentru apărarea ei; ar fi gata să meargă în 12 morminte nărulte, de dragul ei.

Credem că se exagerează. Cu bună știință. Fiindcă ce e bun, bun rămâne. Iară ce e rău, nu se ține.

O altă dovadă de nepotrivire a dat-o Legea cu prilejul alegerilor pentru adunarea electorală a vlădicilor. Intâmplându-se ca mai toți părinții episcopi să fie, la acea vreme, liberali și, deci la fel și părinții protopopi, alegerile au dat un număr de deputați liberali impresionant.

S'a lucrat și aci după cel mai clasic sistem mirenesc: cu falsuri, cu bătăi, cu constrângeri. Și chiar de ar fi fost libertate, tot nu se putea ajunge la o adunare de deputați, într'adevăr cu frica lui Dumnezeu. S'au văzut adunări eparhiale numărând între membrii lor cunoscuți francmasoni.

Legea nu e evanghelie. Și nici măcar dreaptă tâlcuire a Evangheliei. Atunci?

G. Racoveanu

AJUTORAREA CELOR LIPSIȚI

Doamna General Antonescu a distribuit Dumineca la Predeal numeroase daruri populației nevoiașe

TÂLCUL DISCIPLINEI LEGIONARE

Căpitanul a așezat Mișcarea Legionară chiar dela începuturile ei pe temeiul sigur al disciplinei de fier. D. Horia Sima, Comandantul nostru de azi, ne cere să păstrăm aceeași linie de aspră disciplină. Legionarii vechi înțeleg rosturile adânci ale acestei chemări și acceptă cu hotărîre și credință normele vieții legionare. Elementele mai proaspete sau cele care doresc să intre acum în rânduri nu dovedesc însă totdeauna aceeași înțelegere și chiar când primesc toate formele exterioare, ei lasă să li se întrevadă uneori nesiguranța și nedumerirea. Pentru camarazii aceștia e bine să amintim din când în când principiile de bază ale Mișcării, tâlcul lor, puterea lor și necesitatea de a ne zidi viața după ele.

Pentru mulți disciplina este o lepădare rușinoasă a personalității, o adoptare a spiritului de turmă. Ea e bună deci numai pentru firile slabe și pentru cei neinzestrați. Individualitățile puternice nu cunosc reguli impuse; ele își făuresc drum propriu și răsbesc singure acolo unde massele sunt complet neputincioase. Pentru alții disciplina este bună, dar numai ca un mijloc de luptă. Oridecâte ori se găsesc în conflict mai multe tabere sau grupări omenești, va învinge cea care este capabilă de o disciplină mai nestrămutată. Disciplina se impune așa dar, ca un principiu al bătăliei.

Mișcarea Legionară are cu totul altă concepție despre disciplină. Pentru ea disciplina este un principiu de viață. Legionarul adevărat își însușește disciplina pentrucă pe calea aceasta se încadrează în Legiune și participă la bucuriile și durerile ei fără seamăn; pe calea aceasta își slujește neamul și se încolonează în marșul său neistovit spre biruință; pe calea aceasta își îmbogățește personalitatea cu idealuri, principii, acțiuni și victorii pe care nu le-ar putea dobândi niciodată singur.

Disciplină nu înseamnă supunere la ordin, de dragul ordinului sau de dragul supunerii. Acesta este înțelesul învechit al ei. Disciplină înseamnează supunere la principii, încadrare voită în ordinea spiritului. Dacă disciplina ar însemna supunere la ordin, ar urma că cel mai mare în grad, cel care nu primește ordine, ar putea să facă ori ce ar voi, ar putea să-și urmeze propriile înclinări și să dispună ori ce i-ar trăsni prin cap. In realitate cel mai disciplinat trebue să fie tocmai conducătorul. Așa cum a precizat în mod definitiv Căpitanul, conducătorul nu face ce vrea, ci ceeace trebue. Disciplină legionară înseamnează prin urmare, supunere la normele de viață ale Mișcării Legionare, trăire după principiile eterne ale neamului și după liniile morale ale omenirii, așa cum sunt ele statornicite de marii creatori. Numai în acest înțeles conducătorii capătă o realitate deplină, iar ordinele date de ei devin obligatorii pentru adepți. Conducător e cel care se află prin meritele sau structura sa sufletească mai aproape sau cu mai multă precizie pe linia mișcării, adică pe linia Neamului. Conducător nu este deci cel numit sau cel ales, ci cel recunoscut în chip firesc prin poziția pe care și-o câștigă singur față de necesitățile de viață și biruință ale Mișcării. Conducătorii astfel selecționați trebuesc urmați cu cea mai mare sfințenie. Ordinele lor trebuesc ascultate, dar nu pentrucă sunt ordine, ci pentrucă vin dela el, adică dela cei mai buni din Mișcare și pentrucă, așa fiind, ordinele lor exprimă normele vieții legionare și asigură biruința neamului în istorie. Iată dece susținem că disciplina este singurul drum de încadrare în Mișcare și de încadrare în Neam. Cine face totul de capul lui, se servește poate pe sine, dar nu servește Neamul. Cine este nedisciplinat se reduce singur la propriile lui puteri, renunțând la viața bogată a colectivității, la experiența și învățăturile dobândite de alții și la idealurile înalte pe care numai Neamul le poate fixa și le poate urmări în goana uriașă a înfăptuirii.

Disciplina legionară înseamnează așa dar, principiu de viață. Legionarul se supune ordinelor fără șovăire, pentrucă pe calea aceasta se încadrează în Legiune, participă la Duhul Căpitanului, își slujește din răsputeri Neamul, își arată dragostea față de camarazi și încrederea față de șefi și acceptă normele vieții spirituale opuse vieții animale. In înțelesul acesta disciplina nu sărăcește cu nimic personalitatea omenească, ci dimpotrivă ea este izvor nesecat de îmbogățire spirituală, prin participarea la gândurile și simțirile celor mai buni decât noi — și izvor de viață eternă, prin participarea la legile nemuritoare ale spiritului și ale Divinității.

Cel care nu ascultă de nimic, cade, prin această înșelătoare libertate, pradă propriilor porniri bestiale. Cel care se supune principiilor de viață spirituală și se înalță necontenit spre ideal, se eliberează în realitate, de propria lui micime și nimicnicie și urcă treptele singurei libertăți adevărate: libertatea desăvârșirii.

Traian Herseni

DESPRE CUTREMURE

de N. M. POPP

Observații marginale la conferințele Prof. Aug. Sieberg

D. prof. dr. **Aug. Sieberg**, renumitul seismolog din Iena și oaspele guvernului român, a ținut în București, în zilele de 18 și 20 Dec., două conferințe:

Prima, pentru specialiști, cu titlul **„Erdbebenforschung und Schadenverhütung"**, în amfiteatrul Spiru Haret, în cadrul Facultății de Științe, unde a fost presintat de d. Decan Stan Ionescu; la conferință a asistat și d. Ministru Traian Brăileanu.

A doua, pentru public, cu titlul **„Erdbeben und Erdbebenforschung"**, la Fundația Carol, în cadrul Societății Regale de Geografie; aci a fost presintat de d. prof. S. Mehedinți.

Ideia conducătoare care se desprinde din ambele conferințe este că d. prof. Aug. Sieberg se preocupă în special de aplicațiunile practice ale științei cutremurelor și anume urmărește criteriile după care intensitatea cutremurelor variază dela un loc la altul. D-sa măsoară intensitatea lor după o scară cu 12 grade, **scara Mercalli-Sieberg**, deosebită de scara cu 10 grade Rossi-Forel. Această intensitate variază:

1) Cu **natura subsolului** sau mecanica solului. Fiecare rocă transmite în alt mod unda seismică. Cu cât o rocă este mai cimentată, cu atât se resimte mai puțin de cutremur.

2) Cu **materialul de construcție**. S'a constatat și la cutremurul din 10 Nov. 1940 că locuințele construite de ex. din cărămidă se comportă mult mai slab față de cutremur decât casele de lemn sau din piatră. Numai așa se poate explica cum în mai multe județe din sudul Moldovei, aproape în fiecare sat, biserica și școala au avut de suferit, în vreme ce toate casele țărănești s'au păstrat intacte; explicația: de obicei numai biserica și școala sunt de zid.

3) Cu **seriozitatea construcției** sau tehnica construcției. S'a constatat cum în acelaș loc, case construite din acelaș material rezistă în mod diferit. Exemplul cel mai elocvent, din nefericire, ni-l dă blocul „Carlton", care s'a prăbușit nu din cauza cutremurului, ci din vina celor ce l-au construit.

Când în calcul intră aceste trei cauze principale de variație a intensității cutremurului, e ușor de înțeles cum intensitatea reală a cutremurului nu trebue judecată după pagubele provocate de el.

De câte ori este un cutremur mai puternic, de atâtea ori se vorbește și despre **epicentrul** lui. Toată lumea înțelege prin epicentrul unui cutremur, punctul dela suprafața pământului unde cutremurul s'a simțit cel mai puternic. Acest punct este proecția verticală a punctului din interiorul pământului, numit **hypocentru**, și unde s'a produs fenomenul. D. A. Sieberg a atras atenția că nu totdeauna în epicentru pagubele provocate de cutremur sunt mai mari și aceasta pentru motivele arătate mai sus.

Cunoscând cauzele care fac ca tăria unui cutremur să varieze dela un loc la altul sau chiar în acelaș loc să se simtă în mod diferit, dă posibilitatea de a preveni un cutremur, nu prevestindu-l — nu s'a născut încă omul care în mod serios, științific, să o facă — ci îngrădindu-i consecințele atunci când cutremurul s'ar produce.

O cercetare serioasă a rocei în care se vor înfige temeliile viitoarei construcții. (Ințelepciunea populară a spus: „să nu-ți faci casă pe nisip!" — așa a fost la Carlton). Apoi **folosirea unui material de construcție adecuat** nu numai rocei pe care clădești, ci și dimensiunilor construcției pe care ai proectat-o. De ce casele țărănești de bârne sau chiar de lațuri din satele noastre au rezistat admirabil, în vreme ce cuburile de beton — stil Tel-Aviv — din târgurile noastre au căzut turtite la pământ? Pentru că nu tot ceiace e de împrumut e mai bun; de multe ori chiar din potrivă.

Ultimul cutremur a fost un minunat avertisment dat acelora cari evită **autohtonismul în tehnica construcțiilor**. Casa românească e mai sănătoasă decât imitația fudulă dar netrainică împrumutată din alte medii, cu alt climat și alt sol.

Acestea sunt învățămintele pe care un Român trebuia să le fi tras din cele două conferințe atât de didactice ale prof. August Sieberg.

ȘCOALA MUNCII

Suntem un popor care n'am creiat prea multe prin munca noastră sau mai bine zis, am creiat mult prea puțin în raport cu ceeace trebuia să facem și puteam face. E un adevăr ce nu poate flata orgoliul nostru național. Dar, pentru a îndrepta o stare de lucruri, trebue s'o arătăm în toată mizeria ei.

Cu ocazia plasării refugiaților, s'a văzut clar că 75 la sută dintre ei n'au o meserie. Toți aceștia au trăit din munca altora, sau din învârtirea unor treburi mărunte de gospodărie care aparținea părinților lor. In opera de românizare a personalului din întreprinderi, ne-am lovit de acelaș neajuns: lipsa de pregătire profesională a elementului românesc. Dacă starea de lucruri s'ar opri aici, ea n'ar prezenta un caracter prea îngrijorător. Cu inteligența sprintenă a Românului și cu puțină tragere de inimă, s'ar putea remedia acest neajuns de ordin profesional. Ce se întâmplă însă? O bună parte dintre cei cărora le găsim posibilități de traiu, nu muncesc cu plăcere, cu dragoste și caută pe cât posibil să se sustragă muncii. In felul acesta nu numai că nu produc nimic pentru economia națională, dar devin elemente parazitare, care se limitează numai la consumarea de bunuri. Nu mai trebue să adăugăm că aceste elemente, în afară că sunt deficitare pentru economia Statului român, dar agită în permanență împotriva ordinei sociale. Cel ce se sustrage dela muncă nu visează și nici nu poate visa decât la împărțirea bunurilor pe cari le-au produs alții.

Dar în general, în Statul român, nu s'a muncit cu plăcere. Dovezile? Marii proprietari și-au pierdut moșiile în mâinile arendașilor: comerțul, industria, profesiunile libere au intrat în cea mai mare parte în mâini streine.

Mai trebue să amintesc că însuși țăranul român, deși muncește din zori și până'n noapte, truda lui nu este rodnică, pentrucă, în afară că nu știe cum trebue să lucreze pământul, el nu muncește cu râvnă și cu dragoste. Românii n'au pus pasiune decât în treburile „politice", așa cum le-au înțeles ei și cum le-au învârtit.

Am fost odată un popor muncitor, plin de omenie și cu frica lui Dumnezeu. Cu sute de ani în urmă, dar am fost! Peste noi, însă, au venit o serie de domnitori streini cu gândul numai la jaf și îmbogățire. Și ei n'au venit singuri, ci înconjurați de toți aceia cari s'au sustras muncii cinstite în Țara lor de origine. Domniile acestora erau scurte și de fiecare schimbare de domn, ne veneau noui exploatatori. Poate și de aici vorba înțeleaptă a bătrânilor noștri: schimbarea domnilor, bucuria proștilor.

Fiind protejații Domnitorului, ei au înlăturat elita conducătoare românească, substituindu-i-se pe nesimțite. Așa am ajuns la pătura suprapusă cu care și azi suntem încă în luptă. La această clasă „conducătoare" s'a asociat în curând și jidovimea căreia i s'au deschis porți largi pentru imigrare în Țara noastră. Tabloul exploatatorilor este acum complet.

Sus, o clasă conducătoare streină de tradițiile și de linia de viață a Neamului românesc, venită cu gând de exploatare și jaf. La mijloc, în industrie, comerț și profesiuni libere, resturile din pătura suprapusă cari nu și-au găsit rosturi în politică și întreaga jidovime cari ne-a invadat. Jos, un popor exploatat, jefuit, neîndrumat în viața profesională, neinstruit, și pervertit în tot ce a avut sănătos ca suflet și fizic, printr'un sistem de corupere și demoralizare dintre cele mai diabolice. Exemplul de sus, a fost imitat și de cei de jos.

Astfel, în decurs de secole, printr'un proces lent de decădere, dintr'un popor muncitor, plin de omenie și cu frica lui Dumnezeu, am ajuns un popor ce caută să tragă foloase fără prea multă muncă, exploatând chiar pământul care-l hrănește, un popor căruia îi place să exploateze pe semenul său și care încearcă să-l înșele și pe Dumnezeu.

Mișcarea legionară s'a născut ca o reacțiune năprasnică, împotriva acestei stări de lucruri. Ea a sesizat răul și a căutat să-l extermine în rădăcinile lui. A dat jertfe cutremurătoare pentru a zgudui conștiințele îndobitocite și adormite ale Românilor. Cu toate aceste exemple vii de muncă, de cinste și de jertfă nelimitată, mulți au rămas în pasivitatea lor inițială. Mișcarea legionară le-a dat tot ce putea să le dea. Se vede însă că exemplul nu este suficient. Taberele și șantierele benevole de muncă vor mai schimba mult din deprinderile rele înrădăcinate în suflete. La chemarea pe care Mișcarea legionară o face fiecărui Român și la exemplul viu pe care-l pune în fața tuturora pentru a fi urmat, e nevoie și de harapnicul care să-i mâne din urmă pe cei neînțelegători și îndărătnici.

Nimănui nu-i este îngăduit în Statul român legionar să cosume, fără să producă. Ba mai mult! Fiecare

Ion Țurcan

(Continuare în pag. 2-a)

PUTERI HOTĂRÂTOARE

Din fanatismul unei religii care făgăduia unui popor stăpânirea fără margini a celorlalți, lumea noastră veche, prin contact și moștenire, n'a oprit decât o doză de fatalitate, o poftă uriașă de pricopseală fără muncă și un gust de trândăvie orășană — care au caracterizat în parte cunoscute epoci de decadență.

Dar puterile de viață ale neamului nostru s'au dovedit cu mult mai hotărîtoare.

Din vârtejul de moarte în care ne aflam, am găsit tăria să ne smulgem și să pășim pe linia destinului istoric hotărât de Dumnezeu.

A fost o luptă grea și îndelungată. O luptă care continuă, cu toată hotărârea și intensitatea, după biruința din zilele ce le trăim.

Călăuză puternică, acum ca și la începuturi, credința în Dumnezeu și în misiunea încredințată poporului nostru.

Legionarul — *sublinia într'o recentă expunere d. prof. N. Petrașcu, secretarul general al Mișcării,* — este religios dar nu fatalist. El știe că Dumnezeu a lăsat legi care trebuesc împlinite, pentru ca binele să se poată realiza. Legionarul face rugăciuni, dar nu așteaptă.

Se găsește în aceste cuvinte însăși cheia de boltă a tăriei Mișcării Legionare. Care nu a așteptat nimic de la fatalitate, nimic dela întâmplare. Căci cine așteaptă dela întâmplare nu luptă. Iar cine nu luptă își poate permite uneori luxul de a câștiga, dar nu temeiurile de a învinge.

Câștigători se pot găsi ori când pe un câmp de curse, sau la o masă de joc. Din când în când ei ajung de se strecoară chiar în istorie, fără a o putea domina însă. Căci istoria, întocmai ca tranșeea, cere luptători.

Aproape toți cei cari s'au succedat la guvern în țara noastră, după război, au fost câștigători. Oameni de popularitate, de culise, de putere, de abilități, de așteptări răbdător și îndelung consumate. Ei au câștigat majorități vremelnice, care de fapt n'au însemnat decât tot atâtea voturi și numai atât. Aceasta pentru că nu au crezut. Ori chiar când au crezut în ceva, nu au crezut decât în ei.

De aci definitiva deosebire.

Marea putere de luptă a dat-o credința care, trecând dincolo, nu s'a ancorat în apele așteptărilor cu mânile încrucișate pe piept.

E desigur în acestea ceva cu mult prea neobișnuit și ciudat pentru lumea veche.

E ceva care se opune unei întregi societăți intrate în derută și descompunere, ceva care e însăși viața cea nouă.

Deoparte stă mănunchiul câtorva generații care nu se pot adapta sau nu vor. Care nu au crezut și nu pot crede în nimic din ceiace trece peste ele. Aceasta în funcție de structură, de posibilități lăuntrice și de educație. Cărora li se alătură în parte, din obișnuință, din imposibilitate de adevărată trăire, sau pur și simplu dintr'o oarecare comoditate de gândire și mentalitate, cei permanent călduți.

De cealaltă parte se găsesc oamenii cari, în primul rând, cred. Cari au făcut nu odată dovada acestei credințe. Și cari au învățat dela Căpitan, că țelul final al unui neam nu e viața, ci Invierea. Drept care nu ori ce mijloace sunt bune, după cum nici orice drum.

O credință, o trăire și un sens deplin creștin în acelaș timp.

Temeiul în luptă, în mergere înainte. Sprijinul de totdeauna în Dumnezeu.

Sunt de sigur acestea puteri hotărâtoare, cari singure pot duce la biruință neamul nostru.

Nicolae Andrieș

DUH ROMÂNESC

CE AM FĂCUT ACUM UN AN?

„După o noapte de somn bun, plecăm spre gară. In piaţa M. M. pentru mai multă siguranţă ne-am despărţit. Doru cu I. s'au dus spre gară, iar eu m'am repezit în str... pentru a lăsa ultimele lucruri şi dispoziţiuni.

La cassa de bilete, Dragomir. Lume multă. Majoritatea plecau la Sinaia. Mulţi în costume de skiori. Nu puţini dintre aceştia, agenţi. I-am văzut mai apoi, controlând fiecare compartiment cu multă atenţie, sub pretext că ar căuta pe cineva. Odată trenul pornit, observ că sunt arcaşi şi băeţii. Iancu, agitat, îmi spune că nu e sigur că Duca ar fi în tren şi că în schimb este un macedonean care dacă l-ar vedea totul ar fi ratat. Ii răspund că eu din drum nu mă întorc şi că dânşii să se reîntoarcă la Bucureşti. Dacă D. e în tren, singur sunt de ajuns. Dacă nu, eu îi aştept la Sinaia iar ei vor veni cu trenul următor, cu care indiscutabil va veni şi D. Dacă unuia dintre noi i se oferă prilejul nu mai stă la gânduri. Ei s'au şi dat jos la Ploeşti. Drumul splendid. Il consideram ultimul şi trăiam intens. Trenul alunecă lin, ca un şarpe printre munţii acoperiţi greu de omăt. La câteva întrebări puse de cei doi care populau cu mine compartimentul încerc să fiu amabil, să zâmbesc. Nu pentrucă aş fi fost rău dispus sau cu sufletul împovărat. Eram atât de liniştit că-mi era teamă de mine însumi. Ştiam unde mă duc, (simţeam doar durerea vie de sub coastă provocată de revolverul pe care, pentru a nu-l lăsa în pantalon, îl pusesem la brâu), ştiam că n'am să mă mai întorc, eram aproape sigur de asta, şi totuşi seninătatea cu care priveam, mi se părea chiar mie netirească. Sufletul meu era ca apa adâncă.

In timp ce priveam brazii, neclintiţi şi mândri de haina lor, gândul mă ducea departe — retrăiam copilăria — îi vedeam pe ai mei jelindu-se. Bietul Ionel, cât a plâns când l-am îmbrăţişat. Parcă ar fi bănuit unde mă duc. Eram mulţumit că l-am văzut.

Ce grozavă transformare în mine. In locul sbuciumului şi zvârcolelilor cari au înspăimântat pe cei care m'au văzut atunci, câtă linişte şi siguranţă, acum. Parcă nu mai sunt eu cel dela Făgăraş, care-şi smulgea părul când a auzit de moartea lui Virgil Teodorescu. Nici cel dela Bucureşti, pe care zâmbetul ironic al figurei de pe toate gardurile îl înebunea.

Incercam să-mi dau seama de când mă aflam în starea aceasta nouă. Da! Imi aduc bine aminte: din seara când am citit în ziarele de după amiază că „el" se va duce la Sinaia a doua zi. Ce forţe necunoscute mi-au dat siguranţa că „acolo" voi izbândi ceeace m'a chinuit atâtea zile şi încă atâtea nopţi? Dumnezeule mare, cât eşti de puternic şi bun şi drept! Tu ai voit aceasta. Numai aşa pot înţelege totul.

La Sinaia am ajuns la prânz. In jurul unui anumit vagon, lume multă. Căciuli şi pălării agitate. Cu paşi ce nu mai erau ai mei, m'am amestecat şi eu în gloată. Cu dreapta ţineam strâns mânerul celui care trebuia să-mi ajute. Gloanţele pe ţeavă. Piedica trasă. Desamăgire, însă. Era Dinu Brătianu. Grupul gălăgios se strângea în jurul său, iar câţiva scot fotografii. Pentru a nu le părea un străin, am rămas lângă ei. Poate să fiu şi eu în fotografiile acelea. Din vorbele lor am înţeles că „şeful" vine cu trenul de 3 jum.

Am intrat în restaurantul gării, — am mâncat, chiar copios, — gândeam zâmbind, dacă mor să mor sătul, cel puţin. Am scris o sumă de cărţi ilustrate — acasă, prietenilor. Imi şi închipuiam ce mină o să facă, a doua zi, când după larma şi zăpăceala din ţară, ca şi regretele pentru mine, ucis năprasnic, vor primi rândurile mele, scrise cu chiar câteva ore înainte...

In restaurant două fete. Ale restauratorului? Erau îmbrăcate pentru skiuri. Mă priveau din când în când pe furiş. Ca şi eu pe ele.

Când a apărut pe peron primarul şi celelalte oficialităţi, costumate de rigoare, am înţeles că nu mai am mult de aşteptat. Am rostit, în gând o rugăciune şi am ieşit şi eu. Doi agenţi, unul cu un plastru negru pe un ochiu, altul ciupit de vărsat şi puţin şchiop, cum m'au văzut m'au flancat şi n'am mai putut scăpa de ei tot timpul.

Doamne, dacă m'ar fi cercetat mai deaproape, o percheziţie ar fi ratat totul. In afară de revolver mai aveam un încărcător rezervă plin şi o cutie de gloanţe. Dacă-mi era într'adevăr groază de ceva era să nu fiu arestat înainte. După, putea să se întâmple orice.

Când a intrat trenul în gară, ştiam că n'are să se întâmple nimic. Simţeam acest lucru cu o siguranţă care trece peste marginile minţii.

Cu Iancu şi cu Doru mă înţelesesem să fim aproape unul de altul. In cazul când cel care ar fi voit să tragă era ucis sau împiedecat înainte de a-şi fi atins scopul, ar fi intervenit al doilea. Panica şi înbuşeala provocată în jurul primului, ar fi înlesnit uşor celuilalt să reuşească. Şi dacă, prin absurd, ar fi căzut şi acesta, ar fi sărit al 3-lea care indiscutabil că şi-ar fi atins ţinta. Văzând că dânşii nu coboară din tren, bănuind că li s'a întâmplat ceva, nu ştiam ce să mai cred. In jurul vagonului ministerial lume prea multă ca să risc singur, şi apoi, eram ţinut pas cu pas de cei doi cerberi.

Neliniştit, am simulat că nu mi-a venit cel pe care îl aşteptam şi am intrat din nou în restaurant. In aceiaşi clipă m'am pomenit şi cu dânşii (Doru şi cu Iancu). I. mi-a explicat că nu coborîse pentrucă era cunoscut de către Apostolescu, şeful poliţiei Sinaia. Ca să nu părem şi mai suspecţi, am pornit spre oraş, cu hotărîrea ca seara, la reîntoarcere să încercăm cu orice risc. Tot restul după amiezei l-am petrecut într'un restaurant, jucând table cu Doru.

Când am socotit că e timpul să plecăm am pornit spre gară, după ce ne despărţisem de Iancu, care era excesiv de nervos, şi prin aceasta socoteam noi să nu atragem atenţia agenţilor.

Trenul avea întârziere. Ne-am plimbat pe peron mai mult de un ceas jumătate. Pe Iancu îl văzusem, când am sosit, în hall, culcat pe o bancă.

Gara luminată slab. Călători puţini. Peste linii, în faţa unui vagon, pe care l-am ghicit că e cel ministerial, stătea nemişcat un sergent în mănuşi albe. In alt vagon, alăturat la primul, erau „excursioniştii" de dimineaţă, cu care venisem eu. Mai toţi deputaţi şi senatori. Unii şi cu soţiile...

...Ce-a urmat se ştie. E greu de redat în cuvinte.

După ce am aruncat revolverul jos şi am ridicat mâinile, să mă predau, o lovitură puternică în frunte, între ochi, a fost începutul. Pumnii cădeau grei ca nişte târnăcoape. Corpul nu-l mai simţeam. Aveam impresia că plutesc — sângele curgea val. Totul eram roşu. Faţa desfigurată. Unul de lângă mine a strigat: „Nu-l omorâţi, ne trebue, va desvălui multe".

Târît în sala de bagaje a gării, furtuna s'a deslănţuit şi mai aprig. Legat în cele din urmă, am fost timp de câteva ore între viaţă şi moarte. Mereu năvăleau înăuntru alte grupuri. Nici când a sosit un judecător să-mi ia declaraţia, cei din jurul meu nu conteneau. Unul, ţinând să se adacă o lunie udă, când a fost pus la punct de judecător, a început să vociferez şi mai tare, spunând că el este fratele ministrului Dumitriu. Sărmană ţară, ce-ai ajuns! N'a mai spus nici judecătorul nimic! Un altul, făcându-şi loc cu coatele, a năvălit ca o furtună ţipându-mi că unde am făcut „exerciţii de tragere". Era chestorul Liliu Şerban. I-am aflat mai târziu numele. Au venit apoi „vânătorii". Abia atunci am fost mai liniştit. Ii comanda un locotenent F. Suflet de aur. Când sângele coagulat din gură, mă făcea să mă sufoc, — nasul fiindu-mi sdrobit — şi l-am rugat să permită unui ostaş să mă spele, eu neputând singur fiind legat, a făcut un gest pe care nu-l voi putea uita niciodată. Şi-a aruncat tunica, şi-a suflecat mâinile şi m'a spălat de sânge, personal. Mi-a fost ca un înger salvator. Când au năvălit iar să mă lovească, a sărit ca un arhanghel înaintea mea — parcă-l văd şi acum cu pelerina sa până în pământ — şi le-a strigat — „Nu vă mai atingeţi de el, e tuberculos"... Şi într'adevăr, de atunci m'au lăsat.

Cercetările au durat toată noaptea. Ştiind că ceilalţi se vor preda Parchetului şi considerând inutil sacrificiul de-a nu-i declara, le-am dat şi numele lor. Semnalmentele însă le-am dat anapoda. Primul Procuror şi restul autorităţilor nu puteau crede că ei se vor preda singuri. Doru a fost prins în tren. Iancu, din fericire, a reuşit să ajungă până la Bucureşti şi să le dovedească spusele mele.

Pe la 3 dimineaţa reconstituirea. Penibilă clipă".

29 Decembrie, 1934. **Niki Constantinescu**

(Din caetul cu note zilnice al lui Niki Constantinescu).

CRONICA ITALIANĂ

ANTONIO BELTRAMELLI. — L'uomo nuovo — Benito Mussolini. (A. Mondadori, Milano, 1936, pp 370 XII, 25 L.).

Deşi nu e nouă în sensul cronologic, cartea aceasta poate fi socotită nouă prin conţinutul său de actualitate. Şi ca poate fi privită ca actuală, în măsura în care poate fi privită ca atare o carte despre Duce, despre fascism, ca ideologie a marilor transformări şi despre Italia fascistă.

In cele aproape 400 de pagini îţi se desfăşoară sub priviri, în ritmul unei povestiri de epopee, viaţa de sbucium, de luptă, de încleştări şi de victorii a lui Benito Mussolini, omul nou care a reuşit să pună ţării, după aproape două milenii, diadema imperială, pe fruntea Romei renăscute.

Naşterea şi copilăria Ducelui se petrec în Romagna, acea ţară a contrastelor de peisagii şi de temperamente, ţară a celor mai mari mistici, dar în acelaş timp şi a marilor condottieri italieni.

Dela început ceiace caracterizează în primul rând pe viitorul Duce este temperamentul său troppo vivace. Pe unde trece el forţa personalităţii sale irumpe şi domină, flacăra credinţei sale arde. La 16 ani nu se teme de nimeni; lumea începe însă să se teamă de el şi să-l iubească. Invaţă carte la Forlimpopoli în provincia natală, apoi la Geneva, în Elveţia, unde urmează cursurile lui Vilfredo Pareto.

Intors în ţară face politică militantă, în rândurile partidului socialist, unde îşi fixează marile linii ideologice. In tot ce face rămâne un apostol un solitar. Cu cât se sacrifică mai mult cu atât pretinde mai mult. In colecţia „La lotta di classe" şi în coloanele ziarului „Il Popolo d'Italia", se dovedeşte a fi un gazetar de mâna întâia, un gazetar în sensul înalt al cuvântului. „Polemicele noastre critice, spune el undeva, vor avea drept bază sinceritatea şi respectul faţă de orice idee profesată în chip cinstit".

Mare organizator militar, deşi porneşte dela constatarea aspră şi lapidară: „Il popolo non si batte", el va reuşi să facă din poporul italian o armată capabilă să lupte şi să câştige victorii.

Soldat pe frontul marelui războl va fi alături de neamul său în înfrângeri, în bucuriile marei victorii dela Vittorio Veneto şi în amărăciunile neomenoasei păci dela Versailles. In tot ce lupta şi ce face acest nou Cesar vrea să pregătească omul nou capabil să trăiască într'o lume nouă. Ceeace îl caracterizează întreaga viaţă este un admirabil senso del limite, care nu-l va părăsi niciodată.

Mistic şi eroic în acelaş timp, el va stăpâni acea „maestosa ragione", atât de semnificativă pentru geniul său şi va rămâne un „suscitatore di passioni, un trascendente, un condottiero di razza".

Misticismul Datoriei şi Religia Patriei: iată forţele care îl stăpânesc şi-i luminează paşii în marile clipe. Când în jurul primelor manifestări ale Fascismului se întinde, mai ameninţătoare ca oricare alta, conspiraţia tăcerii, Mussolini răspunde dârz şi ameninţător: „Parlerete un giorno del Fascismo". Religia lui e Religia Voinţei. Fie înainte, fie după marşul asupra Romei, el se menţine în permanenţă pe această linie. „Pentru morţii noştri", pentru memoria lor sfântă, fasciştii uniţi cu toţii, juraţi să continuaţi puternici, neînduplecaţi şi dârzi opera începută de ei", este apelul pe care Ducele îl adresează Italiei fasciste.

Cartea lui Antonio Beltramelli, nu conţine câtuşi de puţin o simplă şi obicinuită biografie a unui om mare. Nu se înrudeşte mai ales întru nimic cu acel soi de literatură ieftină oarecum, care se leagă de vieţile romanţate, literatură frecventă şi de largă circulaţie în ultimul timp. Nu. Cartea aceasta încearcă şi nu rare ori reuşeşte ca, privind în câmpul personalităţii unei figuri dominante, ca a lui Mussolini, să deosebească principalele semnificaţii ale unei ideologii care face istorie: ideologia fascistă. In faţa ochilor noştri nu se perindă numai principalele etape ale vieţii Ducelui, sau principalele resorturi ale personalităţii sale. Asistăm la un fenomen mult mai complex şi mult mai semnificativ: acela de a vedea cum se transformă o ţară printr'un om. De aceia ne putem îngădui să definim, cu un termen foarte larg, dar nu lipsit întru nimic de sens când e pornit dintr'o convingere intimă şi onestă, drept o carte rară, această carte a lui Antonio Beltramelli.

Semnalăm, ca prezentând o semnificaţie deosebită, manifestul lui Marinetti, dela sfârşitul cărţii care leagă fenomenul futurist din literatură, de fenomenul fascist.

Semnalăm de asemeni o bună traducere a cărţii lui Antonio Beltramelli, datorită d-lui Ovid Densuşianu-Fiul.

Gh. Uscătescu-Şoimu

PREZENTĂRI

Dumitru Anastase: „Arhanghelul" sculptat pentru Sediul legionar din strada Gutenberg

D. Alexandru Marcu a scos de curând un studiu asupra poetului Ugo Foscolo. Un studiu care nu vrea să fie decât o introducere la neoclasicismul italian, în care Hugo Foscolo ocupă un loc de frunte, şi care rezolvă multe probleme de sinteză.

Cei care nu cunosc momentul acesta italian vor prinde din expunerea d-lui Marcu aproape tot: opera poetului, cu motivele ei esenţiale, — drumurile care duc spre înţelegerea lor şi formele unei întregi mişcări literare.

Ceiace ne-a părut însă deosebit de interesant şi chiar fundamental studiului, este soluţia proprie pe care o dă d. Marcu problemei, dacă Ugo Foscolo şi Leopardi au fost romantici sau clasici.

D. Marcu ne arată în câteva pagini că Foscolo e un clasic şi în alte câteva ne lasă să înţelegem că e un romantic. Cum se împacă poziţiile? Desigur că foarte greu, şi numai istoric. D. Marcu crede că există o reală apropiere între Foscolo şi Renaştere şi că întreg romantismul italian s'a fondat pe un program neoclasic. Rămâne însă de adâncit lucrările şi altfel decât istoric. Nu ştiu însă cine se va încerca!

*

Am scris aci înainte de Sărbători un articol asupra caracterului de constrângere al legilor. In unele părţi am fost greşit înţeleşi. Eu nu sunt câtuşi de puţin împotriva oricărei legi. Ci numai împotriva legii care nu convine. Şi împotriva cultului excesiv al legii. Căci prea multe legi şi regulamente nu înseamnează mare lucru. Mai ales în vremuri de transformări fundamentale. Dar totuşi trebue o mare şi unică prescripţie. Aşa zisa prescripţie suficientă. ***Şi asta este*** *instrucţia şi educaţia, care duc la bunuri naturale. Ele formează noua experienţă istorică a naţiei şi chiar fundamentul ei. Altfel, numai cu pasiunea legilor, nu se poate face nimic. Căci cu asta se pierd chiar şi legile. Aşa s'a întâmplat în toate sectoarele. Şi în economie. Pasiunea banilor a pierdut oligarhia şi pasiunea libertăţii a pierdut democraţia. Intodeauna, excesele corup formele.*

*

NU ESTE suficient să cucereşti o poziţie; adevărata biruinţă nu apare decât atunci când poziţia cucerită este asigurată pe deplin. Şi biruinţa aceasta nu ţi-o dă decât instinctul puternic ivit din seva pământului românesc, din adâncurile istorice ale unei tradiţii care dă putere şi entuziasm.

Iată ce minunată explicaţie dă Căpitanul pentru titlul „Pământul Strămoşesc", prima foaie legionară: „PĂMÂNTUL STRĂMOŞESC". Acesta să fie. El ne înfige în pământul în care ne dorm strămoşii. Pământul care trebue apărat. Acest titlu ne coboară în adânc, în lumi nedefinite. El va fi mai mult decât o definiţie, va fi o chemare permanentă. CHEMAREA LA LUPTĂ. APELUL LA VITEJIE. RĂSCOLIREA CALITĂŢILOR RĂSBOINICE ALE RASEI NOASTRE". **(„Pentru Legionari" pag. 293).**

*

IN IZOLARE poţi cultiva talente deosebite, poţi ridica pe scara meditaţiei construcţiile cele mai juste, care pot să-ţi confirme faţă de tine însuţi valoarea şi rezistenţa lor.

Viaţa şi viitorul unui neam cer mai mult decât alcătuiri geometrice care să suporte examenul de birou. Ele cer adevăratele caractere care nu se valorifică decât prin contactul cu ceilalţi oameni prin vârtejul şi prin tumultul care stabileşte identitatea de sentiment.

Dacă ceeace se face nu porneşte din inimă, zadarnic se va căuta drumul spre inima celorlalţi.

MOŢA

Tu Moţa, spadă vie şi limpede vioară
In care-şi plânge toată durerea un popor,
Mai pură ţi-e fiinţa ca apa de izvor,
Ca lacrima picată din ochii de fecioară.

Tu sunet ce alină şi fulger ce'nfioară,
Cu viaţa luminată de cer ca un pridvor,
Ne-ai învăţat că numai acele crezuri mor,
Acele pentru care nu-i nimenea să moară!

Pe creştetul pe care l-ai logodit cu chinul
O aripă de înger şi-a scuturat seninul,
Pe fruntea ta destinul svârlise într'o toană,

Lumină depe chipul lui Dumnezeu de sus.
Şi te-a trimis în lume să mori pentru Isus
Semeţ ca un arhanghel, curat ca o icoană.

Ianuarie 1937. **G. Ursu**

CALENDAR

DUMINECA 29 DECEMBRIE 1940

Ortodoxi: Sfinţii 14.000 de prunci.
Catolici: Copiii ucişi de Irod.
Protestanţi: Copiii ucişi de Irod.
Mahomedani: 30 Ghilul-Kadé 1359.

Paisprezece mii de prunci mucenici

Când a venit Mântuitorul pe pământ, în chip de prunc, vestit fiind de magii filosofi, s'a înfricoşat Irod de sosirea unui împărat al Iudeilor, care avea să-i răpească domnia lui pământească.

Atunci a hotărît să ucidă pruncii dela 2 ani în jos, după vremea adeverită lui de filosofi.

Şi se omorau pruncii în multe chipuri: pe unii îi tăiau cu sabia, pe alţii îi lovia de piatră, pe alţii îi sdrobea de pământ şi îi călca cu picioarele, pe alţii îi sugruma cu mâinele, pe mulţi îi rupea şi îi despica, pe unii îi înşuliţa, iar pe alţii îi tăia în două.

Din care pricină, plângeau maicile cu amar şi strigau până la cer, smulgându-şi părul, rupându-şi hainele şi trupurile încât s'au plinit cele zise de proorocul Ieremia. „Glas în Roma s'a auzit, plângere, tânguire şi jale multă; Rahil plângându-şi pe fiii ei şi nu putea să se mângâie, căci nu erau.

Au fost ucişi paisprezece mii de prunci. Dar l-a ajuns pe Irod pedeapsa lui Dumnezeu. Pentrucă a primit sfârşit amar. Fiind cuprins de lingoare, de ardinare, de umflarea picioarelor, de astuparea nărilor, de tremurătura trupului şi de mii de boli ascunse, rău şi-a lepădat ticălosul său suflet.

Incât, după spusa evangheliei: „Au murit cei ce căuta sufletul pruncului".

Aşa a pierit cel rău, ca sunet, iar pruncii, paisprezece mii la număr, au sporit ceata îngerilor lui Dumnezeu.

Firmilian protosinghel

CUVANTUL FEMEII

PE ZĂPADĂ

Am o prietenă care de când cu cutremurul are mereu senzaţia că se clatină casa. Numai c'o auzi: „simţiţi, uite acum a fost cutremur, n'aţi simţit?" Nimeni nu-i poate scoate din cap acest lucru. Dă din umeri... E pur si muove, şi deseori are dreptate. A rămas din bătrâni o vorbă, că ninsoarea este precedată la oameni şi la animale, de nelinişte, de un neastâmpăr, care nu trece decât după ce a căzut zăpada. Trei zile întunecate aduc ninsoare îmbelşugată. Copiii sunt tot cu ochii pe cer, vacanţa Crăciunului fără săniuţe şi zurgălăi, e o vacanţă goală, fără haz, aşa ne spun amicii noştri cei micuţi. Şi au dreptate! Când noaptea, după perdeaua trasă, nu se ghiceşte tainica magie albă, parcă nu e trăirea visată. Desfrunziţi, pomii au luat haina lor de promoroacă, şi crenguţele stau ţepene ca zaharicalele, iar marele covor al iernei s'a întins de sărbători. Belşug de zăpadă e sus la munte, pentru cine poate ajunge la acest vârf cu dor.

Cu ce bucurie se pregătesc plecările: un sac cu împletituri de lână, pullovere, tricouri, bonete. Pentru sky ţinuta trebue să fie sportivă şi dică practică şi logică, făcută anume pentru înlesnirea mişcărilor.

Stofele păroase trebuesc înlăturate pentrucă strâng zăpada şi îngreunează mişcările. Ciorapi de lână, mănuşi înflorite cu cusături româneşti. Incercaţi a înlocui vesta clasică printr'un cojocel de piele de oaie, peste umeri aliţe de piele castanie, tivite cu şuviţe galbene sau roşii.

De ne-am strădui şi am căuta, am izbuti pe munţii noştri să fim îmbrăcate, aşa ca pe la noi, ar fi atât de frumos.

Lola Ionescu Mariţa

Câteva sfaturi

Contra degerăturilor sunt multe leacuri.

Vă dau câteva, încercate din bătrâni şi la îndemâna tuturor. Se ţin picioarele sau mâinile, într'un lighean cu tărâţe de grâu, muiate în apă nici caldă nici rece — încropită. Sau, se freacă seara părţile degerate cu un căţel de usturoi tăiat în două. Dacă dela întâia oară răul n'a fost înlăturat, se pune şi a doua seară. Lecuirea e atunci sigură. Facultatea spune că degerăturile nu sunt numai o leziune locală a extremităţilor, ele determină mai ales un temperament limfatic cu o circulaţie slabă. Să ferim copiii de frig la picioare. Răceala la degete ocazionează o micşorare a rezistenţei individuale. Gripa ni se trage dela picioare, tot aşa ca dela nas.

Gerul e inamicul pielei, tot aşa şi vântul. Seara după ce spălaţi obrajorii copiilor şi ai voştri, puneţi înaintea culcării pe obraz, gât şi mâini cold-crem, sau unt de migdale, iar dimineaţa înaintea plecării, vă ungeţi cu o cremă grasă picioarele.

Trageţi pe deasupra o pereche de ciorapi albi de bumbac sau lână şi peste ei ciorapii împletiţi groşi şi altă faţă.

M. M. L.

ŞCOALA MUNCII

(Urmare din pagina I-a)

are datorie, peste care nu se poate trece, de a servi nu numai interesele lui, ci şi cele ale Patriei. De aceea, munca fiecăruia trebue să fie îndoită. Cu atât mai mult nu se poate îngădui ca cineva să refuze să muncească cel puţin pentru nevoile lui de viaţă şi să pretindă de la Stat să-l întreţină.

Mişcarea legionară *ştie* că ea a luptat, luptă şi va mai lupta încă din greu nu atât cu duşmănia oamenilor, cât mai ales cu patru veacuri de decădere românească. De aceea, chemării din faţă, trebue să i se adauge, pentru cei ce duşmănesc linia de viaţă a Neamului, şi îndemnul de la spate. Taberele de muncă obligatorii vor trebui să ia fiinţă, nu însă pentru a umili, a pedepsi şi a distruge, ci pentru a grăbi procesul de educare şi formare cetăţenească şi profesională a marilor neînţelegători pentru chemările de azi. Mişcarea legionară nu are drept devisă exterminarea acestora, ci îndreptarea lor prin muncă.

Dacă cei ce ne-au prigonit ieri, ar fi muncit alături de noi la ridicarea de şcoli, de troiţe şi biserici, n'ar fi dispus dărâmarea acestora şi crucificarea noastră. Neînţelegerea şi duşmănia lor a provenit, în primul rând, din incapacitatea lor de a munci şi de a creia, de aceia, toţi Românii vor trebui să-şi desăvârşească pregătirea pentru ridicarea lor şi a Patriei, în taberele de muncă benevole sau obligatorii, după libera alegere a fiecăruia.

Ion Turcan

CĂRŢI - REVISTE

„Gazeta Refugiaţilor" a apărut de Crăciun într'un număr sporit de pagini şi cu colaborarea celor mai distinşi fruntaşi ai scrisului românesc.

Semnează în acest număr articole, poezii, anchete, proză, etc. d-nii George Gregorian, D. Iov, Mircea Dem. Rădulescu, Virgil Carianopol, Coca Farago, C. Loghin, Leon Bogza, Costin Fulga, Octav Sargeţiu, Corneliu Drăguşan, Gh. I. De Ferenczy, Vasile Grădinaru, I. Sârbul, dr. Valentin Pop, etc.

Ştiri interesante cu privire la starea populaţiei româneşti din provinciile ocupate. Deasemeni mai publică un reportaj cu date şi numele candidaţilor în alegerile din Basarabia şi o numeroasă corespondenţă din Ardeal în legătură cu samavolniciile autorităţilor maghiare.

Prin conţinutul ei, *„Gazeta Refugiaţilor"*, a devenit astfel o publicaţiune utilă şi interesantă pentru toţi românii.

A apărut numărul excepţional din „Chemarea Vremii", director Ion Sân-Giorgiu, cu un bogat material politic, documentar şi literar, datorit domnilor Ion Sân-Giorgiu, M. Manoilescu, Radu Pillat, Hans Friedric Blunck, Radu Gyr, D. I. Cucu, A. C. Cusin, I. U. Soricu, Lucia Demetrius, M. Tabăcescu, V. Beneş, G. C. Nicolescu, George Sbârcea, Alexandru Roman.

Numărul dublu, numai 5 lei.

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

OVIDIU BIRIŞ

Intram, pentru prima oară în viaţa de student, la o şedinţă furtunoasă a studenţilor dreptişti din Cluj. Era în toamna anului 1934. Viaţa studenţească îşi reluase cursul normal. Universitatea Daciei-Superioare îşi deschisese larg porţile, căutătorilor de lumină. In amfiteatrul Facultăţii de Drept, o mulţime imensă fierbea, neliniştită parcă de stăta aşteptare.

Privesc grupuri de studenţi, discutând aprins. In fruntea lor deosebesc pe Boca, Tiberiu Vereş, E. Popa, Roman Buzoianu şi alături de ei, studentul cu sufletul de aur, zglobiu, exuberant dar plin de adevărurile credinţei, pe Ovidiu Biriş. Vecinii mei, mă lămuresc, că e o forţă. Un mânuitor cumplit al cuvântului. O nădejde a viitorului.

Şedinţa se deschide, iar „trubadurii" se încing unul câte unul în furtuna discuţiilor. Se făcea procesul descompunerii politice şi morale al vremurilor, se răsvrătea tinereţea liberă şi creiatoare, împotriva lanţurilor ce li se pregătea — şi se jurau o viaţă aspră şi o ţară nouă...

Am ascultat înfrigurat —eram boboc— gândurile acele mari şi sfinte de odinioară. Ei „trubadurii" se vedeau corăbierii neînfricaţi în furtună, predestinaţi ai neamului aflat în primejdie, vizionari adânci ai unei drame mântuitoare. Ai momentului istoric.

Ovidiu Biriş s'a ridicat ca să vorbească. O tăcere imensă. O răsuflare cu greu reţinută. Şi-a înălţat bustul lui atletic, şi-a îndreptat ochii către mulţime şi-a trecut mâna dreaptă prin părul lui negru şi-apoi într'o cadenţă înfiorătoare a început să-şi depene gândurile şi visurile lui imprimate în legendă... Studenţimea trebue să fie liberă, — striga el! Ea trebue să participe la viaţa noastră politică, ca un dinam al societăţii. De aceea studenţimea trebue să trăiască în spirit legionar... Sub formă impregnantă de naturaleţe şi dăruire.

Sub ce vrajă domina el acea „forţă a masselor", n'am înţeles, decât târziu când l'am cunoscut în căminul „Casa Invăţătorilor".

Nu era sobru, nici calculat şi nu avea—curios!—decât prieteni. Chiar printre ideologii adverşi. Pe aceştia mai ales îi trata cu o uşoară ironie, cu o diversiune, cu un pamflet sau cu un „banc improvizat". Ce hohot, stârneau mărturisirile lui, seara în Cămin. Ne adunam ca'n jurul unui crăişor şi-i ascultam povestea „achiziţiunilor lui ideologice".

Ovidiu Biriş — era un om de viaţă. De viaţă trudnică, amară şi veselă. Pentru el nu exista imposibilitate. Trecea, viforos, prin toate obstacolele şi-şi cucerea cununa victoriei. Plânsul, pentru el, forma obiectul unei filozofii perimate. Deaceea, faţa lui, radia întotdeauna. De fericire sau de prigoana ei. Râdea cu hohotul nestăpânit al talazurilor şi-şi revărsa bucuriile cu o sinceritate uimitoare. Cânta, din adâncimile sufletului său larg şi bun. Avea imaginea Arhanghelului, — şi-şi scutura grumazul său de „leu" cu un fior de mândrie şi de plăcere.

La „Casa Invăţătorilor", unde conducea o comisie administrativă, la Drept, s'au în taberile de muncă, Ovidiu Biriş, era primul. El aducea cu sine o sevă de viaţă nouă, puternică şi pregnantă.

Intr'o zi primesc vizita lui Ghiţă — aşa-l numeau studenţii. — Parcă-l văd intrând furtunos pe uşa mare a camerii trântind-o şi spunându-mi cu accentul răsvrătitului: „Mă ziaristule, până când ai să mai stai aşa singuratec? Vino cu mine!"

M'a dus ca pe un ţânc, de mână la „Uniunea ziariştilor Români din Transilvania", condusă de fostul procuror I. Colfescu, mi-a dictat cererea şi m'a aruncat în mijlocul unei splendide şi neuitate reuniuni, plămăditoare a noului suflet românesc. Ghiţă Biriş, era jurisconsultul Uniunii. El o reprezenta pretutindeni, cu demnitate şi cu răspundere.

L'am revăzut târziu — după tragica asasinare a Căpitanului. Vom merge în munţi — sau în deltă — spunea el. Vom zădărnici, de acolo planurile diabolice ale călăilor, — dar vom creia România Căpitanului... Şi ochii lui, străluceau, cuprinşi de o bucurie lăuntrică; se închideau o clipă alunecând departe undeva ca o dâră de lumină a unei stele căzătoare în noapte. Ghiţă Biriş—camarad drag şi neuitat—a trecut în veşnicie, ucis de călăi la Miercurea-Ciuc. La primul glonţ ce-i spintecă trupul lui nevinovat, a râs. A aruncat o glumă. S'a rezemat de zidul umed al suferinţelor lui de până atunci, străpuns de rapalele mitralierelor. L'au podidit sângele şi lacrimile.

Dar s'a înălţat drept, în tunetul acela de gloanţe şi de durere. A scrâşnit îndurerat că piere în lanţuri. S'ar fi vrut, haiduc, urmărit de potere, un Jianu al zilelor noastre.

A strigat în beznă, camarazii, i-a chemat să moară cu el în moarte. Puterile l'au părăsit apoi, iar duhul morţii eroice i-au îmbrăcat pe toţi în mantia tainică şi rece a Cerului.

„Să se teamă canaliile, că vine stăpânirea strigoilor!" — acestea au fost ultimele lui cuvinte, ca o vedenie ciudată a spiritului lui Moţa...

Ovidiu Biriş a fost asasinat, în preajma învierii neamului său.

Rămăşiţele lui pământeşti sunt acum în cimitirul naţional din Predeal.

Am plâns, îndureraţi noi pământenii. Dar jertfa lui sublimă ca şi viaţa lui ne indică sensul vieţii active, ca sport şi creaţiune.

Din mormântul lui, Ovidiu Biriş, ne surâde fericit de împlinirea destinului legionar.

Să fim la înălţimea jertfei sale şi să redăm generaţiilor focul sacru al destinelor noastre naţionale.

Sibiu, 18 Dec. 1940.

Octavian Ludu

SCRISORI DIN SPANIA

COMEMORAREA LUI CORNELIU CODREANU LA MADRID

„Codreanu era unicul Căpitan în Europa, şi poate în Univers, care mişca tineretul şi mulţimea prin justificări intemporale, extratemporale şi eterne"

Incă din timpul răsboiului civil care a însângerat crâncen Spania, numele lui Corneliu Codreanu avea o amplă circulaţie în publicistica spaniolă şi în rândurile în plină creştere ale Falangei.

Asasinarea mişelească însă, i-a dat o aoreolă pe care n'au putut-o atinge sau scădea relaţiunile diplomatice dintre România democratică şi dintre Spania lui Franco. Ştirea despre moartea tragică a lui Codreanu a găsit un ecou multiplicat în sufletul spaniolilor cari sângerau încă pe drumurile aspre către biruinţa totală. Unul dintre ostaşii cei mai dârji ai Spaniei noi, marele poet José Maria Castroviejo, pe atunci căpitan în tranşeele lui Franco, cutremurat de vestea morţii Căpitanului, i-a proslăvit în versuri de oţel calvarul şi tragicul sfârşit.

Azi, mucenicul nostru de ieri şi Căpitan pentru totdeauna al duhului românesc, a căpătat şi aici profil de legendă. Privirile lui, pe cât le poate aduce hârtia săracă înaintea celor ce-l privesc, impun respect, uimesc, subjugă. Sunt priviri pe cari natura nu le repetă de cât la răstimpuri lungi, mai lungi de cât veacurile. Spaniolii cari au dat, dealungul timpurilor, eroi fără seamăn şi sfinţi, nu puteau rămâne nepăsători înaintea unei figuri cum a fost aceea a lui Corneliu Codreanu.

N'a mai putut fi o surpriză pentru nimeni ecoul ce l-a avut în Spania comemorarea de doi ani a frângerii drumului lui pământesc, pentrucă spaniolii îl au în inimele lor, lângă icoana lui José Antonio. Nu pot vorbi de unul fără să nu-şi aducă aminte de celalt. Moartea lor tragică şi biruinţa lor postumă îi înfrăţeşte, peste timp şi furtuni, pentru totdeauna. De aceea comemorarea dela 30 Noembrie a morţii Căpitanului, le-a părut doar o continuare firească, a comemorării lui José Antonio, care a avut loc la 20 Noembrie, în Escorialul gloriilor lor imperiale.

REQUIEM-UL DELA BISERICA SAN JERONIMO

In ziua de 29 Noembrie toate ziarele din Madrid au publicat, încadrat în negru, un necrolog al martirului României noi, urmat de o invitaţie a conducerii Falangei Spaniole către publicul din Madrid să ia parte la requiemul din Biserica San Jeronimo el Real pentru odihna sufletului lui Corneliu Codreanu.

In ziua de 30 Noembrie Biserica San Jeronimo era plină de lume. In fruntea celor veniţi la acest serviciu divin a fost noul Ministrul al României Legionare în Spania, d. Radu Ghenea cu d-na, amândoi purtând uniforma legionară. In afară de reprezentanţii ambasadelor italiene şi germane, era de faţă d. Miguel Primo de Rivera, frate al lui José Antonio, însoţit de un mare număr de consilieri naţionali dintre care am remarcat pe străluncitul scriitor şi prieten al ţării noastre, d. Ernesto Gimenez Caballero.

In faţa altarului era aşezat un catafalc. Onorurile au fost date de o centurie a Sindicatului Spaniol Universitar. Serviciul religios care a durat aproape o oră a fost oficiat de un sobor de doisprezece preoţi.

După serviciul divin, ministrul României şi D-na Ghenea însoţiţi de personalul legaţiunei şi de patru delegaţi ai Falangei spaniole, au plecat la Escorial unde au depus pe mormântul lui José Antonio o coroană de bronz purtând insignele Gărzii de Fier şi ale Falangei, operă a artiştilor legionari Puiu Anastasescu şi Andronic Cantacuzino.

La întoarcere s'a făcut o oprire la Majadahonda unde ministrul României a depus o coroană de flori în Biserica din turnul căreia au pornit gloanţele care au răpus pe Ion Moţa şi Vasile Marin.

Localitatea Majadahonda, cu casele dărâmate, ca şi când doar ieri s'ar fi terminat pe acolo răsboiul, ne-a făcut o impresie dintre cele mai întristătoare.

Peste această impresie stăruia însă satisfacţia de a fi putut vedea locul unde au căzut doi dintre cei mai minunaţi tovarăşi de luptă ai Căpitanului. De a-l fi vizitat, având în fruntea noastră pe noul ministru al României, legionar dintr'o bucată, patriot desăvârşit, garanţie sigură că relaţiunile hispano-române vor intra pe un drum nou, de tot mai strânsă colaborare spirituală.

Ce a scris presa spaniolă

Ziarele spaniole din zilele de 28, 29 şi 30 Noembrie au publicat articole de proslăvire a vieţii exemplare a lui Corneliu Codreanu.

Marele ziar *Pueblo* din Madrid a publicat, pe prima pagină, un articol intitulat „România şi Spania", din care desprindem următoarele rânduri:

„In aceste zile în care nobila naţiune română comemorează, în reculegere mistică, a doua aniversare a morţii Căpitanului ei, Spania simte în carnea-i, în sufletu-i speranţele şi durerile cari au plămădit noua viaţă a României. Anevoios a fost calvarul ei, dar dacă există naţiune care să fi trăit un calvar asemănător, este naţiunea spaniolă. José Antonio a fost asasinat ca şi Corneliu Codreanu. Dacă România a putut trimite luptători unde se dădea marea luptă care a salvat de frig şi de robie Europa, Spania a avut durerea şi norocul ca această bătălie decisivă să se dea pe pământul ei.

Există în istorie un destin care îi uneşte în chip indestructibil pe români şi pe spanioli. Figura lui Traian se înalţă ca o creaţiune mitică a comunităţii noastre. Trecutul dureros de încercări, pe care l-am împărtăşit cu soarte asemănătoare, ne uneşte în mod inseparabil. Misiunea comună care ne aşteaptă în marele şi adâncul viitor ce se deschide Europei, ne face luptători ai aceleeaşi lupte, misionari ai aceleeaşi credinţe şi crainici ai aceleeaşi speranţe".

*

Ziarul „YA" din Madrid a publicat în numărul său din 29 Noembrie o amplă biografie a Căpitanului, care se închee astfel:

„In timp ce înălţăm o rugăciune pentru odihna veşnică a nobilului suflet al lui Corneliu Codreanu, mistic şi patriot, facem urări pentru consolidarea noului regim sub conducerea Generalului Antonescu şi a lui Horia Sima, moştenitorul Căpitanului".

*

Ziarul „A. B. C." scrie între altele, „că Garda de Fier este în acelaş timp o mişcare naţionalistă şi adâncă mişcare religioasă. Jurământul legionarilor aminteşte pe acela al camarazilor morţi la Majadahonda, pentru Dumnezeu şi pentru Spania. Mişcarea Legionară, combativă şi mistică, este însufleţită, mai presus de toate, de o nețărmurită dragoste de ţară".

*

Sub titlul „Arhanghelul serafic şi îngerul nimicitor" străluncitul ziarist Juan Aparicio a publicat în ziua de 30 Noembrie, în fruntea ziarului „La Gaceta Regional" din Salamanca, un minunat articol despre Corneliu Codreanu, pe care îl reproducem în întregime:

„In volumul „Pentru legionari" povesteşte Codreanu că aflându-se, în timpul Paştilor, în închisoare şi singur, a primit dela mama lui o rugăciune către Fecioara, cu rugămintea s'o citească: „Aşa am făcut, părându-mi-se că primejdiile şi duşmanii vor dispărea".

Această candoare aproape evanghelică şi creştină contrastează cu episodul în care Căpitanul însuşi a luat revolverul pentru a-l pedepsi furios pe Manciu, prefectul sângeros al oraşului Iaşi. Arhanghelul serafic care se înduioşează de cântecele şi de laudele aduse Fecioarei, este deopotrivă Ingerul Nimicitor care pedepseşte şi nu iartă pe păcătoşi şi pe făcătorii de rele, aplicând o justiţie foarte sumară, extremistă şi fără milă.

Mulţi oameni nu vor înţelege acest dualism, care în fond este semnul unui suflet incoruptibil şi frământat de sinceritatea de a fi credincios în fiece clipă sublimei lui misiuni; care însă întruchipează geniul profund al României. Corneliu Codreanu interpreta şi exercita poruncile neamului lui. Pentru Căpitan, ca şi pentru spanioli, neamul nu este numai rasa în înţelesul biologic şi somatic, ci pământ şi cultură, duh asupra prezentului care se împărtăşeşte atât din trecutul tradiţional cât şi din creaţiunea viitoare. Neamul românesc este un amestec, pe un suport fizic, de însuşiri naturale şi etnice; fiecare ţăran are trup şi mărinimie de rege, formând o naţiune extrem de bogată în cereale şi petrol, în vite, păduri şi peşte, — amestec şi sinteze de isbucniri supranaturale cum sunt misticismul slav, talentul mistic şi metafizic german şi intuiţia realistă a legionarilor ce au purces din Roma.

Aceste trei ingrediente s'au echilibrat în Codreanu şi în politica lui de restaurare naţională pentru care era mai importantă salvarea religioasă a omului în lăuntrul României, care de asemenea trebuia să se salveze şi să se libereze, din care cauză lupta mai mult pentru această purificare şi înobilare a insului şi a Statului de cât pentru interesele luptelor crematistice, a îmbunătăţirilor şi câştigurilor economice. După opinia Legiunei, comerţul este o murdărie a evreilor şi ispravă vrednică de dispreţ ca şi banul. Aşa s'a organizat, în timpul propagandei şi prigoanei Gărzii de Fier, comerţul în comun, precum actualmente conducătorii au renunţat la lefuri prea mari.

Legiunea era ca o comunitate de creştini primitivi în care se intonau imnuri şi inima era gata de înoire şi bucurie statornică. Nimeni însă să nu îndrăznească să-l vadă pe Codreanu prin prizma unei gândiri marxiste sau antimarxiste; adică cu mentalitatea de sociolog modern.

Codreanu era unicul Căpitan în Europa, şi poate în Univers, care mişca tineretul şi mulţimea prin justificări intemporale, extratemporale şi eterne. Acei care l-au asasinat în 30 Noembrie 1938, reprezentau toată corupţia şi putregaiul epocei noastre; însă resurecţiunea României, care derutează prin cataclismele şi reacţiunile ei extreme, însemnează prin contrast triumful postum al spiritualităţii infinite a lui Codreanu, pentru care veşnic este numai Dumnezeu".

*

Marea revistă „Mundo" din Madrid a publicat o mare fotografie a Căpitanului pe coperta numărului din 30 Noembrie, iar în numărul următor a consacrat comemorării lui Corneliu Codreanu, patru pagini întregi.

Ni-ar fi foarte greu să dăm în amănunte tot ce s'a scris în ziarele şi revistele spaniole despre mucenicul României legionare.

Nu putem însă încheia această corespondenţă, fără a sublinia, cu toată mulţumirea, participarea frăţească a presei şi opiniei publice spaniole la toate durerile şi bucuriile noastre din ultima vreme. Se adevereşte şi aici spusa proverbului românesc: Sângele apă nu se face.

Virginia Daria

A apărut „Calendarul Mişcării Legionare pe anul 1941"

Secretariatul Mişcării legionare comunică: Calendarul Mişcării Legionare pe anul 1941, despre care s'a vorbit la vreme în toate ziarele şi s'a arătat marea idee pe care se întemeiază — aceea de a face o strânsă legătură între creştinătate şi faptele legionare — a apărut astăzi de sub teascurile tipografiei.

Serviciul nostru de colportaj lucrează cu intensitate la răspândirea lui, în toate păturile sociale ale neamului românesc, şi pentru satisfacerea tuturor comenzilor care întrec aproape posibilităţile de distribuire.

Legionari, de pe tot cuprinsul Ţării Româneşti,

Mişcarea legionară, prin calendarul pe care vi-l pune la îndemână vă aduce de faţă spre amintire vie, luptele zi de zi ale Căpitanului.

Veţi găsi în paginile sale crâmpee din însemnările Căpitanului în închisoare, la fiecare pagină o fotografie legionară, apoi zi cu zi întâmplările Mişcărei Legionare până la biruinţă şi dela biruinţă până astăzi.

In afară de acesta veţi găsi pentru întâia dată, de 5000 ani, înlocuite semnele păgâne ale zodiacului, cu semnele marilor evenimente legionare.

Astfel, luaţi parte la naşterea unei lumi noui, care de veacuri nenumărate îşi aştepta evenimentul.

Rugăm însă pe toată lumea până la care nu va putea ajunge atât de repede calendarul, să aibă răbdare, căci până la urmă nu va rămâne nimeni fără calendarul său.

Atragem luarea aminte însă asupra unui lucru:

Din punct de vedere al modului de întrebuinţare am pus în vânzare trei modele de calendare:

1. Unul pentru birouri ale cărui file nu se rup.

2. Unul de perete cu un dispozitiv foarte simplu, care iarăşi dă posibilitatea de a nu se rupe filele, căci ne-au sosit scrisori de pretutindeni, rugându-ne să dăm mijlocul de a fi păstrat ca o carte sfântă.

3. Al treilea model este fixat deadreptul pe cartonul de bază de pe care se pot rupe filele, însă trebue strânse spre a putea fi păstrate.

Ni s'a mai adresat următoarea rugăminte din public:

Să dăm o listă a morţilor căzuţi pentru legiune sau morţi în credinţă legionară.

Răspundem: fiind prea mare această listă, nu s'a putut pune în acest calendar-bloc, o vom pune însă în calendarul sub formă de carte, care va apărea însă peste câteva zile.

O conferinţă a d-lui Andrei C. Ionescu despre Nicadori

Astăzi la orele 20.45, d. Andrei C. Ionescu, comandant legionar, va vorbi la posturile noastre de radio în cadrul ciclului de conferinţe: „Oameni şi momente de răscruce din istoria Legiunei", — despre Nicadori.

Sfinţirea unei troiţe la Sebeşul de jos

A avut loc sfinţirea primului monument de biruinţă legionară a comunei Sebeşul de jos, troiţa ridicată din vrednicia legionarilor Nistor Gh. şi Roman C-tin, învăţători în acea comună. La solemnitate au servit preoţii Emilian Crăciun şi pr. Călin din com. Selimbăr, şi au luat parte legionarii sect. Avrig şi Selimbăr.

S'a ţinut cu această ocazie în faţa troiţei o înălţătoare şedinţă legionară la care au vorbit camarazii prof. Dr. Tărchilă în numele organizaţiei judeţene, cam. Croitorul ca vechiu luptător pe aceste meleaguri şi dr. C. Banu şeful sectorului Avrig.

Solemnitatea a luat sfârşit pe înseratul unei zile luminoase de iarnă, în atmosfera curată şi proaspătă a zăpezii şi în armonica contopire a sufletului satului cu dragostea şi disciplina Legionară.

Serbarea distribuirii ajutorului legionar la săracii din Abrud-sat-Alba

Fete de Moţi cântând din tulnice, pe Muntele Găina, cu ocazia târgului de fete.

ABRUD. — La 22 Dec. a avut loc într'o sală a camaradului Moldovan, serbarea distribuirii Ajutorului Legionar la „Moţii" săraci din fruntaşa comună Abrud-sat.

Conform programului, s'au cântat vreo câteva cântece legionare şi vreo câteva colinzi.

După aceasta, camaradul Traian Vonica, şeful garnizoanei, a ţinut o însufleţită şi scurtă cuvântare prin care a arătat că astăzi se ajută numai cei căzuţi în nenorocire — conform dorinţei Căpitanului — şi nici decum nu se dau ajutoare celor leneşi şi necinstiţi.

Cu această ocazie, s'au distribuit următoarele: 100 ferdele de grâu — ce au fost primite dela judeţ — precum şi alimente şi îmbrăcăminte date de legionarii garnizoanei Abrud-sat şi anume: 100 kgr. zahăr, 30 kgr. făină, 100 jumătăţi kgr. slănină de topit, 140 bucăţi de colăcei, bomboane, pieptare de lână, pănură de cioareci.

Munca camarazilor şi a camarazilor din această comună fruntaşă, a fost răsplătită cu lacrimile de bucurie a „Moţilor" săraci, cărora li s'au distribuit ajutoarele şi pe cari îi rugăm pe această cale — ca de sfintele sărbători — să aducă rugi lui Dumnezeu pentru ca să putem face din această ţară „O ţară cu soarele sfânt de pe cer".

O FAPTĂ CREŞTINEASCĂ

Din iniţiativa cuibului „Niki Constantinescu" aparţinând C. M. L. Bucureşti s'a organizat în comuna Ioan Ghica jud. Ialomiţa o frumoasă serbare a Pomului de Crăciun pentru copiii locuitorilor lipsiţi de mijloace.

S'au împărţit numeroase daruri tuturora şi haine groase de iarnă pentru 20 copii săraci.

Iniţiativa camarazilor din Bucureşti a făcut o deosebită impresie în rândul sătenilor din comuna Ioan Ghica.

„STRÂNGEŢI FIER VECHIU ŞI VEŢI CREIA BOGĂŢII NOUI"

„FIŢI OSTAŞI AI BĂTĂLIEI MATERIILOR PRIME: E BĂTĂLIA NEAMULUI"

„NU RISIPIŢI ŞI NU ARUNCAŢI NIMIC. CEEACE ALŢII AU PRĂBUŞIT PRIN RISIPĂ, SĂ RIDICĂM NOI PRIN ECONOMIE"

ORĂŞTIE, CETATEA DE LEAGĂN A LUI IONEL I. MOŢA

Orăştie privit în linii generale, este un târguleţ românesc, construit la întâmplare; cu străzi strâmbe şi înguste, case în stil românesc şi nemţesc, înşirate dealungul celor două văi: „Sibişel" şi „Peţ". Gara C. F. R. situată la trei km. de comună, este subiectul discuţiilor primului vizitator al Orăştiei. De ce o fi împins linia C. F. R., atât de departe? De ce una... dece alta... şirul întrebărilor continuă. Nimeni nu-ţi răspunde. O tablă de tinichea aşezată pe peretele cafenelei „Coroana" îţi anunţă plecarea autobusului spre gară. Şi dacă se întâmplă să pierzi autobusul, alte mijloace de locomoţie n'ai. Drumul întortochiat spre gară îţi arată direcţia şi mân-o înainte: trei km...

Din centru, adică dela capul de linie al autobusului dela gară, drumul urcă în deal, până în piaţa Regina Maria. Aici, pe vârful dealului Orăştiei, fericitul popă Moţa şi-a zidit biserica biruinţei român'ismului. Măreaţă cât un munte. Tronează peste tot orăşelul. Vis-à-vis de ea, la dreapta, o casă cu etaj stă în bătaia razelor solare de 150 ani. E casa în care a locuit doctorul Ioan Mihu, luptătorul naţionalist din cele trecute vremi, lăsată în moarte românilor din Orăştie, drept Casină Românească.

Cu o privire ei cuprinze toată cetatea copilăriei lui Ionel I. Moţa.

Incotro vrei s'o apuci? In sus, jos, dreapta ori stânga? Pitorescul te îndeamnă peste tot. In sus admirabilul parc, în jos cele patru mori de apă (specificul regiunei), la stânga casa păr. Ioan Moţa, la dreapta castelul luptătorului naţionalist dr. Aurel Vlad.

Brazi verzi, neregulaţi, din curţile târgoveţilor sunt speranţele noastre. Peste întreg oraşul domneşte o linişte mormântală. Nu-i cine s'o conturbe. Aici lumea n'are timp pentru aşa ceva!

Ficiori din Orăştie

Un orăşel liniştit, cu viaţă monotonă, un orăşel cu un trecut frumos românesc, care a dat neamului atâţia fii mari, orăşelul de unde a răspândit lumină „Libertatea" peste întreg Ardealul subjugat şi azi un orăşel cu harnici români.

UN VIITOR STRALUCIT

Marile idei, opere şi oameni de frunte ce a dat Orăştie întregei ţări, au creiat, desigur, târguleţului un frumos loc în istoria românilor. Dar, oraşul din punct de vedere edilitar şi urbanistic nu prezintă aproape nimic. Un singur edificiu poate fi cu deadreptul remarcat: liceul „Aurel Vlaicu" şi câteva vile răsfirate prin marginile oraşului. Restul? Ca toate cătunele. Căsi construite la întâmplare şi străzi trasate fără nici o normă.

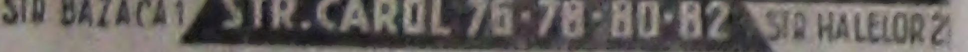
De aceea, d. dr. Miron Ionaşcu, primarul legionar al Orăştiei, imediat după instalarea sa în fruntea oraşului, a pus problema urbanizării pe planul întâiu al preocupărilor sale. Un plan de sistematizare şi înfrumuseţare a oraşului, însoţit de un regulament prevăzut cu normele de aplicare, va avea în curând Orăştia.

GRIJA DE CEI NEVOIAŞI

Românii din Orăştie sunt oameni de suflet. Un suflet blând, curat şi pur românesc. De aceia i-am întâlnit luând parte la toate durerile neamului. Pentru refugiaţii şi sinistraţii din localitate, Mişcarea Legionară comandată de părintele Vasile Glodeanu, a înfiinţat o cantină unde iau masa peste 150 persoane. D. dr. Alexandru Munteanu şeful poliţiei s'a îngrijit să le procure locuinţe ieftine, punându-i astfel la adăpost de griji — cel puţin pentru un moment. Primăria comunei Castău a luat doi copii ai unui refugiat, pentru creştere, educare şi învăţarea lor. Primăria Orăştie le-a pus câte un metru ster lemne la dispoziţie cu preţ ieftin, iar pentru cumpărarea de haine pentru cei goi s'a organizat un festival, încasându-se cca 8.000 lei. Toate acestea numai pentru a alina rănile neamului, prea larg deschise de duşmani, în miez de iarnă.

Acesta-i oraşul Orăştie şi locuitorii săi! Demn de admirat!

Florian Văsuţiu

Amănunte asupra ciocnirii de trenuri din gara Milova

LIPOVA. — In noaptea de Crăciun, o violentă ciocnire de trenuri a avut loc în gara Milova, la 11 km. depărtare de Radna.

Iată împrejurările în care a avut loc ciocnirea.

Trenul 2857 P. II marfă, care trebuia să intre în gară cu toate că semnalul fusese pus pe oprire, a intrat pe linia unde fusese garat trenul 2854 marfă, producându-se astfel o violentă ciocnire a celor două locomotive aflate în capul celor două trenuri de marfă-petrolifere. Mecanicul locomotivei dela trenul 2854 anume Oprea, a căutat să dea trenului său o mișcare contrară pentru a evita astfel ciocnirea, dar n'a reușit, căzând astfel la datorie în spinoasa meserie de mecanic. Fochistul mecanicului Oprea, care tocmai atunci era sus pe locomotivă pentru a o curăți, observând iminența ciocnirei, a sărit jos, salvându-se. Dacă mecanicul Oprea sărea jos la timp, scăpa cu viață, însă a preferat să încerce a salva viața personalului de tren aflat în acel moment la vagonul de serviciu și a căzut la datorie. Mecanicul Pintea dela trenul 2857 P. II a fost scos mai târziu de sub dărâmături, având picioarele fracturate și a fost internat la spitalul județean Lipova.

Șeful de tren, care în acel moment se afla în biroul de mișcare, a scăpat cu viață. Deasemenea, ca prin minune a scăpat și frânarul de semnal. Cei cinci frânari aflați în vagonul de serviciu, unde se încălzeau și mâncau — trenul staționând — au fost omorâți cu toții. In urma violenței ciocnirii, sunt în total 6 morți și 5 răniți grav.

La fața locului imediat s'a deplasat o comisie de anchetă, pentru a stabili adevăratele cauze ale ciocnirii.

PORTUGALIA ARE NEPLĂCERI DIN CAUZA BLOCADEI

LISABONA, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Se află din cercurile comerciale din Lisabona că direcțiunea Camerelor de comerț portugheze a avut până acum mai multe întrevederi cu d. Salazar, președintele consiliului și ministrul economiei și coloniilor cu privire la congestionarea [crescândă] a porturilor în colonii, precum și a portului Lisabona.

In cursul acelor convorbiri s'ar fi discutat și chestia blocadei britanice.

Se pretinde că d. Salazar n'ar fi dat prea multe speranțe pentru remedierea acestei stări de lucruri, însă că d-sa a relevat necesitatea de a se spori producțiunea în țară, pentru consumul intern.

PAGINI DIN TRECUT

PETRU MAIOR ȘI ORIGINA LATINĂ A ARDEALULUI ROMÂNESC

Cetind „Istoria pentru începutul Românilor în Dachia", ne dăm seama de actualitatea operei lui Maior, vedem că acum mai mult decât oricând ea trebue să fie recitită de toți Românii!

Iată cum ne lămurește Petru Maior, în „Cuvânt înainte", ce l'a îndemnat să scrie această istorie:

„Sburdarea așa nedumerită în mulți din cei străini scriitori este de vorni cu condeiul asupra Românilor strănepoții Românilor celor vechi orice le șoptește lor spiritul acela carele mai de mult spre acela îi întărâta pe barbari ca pe Romani sau că pe domnii lor să-i urască sau lor, ca pre viteji lor bizuitori o toată lumea să le nizmuiască, cât și când fără de nici o dovadă iscodesc ceva, sau și minciuni dovedite spun asupra Românilor, însă socotesc că lumea toată e datoare să creadă năluciri le lor; ba de o bucată de timp, precum măgar pre măgar scarpină așa unii de la alții împrumutând defăimările fără de nicio cercare a adevărului, din nou le dau la tipar; și cu cât Românii mai adânc tac, nimic răspunzând nedrepților defăimători, cu atât ei mai vârtos se îndeamnă pe Români a-i micșora și cu volnicie a-i batjocori.

— „Cugetul meu este, nu întreagă istoria Românilor a o țese, fără cele ce mai vârtos se țin de începutul lor în Dacia, din vechii scriitori pentru aceia a le însemna, ca văzând Românii din ce viță strălucită sânt prăsiți, toți să se îndemne strămoșilor lor întru omenie și bună cuviință a le urma; și cu presiune din toate puterile sufletului să tânjească după cum de la buna mamă firea a împărtășit talent bun, așa toți să se facă cetățeni patriei folositori".

In „ISTORIA" sa, Maior scrie între altele:

„Și mărturii prea vechi încă putem să aducem spre aceasta.

Că Eutropius zicea: că Traian pentru aceia a adus în Dachia nemărginită mulțime de oameni Romani „pre a lăcui orașele și satele".

„Romanii aceia trimiși de împăratul Traian în Dachia ca să stăpânească satele și orașele, cuprinsera Dachia toată de la Tisa încoace prin Banat până la Dunăre, Ardealul, Țara Muntenească și Moldova până în Nistru și până la Marea Neagră.

Dela acești ai Dachiei stăpânitori Romani este acel mult neam, care pre limba sa se chiamă Român, adică Roman iară limbile slavone îi zic Vlasi și grecii Vlahi, de unde latinește acu se numesc Valahi". Adică strămoșii Românilor după stingerea Dachilor, de la anul Domnului 105, au ținut și au stăpânit Dachia și Românii nu numai cei dincoace de Dunăre ci și cei din colo sânt Români adevărați din Romani adevărați".

„TOCMA FĂRĂ CREZMÂNT LUCRU ESTE (CĂ) TOȚI ROMANII IN ZILELE LUI AURELIAN SĂ FI EȘIT DIN DACHIA PRESTE DUNĂRE IN MISIA".

„Voitorii de rău Românilor, din cuvintele scriitorilor cele de mai sus citate vreau a culege că în zilele lui Aurelian toți Românii au eșit din Dachia și Românii cei ce sânt dincoace de Dunăre, nu din Romani în zilele lui Aurelian rămași în Dachia, sânt prăsiți, ci din cei ce după Aurelian între alte veacuri târziu de preste Dunăre au venit aici în Dachia".

„Care a lor din ciamă născută părere a fi răsufiată întru acest chip adeverim"

„Deci, dacă în zilele lui Adrian, nu multă vreme după ce descălecase Romanii în Dachia, cu neputință fu a-i mișca pre Romani, măcar că barbarii le era în spate, din așezările întru care era întemeiați în Dachia a-i scoate de acolo și a-i așeza aiceа; cu cât mai cu neputință era pre Romanii cășași a-i scoate din Dachia și a-i așeza aiurea în zilele lui Aurelian?".

„Intru atâta amar de vreme câtă curse de la anul Domnului 105, carele e anul descălecării Romanilor din Dachia, până către anul 274 în carele zic că se întâmpla trecerea Romanilor din Dachia preste Dunăre și așezarea lor în Misia, cât s'au fost înmulțit Romanii țărani, dintru aceia nemărginită mulțime, carea fu trămisă de Traian în Dachia!"

„Ba încă și cu alte colonii nouă s'au fost mai adaos cele vechi, cum însemnarăm mai sus. Singură aceastǎ dovadă fără de cele de mai jos voi aduce destul de limpede arată, că nu toți Romanii au trecut din Dachia preste Dunăre ca să se așeze în mijlocul Misiei".

„Partea cea mai mare a Românilor n'a eșit din Dachia preste Dunăre".

„Mai la 200 de ani trecuse de când Romanii prin împăratul Traian trimiși, erau așezați în Dachia, țară desfătată și țineau grasele lor moșii. De unde cei de pe timpul împăratului Aurelian în Dacia moșieri Romani de obște toți afară de coloniile cele nouă, erau născuți și crescuți în Dachia. Ba și părinții lor ba și moșii lor acolo văzuse întâi lumina lumei aceștia".

„Deci a Romanilor acestora măcar că strămoșii lor cei dintâi venise din Italia patria lor era Dachia. Și cine e atât neștiutoriu, carele să nu știe, că tuturor oamenilor atâta le este dulce și vrută patria întru care sânt născuți și crescuți și unde oasele părinților și ale moșilor lor celor răposați odihnesc, cât [măcar] de ar fi și slabă țara și cu multe necazuri ar avea a se lupta într'însa, puțini se află cari să se plece a-și lăsa patria de nu cumva cu grea poruncă și nesuferită silă îi scot dintr'însa".

„Iubirea firească este aceasta carele deșteaptă pre oameni a-și iubi patria lor, și bucuroși a rămâne într'însa, precum și Ovidiu cânta".

„Iar poruncă și silă dela împăratul Aurelian să fi fost ca Romanii toți sau cea mai mare parte să iasă din Dachia și să treacă preste Dunăre în Misia, precum și aceia ca vreo ginta barbară pe acela în[d]ina să-și fi îmbulzit și să-și fi strâmtorat a păși afară din patria lor, nici într'un istoric nu se cetește".

„Că nici nu putea să dea Aurelian o poruncă ca aceia, de vreme ce tocmai cu neputință era atâta mulțime să treacă din Dachia preste Dunăre și să se așeze în mijlocul Moesiei".

„Atâta e de adevărat lucrul acesta cât nici între protivnicii carii pizmuesc Românilor a răsucirea viței și vechimea necurmatei moștenirei lor în Dachia, nici unul nu se află carele să cuteze a zice, că sau porunca de la Aurelian sau strâmtoarea de la vreo limbă barbară să fi fost ca toți Românii sau partea cea mai mare a lor să iasă din Dachia".

Apoi în paragraful următor Maior răspunde lui Engel punct cu punct la falsele lui afirmații, dovedind că cea mai mare parte dintre Romani au continuat să rămână în Dacia unde-și aveau agonisita de-o viață întreagă, unde munții și codrii le erau adăposturi în vremea năvălirilor.

Apoi povestește viața acestor Români până târziu la năvălirea Ungurilor și așezarea lor în Panonia, izgonind pe Români cari aveau până acolo pământuri de pășune pentru vitele lor.

Apoi vorbește de descălecarea Ungurilor în Ardeal, de luptele lor cu Românii spre a le smulge bucată cu bucată din țara lor și a se face ei stăpâni pe nedrept pe vechiul pământ românesc al Ardealului.

IN ITALIA PRIZONIERII SE BUCURĂ DE UN REGIM FOARTE UMAN

BERLIN, 27 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite: „Deutsche Allgemeine Zeitung" publică dela corespondentul său din Roma, care a vizitat, împreună cu alți ziariști străini, un lagăr de prizonieri de război din Italia, o dare de seamă a acestuia.

Corespondentul spune că, contrar alegațiilor false ale propagandei britanice, prizonierii de război se bucură în Italia de un regim foarte uman. Hrana este nealterată și în cantități suficiente. Prizonierii sunt adăpostiți în cazărmi construite din cărămizi și sunt tratați ca victimele unui război deslănțuit pentru a se păstra câtorva sute de familii britanice privilegiile lor plutocratice.

Prizonierii englezi, francezi și greci trăesc separați. La fel, trupa este separată de ofițeri.

Chiar acești prizonieri termină corespondența, recunosc că propaganda engleză afirmă lucruri absolut false în ce privește situația și tratamentul lor.

PRELUNGIREA PUTERILOR EXCEPȚIONALE ALE GUVERNULUI UNGAR

BUDAPESTA, 27 (Rador). — Puterile excepționale ale guvernului au fost prelungite până la 2 Mai.

RADNA

O reușită serbare școlară, în cadrul „Ajutorului legionar"

Cu ocazia sărbătorilor Nașterii Domnului, a avut loc în comuna Radna o frumoasă manifestare a datinelor strămoșești. Cu această ocazie s'a împărțit și o mulțime de daruri copiilor dela școlile primare din Radna, iar la cei mai săraci s'a distribuit diferite lucruri utile. Este demn de admirat gestul Garnizoanei legionare Radna, care anul acesta cu ocazia primei sărbătoriri a Nașterii Domnului în început de veac legionar, s'au îndreptat gândul spre cei lipsiți de mijloace, pentru a se încadra astfel în legea ajutorului reciproc formulată cu litere de foc peste veacuri „Ajută-ți fratele căzut în nenorocire, nu-l lăsa" de Căpitanul Corneliu Zelea Codreanu. Astfel legionarii — după alte câteva ajutoare — au adunat o frumoasă sumă, cu care au contribuit la cumpărarea diferitelor lucruri utile începând cu haine și ghete pentru copiii ai căror părinți fie că au murit lăsându-i orfani, fie că nu au putut face nici o bucurie tinerelor vlăstare menite ca mai târziu să apere ce-i românesc. Deasemenea la mai multe familii s'a distribuit alimente. Toate acestea au fost distribuite în cadrul unor frumoase evocări a datinelor strămoșești participând un numeros public. Desfășurarea programului s'a făcut în sala mare a școalei primare din Radna, în ordinea următoare: O ce veste, colind de Crăciun executat de elevii școalei primare sub conducerea d-lui Dir. Gh. Cochina. Moș Crăciun poezie declamată de eleva Grunwald Ion. Trei păstori, colindă de Crăciun, poezie declamată de eleva Bogdan Vioara. S'a prezentat apoi piesa „Vicleimul" instruită de d. inv. Ion Fughel. In noaptea sfântă, poezie declamată de elevul Varga Dimitrie. Vorbe cu tâlc, poezie declamată de elevul Mare Ion. Iată vin colindători, colindă executată de corul școalei. S'a prezentat apoi tabloul Nașterii Domnului. A urmat apoi o impresionantă cuvântare a preotului Gh. Crișovan, parohul bisericii ort. rom. din Radna. Cu „Sfântă tinerețe legionară" ca prinos de recunoștință legionarilor garnizoanei Radna pentru nobilul gest de a veni în ajutorul celor lipsiți de mijloace, corul școalei primare închee punctele programului. Imnul a fost intonat de întreaga asistență. S'a distribuit apoi darurile școlarilor. A participat un numeros public printre care am remarcat pe camaradul Virgil Vasile, primarul comunei Radna împreună cu statul major al organizației; corpul profesoral; perceptor Gh. Nicoli, preot Crișovan, N. Valahu ziarist, d-na Covaci, d-na dir. Ciochina, d-na inv. Cosoroabă, camaradul Meheleanu șeful garnizoanei legionare Radna, Nădășan Dimitrie, casier la primăria Radna; d-ra Iliămăgean, cond. grădiniței de copii; d-na preot Crișovan și numeroși fruntași.

O serbare pentru elevii refugiați

In sala „Central" din orașul Lipova, a avut loc o reușită serbare dată de elevii refugiați din teritoriile cedate, aflați refugiați la liceul comercial din Lipova. Venitul net a fost destinat pentru a se putea pune la dispoziția elevilor refugiați, sumele necesare pentru a putea călători de Crăciun la familiile rămase dincolo de vremelnicele hotare. In fața unui numeros public s'a desfășurat un bogat program compus din colinde, poezii, precum și prezentarea piesei „Ardealul robit" o creație a profesorului Gabriel Țepelea dela liceul comercial de băeți din Lipova, piesă jucată de elevii refugiați. Piesa admirabil compusă a fost nu mai puțin inv[i]dios jucată. Programul s'a început cu „Trăiască Regele" executat de corul liceului comercial din Lipova. O ce veste minunată, de corul liceului comercial. Moș Crăciun, poezie. S'a jucat apoi piesa „Ardealul robit". A luat parte un numeros public printre care am remarcat pe: camaradul Ion Jivănescu, primarul orașului Lipova; P. Ird-aliă, directorul liceului comercial; preot V. Dăbău cu doamnele; d-șoara Ciobanu, d-ra prof. Huțu, d. Cacinea Nicolae, d. Păcurariu N. dela primăria orașului Lipova, precum și numeroși alți intelectuali și țărani din orașul Lipova.

Ajutorarea populației nevoiașe

Organizația legionară Lipova a luat o lăudabilă inițiativă pentru a veni în ajutorul nevoiașilor, dându-li-se celor lipsiți, lemne de foc. Cum aprovizionarea cu lemne de foc pentru populația nevoiașă era aproape inexistentă, măsura luată de garnizoana Lipova, este mai mult decât binevenită. Fără această măsură, o mare parte din populația nevoiașă era condamnată a suporta consecințele unui ger cumplit care s'a abătut asupra regiunii noastre. Măsura luată a avut un adânc ecou în rândurile populației.

Inceput de românizare a comerțului în orașul Lipova

Odată cu instalarea, în calitate de primar, a camaradului Ion Jivănescu, un bun element, s'a început și opera de românizare a comerțului în orașul Lipova. Astfel de unde până mai eri, orice cumpărătură nu se putea face decât dela firme evreiești azi, grație muncii întreprinse pe acest teren, se poate cumpăra dela magazinul curat românesc care a preluat o mare magazie de coloniale dela o firmă jidovească. Este abia un început. Inceput care va continua, însemnând astfel pe răbojul vremii noui, românizarea comerțului într'unul din cele mai vechi centre comerciale depe valea Mureșului. Un început bun, căruia — credem — îi va urma o românizare a celorlalte categorii de produse — în special stofe, haine și încălțăminte. Și credem, va urma.

SPORT

Școala de ski din Predeal în plină activitate

Siestanța la inaugurarea școalei de ski dela Predeal

Localitatea depe Valea Prahovei care se pretează ideal pentru învățarea ski-ului este Predealul. Prin organizarea Directoratului Sporturilor de Munte cu concursul Oficiului local de turism funcționează din prima zi de Crăciun Școala de ski a Directoratului, care a fost asaltată de numeroși amatori dornici să se inițieze în practicarea ski-ului sau să-și perfecționeze stilul.

In decurs de două zile s'au înscris, pe perioade mai mult de 5 zile un număr de 45 elevi, iar pe timpul minimum de cinci zile 28 amatori de ambe sexe.

Este de remarcat marea afluență a tineretului din Azuga, Bușteni, Timișul de Sus și Timișul de Jos, care sosește în fiecare zi la Predeal ca să participe la școala de ski din localitate.

Grupe constituite de skiori dela U. C. B., Banca Națională a României, Clubul Juventus și A. M. A. au cerut să ia parte la cursurile școalei de ski care este cât se poate de minuțios și bine organizată.

Impărțirea elevilor în trei mari grupe, în cari începători, inițiați și perfecționații au posibilitatea să învețe frumosul și utilul sport de iarnă a dat rezultate satisfăcătoare. Datorită acestei organizări orice skieur poate găsi o grupă în care să lucreze sub directivele și supravegherea instructorilor bine selecționați.

Gama cât mai variată a pantelor de pe Billard, Nucărie și terenurile stea constitue cel mai bun prilej ca elevii să poată prinde în cel mai scurt timp toate nuanțele tehnice ale acestui sport, pentru care Directoratul muncește cu folos și cu pricepere.

NAZ

Străinătatea

RAPID (VIENA) A INVINS LA SCOR FERENCSVAROS: 6-1 (2-1)

In cadrul „Cupei Campionilor" s'au întâlnit la Viena, în prima zi de Crăciun, Rapid și Ferencvaros.

Matchul s'a desfășurat pe stadionul Hutteldorf pe zăpadă și în prezența a 10.000 de spectatori. Victoria a revenit vienezilor, superiori în toate compartimentele cari și-au întrecut adversarii, cu severul scor de 6-1 (2-1).

Goalurile au fost marcate de Kahurek (2) Holecz (2) și Binder (2) pentru Rapid și Sarosi III pentru învinși.

Duminecă, Rapid și Ferencsvaroș vor juca în match revanșă.

ITALIA

Activitatea footballistică a grupărilor italiene a fost foarte redusă în prima și a doua zi de Crăciun. S'au disputat doar câteva matchuri amicale, din care cele mai interesante sunt:

Fiorentina — Venezia 1-0 și
Liguria — Sanremese 7-0.

BOEMIA-MORAVIA

26 DECEMVRIE

Nusle — Victoria Ziskov 3.2
Slavia — K. S. Kladno 8.1.
S. C. Olomo — Sparta 3.2.

GERMANIA

26 DECEMBRIE

Blau Weiss — Hertha 3.1.
F. C. Nurnberg — Schweinfurt 4—4.
Austria — W. S. C. 4.1.
Admira — Wacker 3-1.

ARDEALUL CEDAT

C. S. Baia Mare — W. M. F. C. 1.1

HOCKEY

PRAGA. In cadrul campionatului național de hockey pe gheață s'a disputat în prima și a doua zi de Crăciun următoarele matchuri:

MIERCURI 25 DECEMBRIE

A. C. Sparta—H. C. Popovicze 1.1
C. A. Slavia—S. K. Vincovicze 1.1
AMICAL: L. T. C.—C. L. T. K. 1.1

26 DECEMBRIE

C. A. S. K. Praga — Slavia 1.1
AMICALE: L. T. C. — Victoria Pilsen 18.1.
Sparta — Brodnitz 5.2.

ȘTIRI SPORTIVE DE SKI

Societatea sportivă a funcționarilor primăriei Municipiului București a trimis la Predeal un grup de tineri și tinere care practică ski-ul. Pentru a învăța acest frumos sport, cât mai sistematic. Acest grup urmează cursurile la Școala de Ski a Directoratului Sporturilor de Munte.

*

Un grup de funcționari ai Băncii Naționale Române se găsește la Predeal, unde urmează cursul de ski la școala de ski a Directoratului Sporturilor de Munte dela Predeal.

*

La Vatra Dornei se încearcă formarea unei școale de ski sub conducerea unui instructor recunoscut de Directoratul Sporturilor de Munte.

*

După sărbători la Predeal se va înființa un centru de instrucție de ski pentru camarazii din F.D.C. Sediul acelui Centru de instrucție va fi la Vila Carmen, unde funcționează de două zile un excelent restaurant legionar.

*

Din inițiativa d-lui profesor universitar Florin Sion, dela facultatea din Iași va funcționa și în Capitala Moldovei o școală de ski.

Directoratul Sporturilor de Munte a primit o cerere pentru a fi recrutat acolo un instructor brevetat.

Dela Oficiul de Turism Predeal

Oficiul de turism din Predeal a pus în funcțiune cu începere dela 16 Decembrie 1940 un biurou special prin care oferă, în mod gratuit, informațiuni de locație vizitatorilor de iarnă ai stațiunei.

INTRIGILE ENGLEZE DIN BAZINUL MEDITERANIAN

BERLIN, 27 (tp). — D. A. Halfeld redactorul șef al ziarului „Hamburger Fremdenblatt" se ocupă în numărul de Vineri al ziarului amintit de declarațiile adresate de d. Churchill poporului italian, punând față în față aceste declarații cu cuvintele pline de încredere în victorie rostite de Fuehrer și de politicienii și militarii conducători germani. D. Halfeld se ocupă în acest articol, vădit inspirat, și de situația din bazinul mediteranian și scrie că făcând abstracție de eficacitatea reală a contra-blocadei germane, este normal ca în zilele Crăciunului, ostilitățile să se limiteze la spațiul mediteranian. Anglia care nu se simte în stare să se elibereze din strânsoarea armatei germane se va strădui și în viitorul apropiat să transpună în special pe scenă americană criza psihologică pe care a provocat-o situația neputincioasă a insulei asediate. Din această cauză bazinul mediteranian și deci statele din acest spațiu vor atrage asupra lor atențiunea cu totul independent de evenimentele care se vor petrece pe insula engleză.

Anglia a înțeles să provoace războiul și în Mediterana, știută fiind că pacea era felul de viață al națiunilor interesate, așa cum ea a agravat dela de mai dinainte în Scandinavia și mai târziu în Olanda.

Necesită s'a creat o situație care a permite statelor independente să ia atitudinea împotriva tuturor năzuințelor engleze de a se extinde războiul.

POLITICA ZILEI

BIRUINȚA LEGIONARĂ, BIRUINȚA NEAMULUI!

In situația de astăzi credem că niciun român cu conștiința curată nu poate afirma că anul 1940 a adus României biruința.

Soarta ingrată a făcut ca venirea la cârma statului a regimului legionar să corespundă cu prăbușirea granițelor țării și trecerea sub jug străin a unui procent însemnat de români cu ogoarele și căminurile lor. Deaceea regimul legionar nu socotește venirea sa la cârma statului ca o biruință a României și nici ca o biruință totală a sa, pentrucă și a urmărit și urmărește țelul arătat de martirul neamului românesc, de Corneliu Z. Codreanu și anume: Eautatea sufletelor românești care au fost, care sunt și care vor veni pentru a transforma neamul românesc într'o stâncă de granit menită să infrunte și să reziste tuturor valurilor, cari s'ar mai năpusti asupra sa.

Regimul legionar este pe deplin conștient că trupul neamului a fost frânt și că sufletul se află încă în torsiune.

Biruința legionară, biruința sângelui, adusă de reacțiunea puternică a organismului a însemnat și înseamnă cedarea boalei, cedarea temperaturei pentru ca insănătoșirea să-și urmeze cursul său normal.

Dar sunt încă multe urme ale boalei, sunt încă mulți paraziți pe trup și multe toxine în sânge.

Iată-i pe autorii prăbușirii, pe autorii frângerii trupului neamului și otrăvirei sângelui său. Iată-i aci în mijlocul nostru nedumeriți și oarecum alarmați că au fost deranjați dela ospățul lor, dela opera lor.

Nedumeriți și alarmați, cred ei că altceva nu se va mai schimba, că vor fi lăsați mai departe în pace în festinul și opera lor de eri, că reacțiunea sângelui va inceta, ca până la sfârșit boala injectată de ei în trupul frânt al neamului și otrăvirea sângelui va continua, ba chiar se va intrăuți pentru ca ei în avalanșa iudeo-masonică sau comunistă să păşească în marș biruitor la capătul sardanapalic, neimpiedecați, nestânjeniți odată cu terminarea reacțiunii sângelui, odată cu prăbușirea Mișcării legionare.

Române, cu suflet curat românesc, cu conștiința treaza de român coborîtor din viță dacă, nu te cutremuri la gândul că mai sunt încă frați de ai tăi, mai sunt încă foarte multe globule de ale sângelui românesc care privesc cu nedumerire și alarmă alături de autorii frângerii trupului și otrăvirii sângelui, biruința totală legionară?

Ei cred încă că este vorba de ceva trecător, că reacțiunii sângelui o să-i urmeze avalanșa ospățului iudeo masonic sub formă comunistă, din trupul neamului definitiv frânt și din sângele complect otrăvit!

Dacă te cutremuri arată-le rătăciților, că inconștienți sau conștienți, ajută paraziților și toxinelor neamului să-și îndeplinească opera lor și că este o datorie a lor să nu o mai facă de aci înainte. Să stie sau cel puțin să lase în pace Mișcarea legionară, să lase în pace reacțiunea sângelui să-și urmeze mai departe ritmul total al insănătoșirii.

Altfel vor trebui să suporte soarta definitivă a paraziților și toxinelor cari se opun ritmului total de insănătoșire.

Regimul legionar este destul de conștient că țelul său este un altul de cât biruința sa pe jumătate dată cu venirea sa la cârma statului! Biruința sa va fi la capătul drumului său lung ce trebue urmat cu disciplină și ordine în vederea insănătoșirei definitive și totale a trupului și entității sufletului românesc.

Biruință și misiune grea pentru regimul legionar, biruință și misiune grea pentru neamul românesc! dar comanda a fost dela dată de Corneliu Zelea Codreanu de Conducătorul Statului, de Comandantul Legiunii! Și urmând drumul jertfei martirilor vom birui, fără ca să ne abată și să ne impiedece nici paraziții de pe trup nici toxinele din sânge, și nici globulele infectate cărora reacțiunea sângelui le-a pecetluit de mult soarta!

Disciplină și ordine pentru opere de insănătoșire, muncă și acțiunea. O singură comandă, o singură executare.

Regimul legionar știe că nu urmărește o biruință pe jumătate și știe ce sforțări se cer pentru biruința definitivă!

Dușmanii săi dinăuntru de sânge românesc să ia aminte, să nu se amestece între paraziți și toxine cari vor avea de suferit soarta fatală a acestora, iar dușmanii din afară să ia aminte că un organism în care reacțiunea sângelui a învins boala lăuntrică va deveni iarăși ce a fost odată, puternic și biruitor.

Biruința legionară va fi biruința totală a neamului! Acesta este țelul reacțiunii sângelui acesta este țelul trupului insănătoșit!

Nimeni și nimic nu va face să fie pierdut din vedere!

Genvra

MĂRTURISIRI UNGUREȘTI

In numărul din 14 Decembrie 1940 al ziarului „Ellenzék" (Opoziția) din Clujul nostru, devenit vremelnic Kolozsvár, a apărut următorul articol intitulat „Az elkeresztelt és szórvány magyarok", adică „Ungurii botezați (în legea românească) și resfirați", scris de un ungur neofit, cu numele **Régeni Reisinger László**.

Nepăsării de veacuri și nu în ultimul rând superficialității ungurești se datorează faptul, că elementul unguresc în valea Someșului a ajuns în inferioritate numerică față de elementul românesc. Documentele vechi și registrele bisericești mărturisesc despre aceea, că acolo, unde acum sunt numai Unguri resfirați sau nici nu mai trăește element unguresc, pe vremuri a fost o viață ungurească infloritoare.

„Scăderea numerică a elementului unguresc a început pe vremea reformei religioase, iar după încetarea autonomiei Ardealului a continuat crescând.

„In timpul acesta a avut loc unirea unei părți a românimei cu Roma, eveniment care constitue un adevărat dezastru național în istoria ungurimei din Ardeal.

FAVORITISMUL CURȚII DIN VIENA

„Anume, Curtea din Viena a favorizat întru toate pe Românii uniți și i-a împărtășit de avantagii față de ungurime.

„Aunci au început botezările, prin cari mai mari stricăciuni s'au cauzat ungurimei decât prin dezastrul dela Mohaci (Mohács). La Mohaci s'au prăpădit vreo 20—30 mii de oameni, dar aici, prin botezări, sute de mii s'au pierdut din unitatea maghiară.

Sate ungurești, din cauza multelor confesiuni, decenii dearândul au rămas fără de păstor sufletesc. „Popa" român, fiind mai fără pretenții, se afla pretutindeni, și 20—30 de credincioși susțineau deja un „popă", iar „popa" român din complezență, deseori — chiar fără să fie rugat — a botezat pe noii născuți ai familiilor ungurești, ca „să nu fie păgân". Iar când într'un astfel de sat, după timp îndelungat, a ajuns preot ungur, cei din generația nouă erau deja credincioși de-ai popii cel românesc.

„Bătrânii s'au prăpădit, iar bisericile de piatră au ajuns părăsite. Procesul acesta a ținut până la sfârșitul secolului trecut, până la statificarea matricolelor 1).

„Am dispus de puțin timp, ca să reparăm aceste intrelăsări grave: nu peste mult a căzut peste noi războiul mondial și a venit Trianonul.

PE URMELE TRIANONULUI

„Poate că acest Trianon nici nu ar fi fost atât de fatal, dacă ungurimea ar fi reflectat mai din vreme la apucăturile preotului român.

„După ajungerea la conducere a Românilor, deja n'am mai putut munci decât pentru salvarea elementului unguresc care mai rămăsese. In direcția aceasta ni s'a epuizat toată activitatea noastră, așa încât nici visa nu mai puteam să recâștigăm valorile noastre pierdute. In regimul cel nou a lucrat pe toate terenele ca să sugrume elementul unguresc. Deviza a fost: peste 20—30 de ani nu va mai exista chestiune ungurească în Ardeal, — fiindcă nu se va mai afla niciun ungur.

Episcopia greco-catolică română dela Gherla au strămutat-o la Cluj după ce Gherla au romanizat-o cu succes. E caracteristic în privința aceasta, că la Gherla, în capitala Armenilor ab'ia dacă se află 800 de armeni catolici, pe lângă cei 4000 de greco-catolici. Din aceștia 50—60% sunt armeni catolici botezați.

INCERCĂRILE DE A ROMANIZA CLUJUL

„La Cluj, de biserică episcopală a întrebuințat biserica minorităților. „Curia" din Roma au induplecat prin o mistificare isteață (primejdia ortodoxiei, etc.), ca averea ordinului unguresc al minorităților, în valoare de 30 milioane (biserică, clădirea ordinului, moară, etc.) care a fost oferită la dispoziției Curiei, să le fie dăruită lor. Cu forțe puternice s'au apucat să romanizeze orașul nobil. Pe când statul a lucrat cu forța brutală, cu persecuții, pe atunci biserica română unită a activat după vechiul recept al botezărilor.

„In nenumărate familii ungurești din Cluj se află azi copii greco-catolici.

„Mai ales la căsătoriile mixte când și ofițerul stării civile a constrâns pe părintele care făcea declarația, ca pe copii să-i boteze în legea românească, pentrucă „numai așa va avea viitor". Firește că pe acești copii i-au considerat de români și i-au constrâns să urmeze la școala românească, deasemenea și necesitățile lor sufletești și le puteau satisface în biserică românească.

„Era o priveliște tristă, când mama catolică sau reformată (calvină) mergea în biserica sa proprie, iar copilul ei, la ordin, se ducea în biserica străină.

„Nu e mirare dacă la Cluj în curând s'a simțit mare lipsă de biserici românești, și în curs de 20 de ani 4 biserici ortodoxe și 6 greco-catolice românești (2 luate dela romano-catolic) vesteau că romanizarea Clujului progresează bine.

*

Am reprodus articolul de mai sus pentrucă are valoarea unei mărturisiri. Intre frazele acuzatoare se vede clar recunoașterea nu numai a inferiorității numerice ungurești, dar și a continuei scăderi a numărului Ungurilor față de al Românilor în Ardealul cedat, puterea neînfrântă de asimilare a Românilor.

Ungurii sunt „resfirați", „scăderea numerică a elementului unguresc" „un dezastru național în istoria Ungurilor".

Explicațiile sunt fanteziste. Habsburgii ar fi favorizat pe Români, și bine înțeles „popii" noștri sunt țapii ispășitori, împotriva cărora se pregătesc deci represalii. Nu ne interesează atât explicațiile istețe. Autorul cere o operă de colonizare ungurească, de recucerire a terenului pierdut, se recunoaște deci că etnicește situația ungurimei în Ardealul cedat este critică. E un adevărat strigăt de alarmă, pe care e bine să-l cunoaștem, oricare l-ar fi forma.

---

1) Matricolele civile s'au introdus în locul celor bisericești la anul 189[illegible] (Nota traducătorului).

UN MIȘCĂTOR GEST AL TRUPELOR GERMANE FAȚĂ DE NEVOIAȘII CAPITALEI

A rămas neștearsă în amintirea bucureștenilor însuflețirea cu care au intervenit trupele germane cu prilejul unei recente și mari nenorociri care i-a încercat. De atunci — am putea spune chiar din prima zi a sosirii lor la noi în țară — au dovedit față de noi, de România legionară cinstită aliată, aceiaș caldă prietenie.

De ziua întâia de Crăciun aceiaș soldați adăugau încă o faptă frumoasă la prietenia româno-germană.

La ceasul prânzului, la Grupul II Răzieți din Șos. Pantelimon 292, trei bucătării germane soseau însoțite de personalul necesar, ca să aducă săracilor din acest sector ajutorul sub forma lui cea mai directă. 600 de nevoiași au primit dela ostașii germani câte o ciorbă caldă cu carne și șuncă afumată.

La această înfrățire germano-română a ținut să ia parte și primarul municipiului, d. Vântu precum și d-nii N. A. Cristescu secretarul general al aceleiaș instituții, Iacob Prună, comandantul Grupului II Răzieți, Mircea Badea, comandantul Ajutorului legionar al Grupului II, Cezar Giurgiovanu, șeful familiei „13 Ianuarie 1937".

Din partea Grupului II Răzieți s'a împărțit cozonac.

O muzică germană a cântat tot timpul cât a durat masa nevoiașilor. Nu putem trece peste acest amănunt fără a-i arăta sensul de delicată atenție, de discreție, sub care s'a căutat ajutorarea nevoiașilor unei țări străine, deși prietenă verificată.

A DEMISIONAT CONTELE MIHAIL TELEKI

BUDAPESTA, 27 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Contele Mihail Teleki, ministrul agriculturii, a demisionat.

Circulă svonul că succesorul său cel mai probabil va fi contele Nicolae Banffy.

Activitatea comisiilor de anchetă

COMUNICAT

Ministerul de Justiție comunică: Comisiunea Specială pentru Controlul Fondurilor Secrete și de Ordine Publică a cercetat gestiunile d-lor: General I. Antonescu, General I. Ciupercă, General N. Condeescu, foști miniștri ai Apărării Naționale și Generalii I. Antonescu și Ștefan Ionescu ca foști Șefi ai Marelui Stat Major și găsind justificate cheltuelile făcute din fondurile de „Informații" și „Ajutor", ce au avut la dispoziție, a dat decizlune de verificarea gestiunei și închiderea dosarelor.

Deasemenea a dat deciziune de scoaterea din control a gestiunei d-lui General Cihoschi, întrucât Domnia Sa a fost ministru înainte de perioada de 10 ani, asupra căreia se întinde controlul Comisiunei.

Comisiunea a dispus trimiterea înaintea Comisiei de judecată a gestiunei nejustificate a fostului ministru al Ordinei Publice, General Gabriel Marinescu.

In sfârșit Comisiunea a găsit justificate gestiunile d-lor: Iuliu Maniu, fost Prim Ministru și Nichifor Crainic, fost ministru al Propagandei Naționale.

SCRISORI DIN GERMANIA

SPAIMA ENGLEZILOR: NOUL AVION GERMAN JU. 88

(Dela corespondentul nostru special)

MÜNCHEN. — Nimeni astăzi nu se mai îndoește — după strălucitele succese înregistrate în campaniile în Polonia, Norvegia, Franța, Belgia și Anglia — de eficacitatea și forța aviației germane, care este cea mai mare și mai bună din Europa. Totuși nu trebue să credem că germanii s'au fixat la un anumit tip de avion, care le-a adus succese și le dă posibilitatea a fabrica avioane în serie. Nu. Dinamismul și spiritul cercetător al germanilor, nu are liniște, în căutarea lui de mai bine și mai eficace. Ceeace însă le dă forța și râvnă cercetătorilor și chiar lucrătorilor de fabrică germani este, colectiva ură ce-o nutresc în contra Angliei, inamicul No. 1 al Germaniei național-socialiste de astăzi.

Numai astfel se poate explica faptul că, fabrica de avioane Junkers din Dessau — care dăruise aviației germane faimosul tip de reputație mondială Ju 87 (Stuka) — a creat recent un nou instrument de nemaipomenită forță: tipul Ju 88.

Au fost ținute secret amănuntele asupra acestui nou tip de avion, chiar astăzi nu se știe mai mult decât că acest avion Ju 88 posedă două motoare a câte 211 H. P., poate duce 2000 kgr. bombe la 1000 klm. într'un timp record.

In urma unor sboruri efectuate cu acest nou tip de avion, mai mulți aviatori germani au fost decorați, în urma succeselor realizate deasupra Angliei.

Fără îndoială că aci — pe lângă curajul și iscusința tinerilor entuziaști aviatori germani — meritul îl posedă și marea fabrică de avioane Junkers, care sub conducerea d-lui dr. L. C. Koppenberg, au așezat toată forța și iscusința lor în serviciul Patriei Germane.

R. C.

Practica pedagogică a candidaților la profesorat

Ministerul educației naționale, cultelor și artelor aduce la cunoștință candidaților la profesorat că ultimul termen pentru înscrierea la practica pedagogică este 20 Ianuarie 1941. Pentru aceasta vor ține socoteala de următoarele date:

In anul școlar 1940-1941, fac practica pedagogică și se pot prezenta la examenul de capacitate de lichidare următoarele categorii de licențiați și diplomați de școale superioare:

a. — foștii elevi ai școalelor normale superioare secția A, cu frecvență de 2 ani se vor prezenta la academia pedagogică, potrivit legii (publicată în M. O. Nr. 279 din 26 Noemvrie 1940) și deciziei Nr. 247.905.

b. — foștii candidați ai seminariilor pedagogice universitare, care fuseseră reînscriși la S. P. U. în anul de lichidare (1938-1939), se vor prezenta de asemeni la academia pedagogică, potrivit deciziei Nr. 247.905;

c. — candidații înscriși pentru practică pedagogică la licee, prin inspectoratele școlare, vor continua la școala la care au început, după legea veche, potrivit art. 15 din legea academiei pedagogice.

d. — licențiații, diplomații, cel mai târziu în sesiunile anului 1938, care n'au putut face practica din cauza concentrărilor sau a persecuțiunilor politice vor cere aprobarea dela minister a vor face practică la liceul pe care și-l aleg, iar colocviul de absolvire la academia pedagogică.

In aceleași condițiuni vor face practica și foștii candidați ai seminariilor pedagogice care nu intră în dispozițiunile deciziei de lichidare prin A. P. (care n'au fost reînscriși la S. P. U. în anul de lichidare 1938-1939).

Toate celelalte categorii de candidați la profesorat adică: diplomații după 1938 și ceilalți diplomați care n'au fost candidați ai S. P. U. elevi ai școalelor normale superioare, înscriși la practică prin inspectorat, nici împiedecați dela practică prin inspectorat, (l'erad) se vor înscrie la academia pedagogică în Aprilie 1941. Aceștia nu dau examenul de capacitate de lichidare și vor fi numiți în învățământ ca diplomați ai academiei pedagogice.

Examen de capacitate pentru maeștrii din învățământul profesional

El se va ține la București la 1 Mai 1941

Ministerul educației naționale a dat următoarea decizie:

Actualii lucrători-instructori, titulari în învățământul industrial al băeților, devin, în conformitate cu dispozițiunile legii pentru organizarea învățământului industrial din 1940, maeștri de atelier, primind drept salarizare 90% din salariul profesorilor-maeștri (prin legea din 1940: șefi de ateliere).

Acei dintre lucrătorii-instructori titulari cari doresc să obțină titlul și gradul de profesori-maeștri (șefi de ateliere), vor trebui să treacă un examen de capacitate, ale cărui probe sunt cele prevăzute în regulamentul examenelor de capacitate din 1927.

Se mai pot prezenta la acest examen actualii lucrători-instructori cari funcționau în învățământ la data ultimului examen de capacitate pentru lucrători-instructori și cari nu s'au putut prezenta la acel examen, neavând stagiul de practică cerut.

Acest examen se va ține la București și va începe la 1 Mai 1941.

Inscrierile candidaților se vor face la ministerul educației naționale (Direcția învățământului profesional) până cel mai târziu 1 Aprilie 1941. După această dată nu se vor mai primi cereri de înscriere sub nici un motiv.

Sporurile de salarii, cuvenite prin noua încadrare a lucrătorilor instructori, se vor acorda numai când posibilitățile bugetare vor permite și numai dela acea dată înainte.

UN IMPRUMUT AMERICAN DE 50 MILIOANE DOLARI PENTRU ARGENTINA

BUENOS AIRES, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Știri primite din Washington declară că în curând se va semna acordul relativ la acordarea unui împrumut de 50 milioane dolari pentru susținerea monetei argentiniene.

Imprumutul va fi pus la dispoziția Argentinei de către Statele Unite din fondul de stabilizare.

PRESA STRĂINĂ

LEIPZIGER TAGESZEITUNG

Sub titlul „ROMANIA IN PACT" ziarul publică următorul articol:

Semnificația aderării României la Pactul Tripartit se va dovedi ca precumpănitoare în viitoarea desfășurare a războiului și în pacea care va urma. Căci, până acum de curând, România constituia sfera de influență preferată a Angliei în sud-estul Europei. Sunt numai câteva luni de când clica aceea, care vânduse România puterilor occidentale plutocratice a trebuit să se retragă și de când a început, sub conducerea Mișcării Legionare, colaborarea României cu Axa.

După aderarea României la pactul tripartit, această colaborare a intrat într'o fază activă. Ea a aruncat în balanță, contra Angliei, întreaga ei greutate și față de acest fapt oamenii de stat englezi nu sunt atât de indiferenți pe cât ar vrea să pară. Se știe doar că ei voiau să-și procure din acest spațiu al Europei de sud-est cele o sută de lucruri de care aveau nevoie pentru a ataca Germania. Prin acordarea unei garanții britanice, România fusese în mod special destinată de conducătorii englezi să fie principala bază a intereselor lor. Astăzi, domnii dela Londra s'au obișnuit cu necazuri ca acelea pe care li-l pricinuește pierderea definitivă a României. Nu mai departe decât acum un an, ei ar fi răsturnat cerul și pământul ca să împiedice o asemenea revoluție. Cursul calm și dela sine înțeles, cu care se întinde ordinea cea nouă, stabilită prin pactul tripartit, este așa dar un instrument care măsoară atât mărimea succeselor Axei, cât și neputința Angliei. Biruința germană pe Continent a creat posibilitatea de a se realiza încă din toiul războiului, cu excluderea Angliei, noua comunitate care după războiu va trebui să constituie temelia unei vieți organice, armonice și rodnice a popoarelor. Deocamdată această comunitate se plămădește în spiritul principiilor pactului tripartit, — spirit defensiv e drept, dar energic în luptă contra Angliei — formând o parte a marelui plan politic și strategic, conceput pentru doborârea definitivă a inamicului Nr. 1 al Europei.

Legându-și soarta sa de destinele Axei, România își găsește siguranța de care are nevoie pentru reconstruirea ființei sale ca stat, care în ultima vreme a suferit zguduiri atât de puternice. După ce a rupt definitiv cu trecutul — cum scrie ziarul legionar „Cuvântul" — România și-a găsit temeliile politicei sale la Roma și Berlin, punctul central în care își dau întâlnire astăzi toate evenimentele importante. Cu noua semnătură pusă pe pactul tripartit se statornicește credința că pe această cale a fost asigurată renașterea Europei, ca și a României.

Comunitatea în pactul tripartit sub conducerea Axei, stabilește punți de înțelegere între toate adversitățile interne și le nivelează. Ea crează în Europa o ordine de pace superioară, în care nu se pot concepe conflicte între cei ce fac parte din alianță. Increderea în conducerea Axei, despre care se vorbește și în declarația României la intrarea în pactul tripartit se întinde și se întărește din ce în ce mai mult. Ea devine un factor al reconstrucției, sub semnul acestui instrument de pace, care îmbrățișează lumea întreagă.

Le Temps

In ultimul său Buletin al zilei ocupându-se de „politica de colaborare" scrie următoarele:

„Definind politica guvernului său și colaborarea, mareșalul Pétain a fost clar și categoric. Nimeni nu poate să se atingă de buna credință și de adevărul cuvintelor sale. După cum nu este îngăduit să ne îndoim că nația întreagă se încrede în ilustrul soldat, care reprezintă, în aceste clipe tragice, întreaga noastră nădejde într'o îndreptare a lucrurilor ca și toate șansele mântuirii țării, tot astfel nu ne este îngăduit să ne îndoim că politica de colaborare este cu adevărat înțeleasă de nație, oricare ar fi reacțiile sentimentale ale francezilor luați individual. O politică fecundă nu poate fi dusă cedându-se sentimentelor; ea este o chestiune de realitate și de rațiune. In situația în care ne găsim, datoria patriotică este deasupra oricărei considerații particulare ori cât de respectabilă ar fi. Acesta este un adevăr pe care nu mai avem dreptul să-l nesocotim în situația în care ne aflăm.

„Prin politica de colaborare — ori de câte ori am spune acest lucru nu este de prisos — trebue, mai întâi, să obținem pentru întreaga nație anumite atenuări la situația dureroasă care ne-a fost creată prin condițiile armistițiului pe care am fost nevoiți să-l primim ca o urmare a prăbușirii noastre. Trebue, apoi, ca și de o parte și de cealaltă, să se ajungă la o înțelegere întemeiată pe rațiune, ca astfel viața să fie mai puțin aspră pentru francezii din regiunile ocupate și cele neocupate, în pragul acestei ierni a cărui asprimi se anunță a fi greu de suportat. In sfârșit, trebue să se creeze posibilități generale de existență, mai puțin severe, pentru poporul întreg și să se caute mijloacele care să înlesnească, în chip eficace, normalizarea vieții economice, fără de care orice dorință de îndreptare rămâne iluzorie.

„Dar, pe un plan și mai înalt și mai vast, politica de colaborare constitue temelia însuși al viitorului nostru. Suntem încă sub regimul armistițiului și colaborarea poate să contribue la netezirea terenului pentru momentul în care va trebui să se discute pacea definitivă. Ori care ar fi [illegible] și împrejurările în care adversarii acum în luptă vor depune armele, pacea care va fi încheiată va fi lipsită de semnificație dacă ea nu va avea ca temei cooperația efectivă și permanentă a popoarelor, acționând, fiecare pe planul puterei sale politice și economice. Nu vom putea avea o Europă nouă dacă lucrul ce i se cuvine în chip firesc Franței nu va fi marcat precis și în cadrul demnității.

„Spre aceste ținte care vor fi ajunse mai devreme sau mai târziu, tinde de fapt politica de colaborare așa cum o concepe și vrea s'o practice guvernul mareșalului Pétain. Ceea ce dovedește că germanii înțeleg acest efort așa cum trebue înțeles, este faptul că pentru cea dintâia oară, o personalitate germană oficială de talia d-lui Otto Abetz ambasador al Reichului [illegible] la Vichy ca să discute cu căpetenia Statului francez într'un spirit [illegible] putem fi siguri, de sinceră comprehensiune reciprocă".

MICA PUBLICITATE

Apare în fiecare zi Minimum 10 cuvinte

Anunțurile în chenar, prețul dublu, iar cele cu clișeu, tarif special. Orice anunț cerut să apară în altă rubrică decât cea respectivă se taxează dublu.

Anunțurile pentru rubricile „CERERI DE SERVICIU" (Menajere) nu se pot publica cu adresa exactă, ci numai adresate Post Restante la Ziar

Cereri de serviciu

1 Leu cuvântul

CAUT serviciu [illegible]. Adresați la ziar sub [illegible].

LEGATOR de cărți [illegible]. Mircea [illegible].

DOMNIȘOARĂ [illegible]. Adresați ziar sub 18.

STUDENT [illegible] mașina de scris sistem Triumph [illegible]. Adresați ziar sub B 150.

FUNCȚIONARĂ [illegible] întreprindere particulară sau stat. Adresați la ziar sub 1315.

FUNCȚIONARĂ [illegible] întreprindere serioasă. Adresați la ziar sub 1315 B.

DOAMNA [illegible] ani cu 7 ai liceu caută serviciu [illegible]. Adresați la ziar sub 722.

FUNCȚIONARĂ [illegible].

FUNCȚIONARĂ [illegible].

STUDENTĂ [illegible]. Adresați la ziar sub 21.

CAUT serviciu [illegible]. Adresați la ziar sub 13.

BUNĂ [illegible].

DOAMNA [illegible].

Oferte de serviciu

3 lei cuvântul

[illegible]

SOCIETATE [illegible] PROFESOR [illegible].

AGENȚII [illegible].

Lecții și meditații

2 Lei cuvântul

[illegible]

PROFESOARĂ [illegible].

STUDENT [illegible].

STUDENT [illegible].

STUDENT [illegible].

MEDITEZ [illegible].

VÂNZĂRI

de imobile, mobili, păduri terenuri

4 Lei cuvântul

VAND [illegible].

VAND [illegible].

DE VANZARE [illegible].

DE VANZARE [illegible].

VÂNZĂRI

de automobile

4 Lei cuvântul

INCURAJAȚI comerțul românesc. Automobile, piese de schimb, cauciucuri de toate tipurile de ocazie, cumpărați ieftin la str. Take Ionescu nr. 3, Ploești dela [illegible].

VÂNZĂRI

4 lei cuvântul

OCAZIE rară vând: câteva cupoane stofă englezească pentru paltoane bărbătești și de damă, pentru costume bărbătești sau taioare de damă. Două [illegible] fețe de mese [illegible] mătase pură 150 lei bucata. Două skyuri. Mavrogheni 11 Etajul I (Sfântu Gheorghe) Telefon 453.59.

CUMPĂRĂRI

4 Lei cuvântul

CUMPĂR manuale [illegible] Drept, piese populare. Adresați la ziar sub 8106.

CĂRȚI Germane, Franceze, Românești, Artă, Istorie, Filosofie, Medicină, Drept, literatură cumpăr. Librăria Popa Soare 26.

Profesionale

3 Lei cuvântul

LUCREZ [illegible] rochii, mantouri [illegible]. Adresați ziar sub 1403.

[illegible]

[illegible]

ASOCIAȚII

4 Lei cuvântul

[illegible] Adresați ziar sub 1403.

CĂSĂTORII

4 Lei cuvântul

CĂSĂTORIE [illegible] București [illegible].

DOAMNĂ [illegible].

DOMNIȘOARĂ [illegible].

FUNCȚIONARĂ [illegible].

FUNCȚIONAR [illegible].

FUNCȚIONARĂ [illegible].

INVĂȚĂTOR [illegible].

DOMNIȘOARĂ [illegible].

PRIMĂRIA ORAȘULUI VAMA JUDEȚUL CÂMPULUNG-MOLD. No. [illegible]

PUBLICAȚIUNE

[illegible]

Primar, Contabil, Vladimir Mirza, Gheorghe Rusu

Vama, la 24 Decembrie 1940.

CAPITALA

Incendiul din strada Batiștei

Vineri seara, a izbucnit un incendiu la mobilul din strada Batiștei No. 6 la sediul societății Engleberi-Pliet. Focul a luat naștere dela un coș defect dela care s'a aprins o grindă a podului și-apoi tavanul unei camere.

La fața locului a sosit postul „Central" de pompieri sub comanda d-lui căpitan Gutendache, secondat de sublocotenentul Săvulescu.

Datorită măsurilor luate, focul a putut fi localizat repede, ferindu-se astfel restul clădirii, alcătuită din parter, etaj și mansardă.

A ars doar tavanul. Pagubele n'au fost încă evaluate.

FURTUL DIN STRADA BERZEI

In cursul zilei de Vineri, hoți încă necunoscuți forțând ușa locuinței d-lui av. Victor Neicu, din str. Berzei Nr. 16, au furat lucruri de valoare.

Furtul a fost observat de un prieten al său, care, neștiind că e plecat în provincie spre a petrece sfintele sărbători, venise să-i facă o vizită.

Imediat a fost încunoștiințat comisariatul circumscripției polițienești respective care a luat toate măsurile necesare pentru a descoperi și prinde pe răufăcători.

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

ANUNȚ de Licitație

In ziua de 23 Ianuarie 1941 ora 10 dimineața, se va ține licitație publică, în Palatul Prefecturei jud. Bacău pentru:

1. Darea în antepriză a lucrărilor de reconstruirea podului de lemn din km 19+150 depe drumul jud. Coșa-Sofmuță-Cocalii de 8 m lungime la punctul numit „Alexandrina".

Valoarea lucrării după deviz este de 170.000 lei.

2. Reconstruirea podului de lemn din km [illegible] depe drumul jud. Moinești-Poduri-Buhoci-Tescani cu material lemnos dat gratuit de Stat și consolidarea drumului în km [illegible].

Valoarea reparării după deviz este de 118.000 lei.

Devizele lucrărilor se pot vedea la Serviciul Financiar dela Prefectura jud. Bacău, în toate zilele de lucru între orele 11-13.

ROMÂNIA
CORPUL PORTĂREILOR
TRIBUNALUL ILFOV
1940 Decembrie 24
18006-1940

Publicațiune No. 43442

In baza adresei Nr. 39401-940 a Jud. de Munca București Secția II-a se publică spre cunoștința generală că în ziua de 9 Ianuarie 1940 ora 10 dim. se va vinde la licitație publică în București Str. Domnița Anastasia Nr. 25 et. V averea mobilă urmărită a deb. soc. „Politehnica" prin repr. legali care se compune din una casă de bani marca „Rosenfabrik" și altele anume specificate în procesul-verbal de urmărire, spre despăgubirea credit. Ilioni Gheorghe.

Șeful Portăreilor, (indescifrabil)

Secretar, indescifrabil

GREFA TRIB. ILFOV S. I. C. C.

EXTRAS

Domnul Gheorghe Gr. [illegible] din com. [illegible] Ilfov a intentat acțiune de divorț soției sale Chiriaca Gr. [illegible] din București str. Căldărari Nr. 5, pt. [illegible] cu copii de [illegible] Adriana [illegible].

Termen pentru a doua contestare la 14 Decembrie 1940.

Grefier, I. Crețu

[illegible] din 23 Dec. 1940

Uzinele Comunale București

PUBLICAȚIE

In ziua de 10 Ianuarie 1941, orele 11 a. m. se va ține licitație publică în Str. [illegible] Nr. 8-10 pentru procurarea a:

6 tărițe piese speciale și tuburi din fontă.

Caietele de sarcini și orice informațiuni se pot lua dela Economat în orice zi de lucru dela orele 11-13.

Odată cu oferta se va depune și garanția de 5% conform legilor în vigoare.

„LIBERTATEA CEA NOUĂ"

Un articol al ziarului „Das Reich" despre concepția de libertate a englezilor și a germanilor

BERLIN, 27 (Rador). — „Războiul acesta trebuia să fie? Nu exista vreun alt mijloc de a face să dispară încălcarea celor două regimuri ce s'au desvoltat în marile puteri de astăzi? Nu se putea arunca o punte peste prăpastia dintre cei bogați și cei săraci și nu se putea face un compromis între dinamismul popoarelor totalitare și conservatismul sălbatic al democrațiilor?

Acestea sunt întrebările pe care publicația săptămânală germană „Das Reich" le pune în fruntea articolului său de fond publicat în numărul cel mai recent, sub titlul „Libertatea cea nouă".

Ziarul compară mai întâi concepția de libertate a englezilor și concepția de libertate așa cum era înțeleasă de revoluția dela 1789, cu concepția germană de libertate. El citează cartea pe care a scris-o Dibelius despre Anglia și în care autorul arată că libertatea nu poate exista în Anglia decât pentru membrii unor anumite clase ale societății. Face aluzie și la Marat, care cerea nimicirea bogaților, cum și la cunoscută formă a regelui Ludovic Filip: „Imbogățiți-vă!" — toate acestea în numele libertății.

Libertatea germană — constată „Das Reich" — nu se aseamănă cu libertatea lor. Luther a pus problema libertății conștiinței pentru întregul occident. El a pătruns în adâncimea acestei probleme, pentru a da răspunsul sub forma a două teze contradictorii în aparență, expuse în cărticica sa intitulată „Despre libertatea unui creștin". Pe de o parte, creștinul nu va trebui să se supună, de bună voie, nimănui; pe de altă parte, el trebuie să fie servul și supusul tuturor.

Numai punând în valoare acest antagonism — continuă ziarul — va putea și omul german, cugetând asupra altor noțiuni decât ale marelui reformator și luptător pentru libertatea politică după cum Luther a luptat pentru libertatea spirituală, numai așa va putea el să înțeleagă esența idealului veșnic. Supus, gata să slujească și gata de jertfă până la dăruirea propriei sale vieți, — aceasta este atitudinea germană față de comunitatea poporului [illegible] această comunitate este [illegible] cea mai înaltă instanță. [illegible] are dreptul de a limita libertatea individului. Ea a fost refăcută [illegible] Germaniei, punându-se [illegible] integrală în locul libertății [illegible] și părților componente.

Reforma politică a luat [illegible] început, și cu ea odată a început [illegible] desagregarea ultimelor rămășițe de universalismul medieval, la care [illegible] Baldwin se mai referea acum [illegible] ani pentru a justifica hegemonia imperialismului britanic. Ca [illegible] proclamația lui Luther asupra libertății conștiințelor, mesajul [illegible] adevărat de astăzi este adresat [illegible] tuturor acelora cari sunt gata să-l [illegible] și să-l înțeleagă.

La întrebarea, dacă acest război trebuia să fie, nu se poate da un răspuns mai puțin cuprinzător decât acesta: Da, acest război trebuia să fie; nu pentrucă l-am voit noi, ci pentrucă o lume gârbovă și condamnată la prăbușire se credea îndreptățită să sugrume libertatea cea nouă".

NICI A DOUA ZI DE CRĂCIUN

AVIAȚIA GERMANĂ N'A ATACAT

Comunicatul comandamentului forțelor armate germane

BERLIN, 27 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Pe câtă vreme aviația de războiu germană s'a abținut și în a doua zi de Crăciun dela orice atac împotriva insulei britanice, avioanele engleze au atacat în acea zi și în noaptea următoare aerodromuri, instalații de porturi și orașe din Franța ocupată, aruncând bombe.

In rândurile populației civile franceze s'au înregistrat morți și răniți.

Obiective militare n'au fost atinse.

Artileria antiaeriană a doborât un avion britanic.

In dimineața zilei de 27 Decembrie, bateriile cu tragere lungă ale armatei și marinei de războiu au bombardat în Canalul Mânecii mai multe vapoare inamice.

După postul de radio Londra, s'a comunicat Vineri seara în mod oficial că avioane germane au aruncat în cursul dimineții bombe asupra unei localități din sud-estul Angliei care au provocat „unele pagube".

S'a mai aflat — dar această știre nu este confirmată — că avioane germane au sburat în cursul zilei pe deasupra regiunii [illegible] și a ținuturilor din vecinătatea Londrei și a regiunilor din sud-estul și sud-vestul Angliei.

In regiunile din vecinătatea Londrei au fost aruncate [illegible] bombe.

CUM JUSTIFICA ENGLEZII ACȚIUNEA DIN NOAPTEA CRĂCIUNULUI

BERLIN, 27 (Rador). — Agenția americană „United Press" a aflat din cercurile ministerului de informații englez că „vădite pregătiri germane pentru o invazie în Anglia de Crăciun" au determinat aviația britanică să treacă peste Canalul Mânecii în noaptea de 24 spre 25 Decembrie și să dea atacuri cu bombe în teritoriul ocupat. Se pretinde că în acelaș timp ar fi sburat și avioane germane peste Canal.

In această privință, agenția DNB dă din izvor competent următoarele precizări:

Din comunicările înaltului comandament al forțelor armate, reiese limpede că nici în noaptea de Ajun și nici în primele două zile de Crăciun n'a fost întreprinsă din partea germană nici o acțiune de luptă. Ministerul informațiilor englez este desmințit chiar de ministerul securității interne al Angliei și de ministerul aerului, care comunicau în ziua de 25 Decembrie că: „In timpul zilei de Marți, activitatea aeriană a inamicului deasupra țării noastre a fost foarte redusă și nu s'au aruncat bombe iar în noaptea de Marți spre Miercuri n'a existat nici o activitate aeriană inamică".

Astfel — declară cercurile germane — englezii s'au folosit încă odată de pretextul unor pretinse pregătiri de invazie din partea Germaniei pentru a tulbura liniștea sărbătorilor în teritoriul francez ocupat, aruncând bombe care n'au avut alt succes decât acela de a omorî mai mulți civili francezi.

O COMUNICARE A POSTULUI DE RADIO LONDRA

AMSTERDAM, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Un crucișetor auxiliar german a atacat o insulă britanică din sudul Pacificului

STOCKHOLM, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

După ce a hărțuit numeroase vase comerciale în drum între Australia, Anglia și Noua Zelandă, un crucișetor auxiliar german a atacat insula britanică Nauru din sudul oceanului Pacific.

Se pare că bombardamentul a pricinuit mari pagube pe această insulă întrucât primul ministru al Australiei a fost obligat să facă declarații în Parlament.

El nu a menționat însă că crucișetorul auxiliar german ar fi fost capturat sau scufundat.

Pentru a masca succesul german, la Londra se afirmă că acest crucișetor naviga sub pavilion japonez, abuzând astfel de steagul unei „națiuni amice".

De multe săptămâni, polițele australiene patrulează apele sudice ale Pacificului pentru a captura acest crucișetor auxiliar care a scufundat atâtea vase comerciale britanice cu prețioasa lor încărcătură.

Insula Nauru aparținuse pe vremuri Germaniei și se află actualmente sub mandatul comun al Angliei, Australiei și Noueii Zelande.

VASE BRITANICE ATACATE CU SUCCES

BERLIN, 27 (Rador). — Avioane de luptă germane și-au îndreptat Vineri atacurile lor împotriva unor vase navigând în apropierea coastei de est a Angliei.

In larg, la est de gura Tamisei, a fost atacat cu succes un vas de 8.000 până la 10.000 tone și lovit de două bombe de calibru mijlociu. S'au observat puternice explozii și nouri groși de fum.

Intrucât una din bombe a lovit sala mașinelor, producând o explozie a cazanelor, este de presupus că vasul s'a scufundat.

AVIOANELE ENGLEZE AU ARUNCAT BOMBE DEASUPRA TERITORIULUI FRANCEZ

BERLIN, 27 (Rador). — In timp ce aviația germană a lăsat în pace Anglia britanică în timpul sărbătorilor Crăciunului, avioane engleze au aruncat bombe în noaptea de a doua zi de Crăciun asupra aerodromurilor, instalațiilor de porturi și a orașelor din Franța ocupată.

Printre populația franceză s'au înregistrat victime.

Pagubele materiale nu sunt importante și obiectivele militare n'au fost atinse.

Un avion englez a fost doborât de artileria antiaeriană.

POSESIUNILE FRANCEZE DIN AMERICA NU AMENINȚĂ ST.-UNITE

NEW YORK, 27 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Ambasadorul Franței a asigurat astăzi Departamentul de Stat al Statele Unite nu au a se teme de [illegible] nimic din partea insulei Martinica și a altor posesiuni franceze din America.

NOUI CIOCNIRI INTRE TRUPELE SIAMEZE ȘI FRANCO-INDOCHINEZE

TOKIO, 27 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite: Agenția Domei află din Bangkok: Inaltul comandament al armatei thailandeze comunică, în legătură cu ostilitățile care au avut loc în regiunea Nakonpano din sectorul Aranya, că trupele thailandeze au respins în ziua de 24 Decembrie un detașament cam de vreo 200 de oameni din armata franco-indochineză.

In după amiaza aceleiași zile, trupele thailandeze au deschis focul asupra trupelor indochineze, care se aflau la săpatul tranșeelor.

După comunicatul thailandez, pozițiile indochineze ar fi fost complet distruse.

Familia Nicolae Ciumetti [illegible] anunță rudelor, prietenilor și cunoscuților, că în ziua de Duminică [illegible] Decembrie 1940, ora 10 jumătate, va oficia un parastas întru pomenirea lui

STERIE CIUMETTI

care va avea loc la biserica cu hramul Sfântul Dumitru din Calea Călărași, tramvai 7 și 1.

După oficierea parastasului se va merge la Cimitirul Izvorul Nou unde se odihnește cel pomenit.

✝

Maria, soție; Elena, Maria, [illegible], Dorina, Aristide și Jean, [illegible], Grigore Ionescu, Ion Alexandrescu, Anton Rădulescu și C. Ogaşaru [illegible] neri; anunță rudele și prietenii pierderea bunului lor soț, părinte, socru

IORGU ȘTEFĂNESCU

In etate de 84 ani, fost maestru tipograf la [illegible] „Eminescu".

Decedat în ziua de 23 Decembrie a. cor. în urma unei grozave nenorociri.

Inmormântarea a avut loc [illegible] 24 Decembrie 1940 la cimitirul [illegible] vor".

MUNCITORII

CĂPITANUL
MESIA MUNCITORULUI ROMÂN

Ceeace — acum 2000 de ani — a fost Iisus pentru o omenire păcătoasă și cufundată în toate răutățile lumii — a fost pentru întreg neamul românesc și cu deosebire pentru muncitorul român, Căpitanul.

După cum, cu două milenii în urmă, toți săracii și toți oropsiții pământului, așteptau ivirea unui Mântuitor, tot astfel acum câteva decenii, drama muncitorului român, rătăcit și înșelat de atâtea predici mincinoase și otrăvitoare pentru el și pentru Țara lui, — se desfășura atât de cumplită, încât numai un nou Mesia mai putea opri rostogolirea în prăpastie.

Dumnezeu, Veșnicul Trimițător de Mântuitori și-a adus aminte de Neamul românesc și în mijlocul unui popor dezorientat și învenínat de ura dintre frați, a trimis pe unul dintre noi, pe cel mai curat, pe cel mai bun, pe cel mai viteaz, pe CORNELIU ZELEA CODREANU.

Ca și Iisus din Nazaret, tânărul dela Huși s'a coborât în mulțimea celor mulți și obidiți, celor pe cari îi ocoleau și îi mințeau toți. Și, pe acești desmoșteniți ai unei soarte, vitrege mai puțin din vina lor și mai mult din vina neomenoșilor cârmuitori, el i-a învățat legea credinței în mântuire, prin muncă, prin luptă și prin jertfă.

A stat alături de dânșii, a lucrat alături de dânșii cu târnăcopul și cu mistria, a dormit și a prânzit cu dânșii, fiindcă asemeni lui Christos el îi iubea pe toți și pe toți îi socotea frații săi.

Nimeni până la dânsul nu făcuse așa. Nimeni până la dânsul, nu îmbinase, fără scopuri meschine, mâna și sufletul trudtiului și necăjitului muncitor român.

Se simțea Căpitanul bine între muncitori, poate mai bine ca între intelectuali, așa cum se simțea Iisus mai împăcat între sărmanii pescari de pe țărmurile lacului Genisaret.

Și adevărații muncitori români, au înțeles dragostea lui pentru dânșii și sufletele și conștiințele lor, s'au deschis dela sine, în fața omului care le vorbea așa cum nu le vorbise nimeni până atunci.

Frate, — spunea Iisus săracului. Camarade, — striga Căpitanul, muncitorului. Frate și camarad e tot una pentru oamenii cari se înțeleg și se iubesc între ei. Iisus a venit pe lume pentru a predica iubirea. Căpitanul a luptat împotriva urei, tocmai fiindcă iubea pe oameni. El n'a urât pe nimeni. A disprețuit, sau a stat indiferent.

Dar pe muncitori, pe muncitorii cinstiți și patrioți din Țara aceasta i-a iubit fără deosebire. I-a iubit, i-a cinstit și i-a prețuit, recunoscând, el cel dintâi în România, nici o deosebire între nicovală și liturghie.

Deaceea, în rândurile celor mai credincioși ostași ai lui, au stat și vor sta totdeauna muncitorii. Ei nu vor uita niciodată pe Omul care le-a dat ceeace până atunci mulți le făgăduiseră poate, dar nici unul nu se ținuse de cuvânt. Le-a dat dreptul la cinstirea muncii pe care o săvârșesc și dreptul la viața luminoasă și demnă pe care trebue s'o trăiască orice om, fără deosebire de rang, de obârșie, de avere sau de profesie.

Și toate acestea au fost înfăptuite în cadrul Patriotismului și al Creștinismului.

Căpitanul, — Mesia muncitorului român, va trăi deapururi în sufletul și în lupta muncitorului legionar.

Dumitru Groza

UN MARTIR AL MUNCITORILOR:

NICULIȚĂ PRODEA

Niculiță Prodea, cu părul blond, dat pe spate, cu fruntea lată, cu privirea dulce și senină: expresia apostolului.

Ne-a părăsit ducându-se la CĂPITAN și lăsând un loc gol în muncitorimea legionară.

Niculiță Prodea fiu al Codrului, fiu de mărginean din Poiana-Sibiu, iar ca stăpâni de produsele câmpiilor la Mercurea Ciuc.

Prin moartea ta, ai sdrobit lanțurile robiei, te-ai ridicat sus pe lângă Căpitan de CĂPITAN, care ți-a fost atât de drag și scump, ai ajuns alături de martirul Pavelescu și ceilalți martiri, pe cari i-ai iubit atât de mult.

Ai cerut moartea. Prin ea ai dat lumină mărginenilor din munții tăi dragi de care de atâtea ori îmi vorbeai. N'am gândit mult și mă urmăresc cuvintele ce mi le-ai spus: „Frate drag, eu știu că am să mor, iar tu dacă scapi te rog du-te acasă la mine și spune-le să nu plângă sau să fie triști, că așa am înțeles eu viața. Ai mei dacă nu m'au înțeles, mă vor înțelege mai târziu. Alină-le durerea și spune-le că așa a vrut Dumnezeu".

Fii fericit. Ai tăi dragi te-au înțeles. Moartea ta sfântă a fost învierea lor.

Niculiță, noi cei ce te-am cunoscut și am trăit lângă tine ne închinăm. Te-ai ridicat mai presus decât noi. Prin jertfa ta se cutremură toată mărginimea. Martir al munților.

Acum când ne privești de sus, de lângă CĂPITAN, urmărește-mă și mă du pe calea sfântă a Căpitanului, ca să pot să-ți dau răspunsul la cele ce mi-ai spus.

Te plâng eu, te plâng camarazii tăi mărgineni, te plânge toată muncitorimea legionară.

Prin moartea ta s'a mărit numărul martirilor muncitori. Prin moartea ta ne-ai luminat.

Niculiță ești veșnic prezent!!!

NE SCRIE UN MUNCITOR...

Timpuri grele s'au abătut peste [illegible] românească și poporul român, [illegible] atâta mizerie și atâta [illegible] dela tot ce avea această [illegible] mai rău și mai rău.

Poporul român și-a adus aminte [illegible] pentru [illegible] sacrificiu și jertfa Căpitanului Corneliu Zelea Codreanu a preferat [illegible] viața lui de viu „Să pătimesc un moment de [illegible] pentru fericirea României Legionare care o înfrumsețeze încât România va fi o țară ca „Soarele sfânt de pe cer".

[illegible] de tristețe, trăim [illegible] biet muncitor [illegible] un om care [illegible] seama [illegible] lui în România Legionară este mare și că poartă răspundere [illegible] la timpul [illegible] după [illegible] sale. Sunt ferm convins [illegible] vie [illegible] din nou [illegible] ziua și noaptea în [illegible] Legiunea [illegible] aceste copilași care în [illegible] sfântă tot de frumos cântecele legionare [illegible] de [illegible] durere că se [illegible] și toate că nu [illegible] de a-și apăra nu iau măsurile cuvenite:

Asistența socială trebue cât mai mult lărgită. Azi avem un singur medic la 2-4 mii de locuitori.

In ce privește salariile, muncitorul român trebue clasificat după meritele sale și nu după protecție, în noul Stat Legionar trebue stârpită protecția plutocrată și jidănească care și astăzi mai are rădăcini în foarte multe întreprinderi.

D-nii conducători ai Uzinelor să ia diferite măsuri și de urgență, deoarece iarna e la ușă și muncitorului român îi trebue asigurată existența pentru iarnă. Problema locuințelor și a lemnelor de foc trebue mereu avută în vedere deoarece în multe locuri prețurile sunt foarte ridicate.

In fruntea ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale avem pe d-nul ministru V. Iasinschi, în care avem toată încrederea de viitor a muncitorimii române pe care trebue să o ridice la treapta pe care a fixat-o Căpitanul.

BLAJ PETRU
Strungar U. M. C.

ALTĂDATĂ ȘI ASTĂZI...

MOȘ CRĂCIUN LEGIONAR PRINTRE MUNCITORI...

Camaradul Groza, comandantul C. M. L.-ului, vorbind despre Crăciunul Legionar în prigoană și în Biruință.

Cel dintâiu Crăciun al Biruinței Legionare a luminat de rândul acesta și căminele muncitorilor săraci până în cele mai îndepărtate periferii ale Capitalei. Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului, venit pe lume ca să mângâie pe cei oropsiți și obidiți, a fost, în Țara noastră, sub vechile ocârmuiri însetate numai de săturarea și de lăfăirea lor, doar un prilej pentru înveselirea celor bogați. In casa săracului și cu deosebire în casa muncitorului sărac Legendarul Bătrân nu intra aproape niciodată pentru simplul motiv, că bogații îl opreau în palatele lor, așa cum opreau acolo șuvoiul tuturor avuțiilor acestui pământ. Chiar când, în mod oficial se organiza altădată Pomul de Crăciun de către unele Instituții, aceasta se făcea mai mult pentru fală decât pentru filantropie.

Anul acesta, deși un an atât de împovărat de nevoi pentru tot neamul și mai ales pentru Conducătorii Statului, anul acesta, întâiul al triumfului legionar, din modestia posibilităților tuturora, ajutorarea fratelui căzut în nenorocire nu a rămas vorbă spusă în vânt.

Pretutindeni, unde au fost nevoi de împlinit și dureri de alinat frățeasca mână legionară a împărțit daruri și speranțe. Corpul Muncitoresc Legionar din inițiativa tânărului și energicului său comandant Dumitru Groza, ajutat de colaboratorii săi, a organizat Pomul de Crăciun absolut în toate cartierele muncitorești, împărțind zeci de mii de daruri celor cari și din vitregia soartei poate, dar și din vina celor cari au cârmuit atâta vreme destinele acestui popor, au rămas într'o adâncă și întunecoasă mizerie morală și materială într'o țară binecuvântată de Dumnezeu cu toate roadele și cu toate bucuriile pământului.

Neîndoios, că nenorocirile cari s'au abătut în vremea din urmă, din nesocotința foștilor guvernanți asupra așezărilor noastre străbune au răpit acestui Crăciun, belșugul lui natural. Dar toată lumea din țara aceasta în deosebi oamenii nevoiași, au văzut străduința legionară silindu-se din răsputeri să aline sărăcia celor mulți și uitați de toată lumea. Pentru aceasta s'a făcut totul. Și dacă nu s'a ajuns la îndestularea desăvârșită a tuturora, este că nu s'a putut. Statul și cea mai mare parte din cetățenii lui sunt astăzi săraci. Mâine însă, când roadele muncii și sacrificiile noastre vor rodi în avuția cea nouă și dreaptă mâine și în veci vecilor nu vor mai exista pe pământul românesc decât Crăciunuri fericite pentru toată lumea românească și creștină.

Acolo unde „ei" n'au intrat niciodată

Tradiționala sărbătoare a Pomului de Crăciun, organizată după cum am mai spus până mai în cele îndepărtate colțuri ale Bucureștiului de către Corpul Muncitoresc Legionar, culminează prin impunătoarea festivitate legionară din sala „Scala".

In după amiaza zilei de 22 Decembrie 1940, ușile elegantului cinematograf dela Bulevard cari nu s'au deschis până mai ieri decât pentru „Aristocrația" Capitalei, se deschid larg, în lături, pentru întreaga muncitorime românească din București, care venise să vadă sărbătoarea înălțatului ei Pom de Crăciun. Stau acolo în fața strălucitoarei intrări de la „Scala", bieți oameni nevoiași care se sfiesc parcă să pășească pe mozaicul luminos al uneia din cele mai luxoase săli din Cetatea lui Bucur. Dar o gardă de legionari cuminți și surâzători, cari fac acolo ordine, invită pe toată lumea înăuntru la Sărbătoarea bucuriei și înfrățirei tuturor sufletelor românești. Uimirea bieților oameni, cari nu văzuseră decât cel mult întunecatele și prăfuitele săli de cinematograf dela periferie, numai cunoaște margini în fața somptuozității principești a interiorului uneia din cele două mari cinematografe ale „Elitei". Femei sărăcăcios îmbrăcate copilași cu mânuțe înghețate de frig și cu hainele peticite, muncitori cu veșmintele ponosite stau îndelung până să se hotărască să se așeze pe elegantele fotolii capitonate cu catifea roșie din sala înțesată între lumină aurie ce curge de sus din tavanul falnicii asemeni unei Mări cu valuri de soare.

MOȘ CRĂCIUN DE PRIN PRIGOANĂ...

Și ochii lor nu se mai satură să vadă totul și să se bucure de totul!

In stânga scenei, un brad uriaș, cel mai uriaș Pom de Crăciun poate văzut vreodată în Capitală, atinge cu vârful său plafonul sălii. Sute de luminițe multicolore și cu deosebire verzi, orânduite acolo prin strădania camaradei Zizi Gheneă și a Cuibului ei strălucesc feeric, în timp ce alături jos lângă scenă, sub scenă, printre culise, se înalță munți de daruri pentru săracii de totdeauna ai Crăciunului...

Toată scena este îmbrăcată în verde. In fund sus, portretul Căpitanului privește luminos mulțimea, străjuit de două mari spade încrucișate. Ceva mai jos, chipul d-lui Horia Sima Comandantul de astăzi al Legiunii Arhanghelului Mihail, cuprinde cu privirea lui limpede și caldă toată adunarea aceasta întrunită aici sub semnul biruinței și a ajutorării legionare.

Câțiva camarazi se scoală deodată ca un singur om și salutând drepți ca niște stane de piatră, fac loc respectuos d-nei Elena Corneliu Zelea Codreanu, d-lui ministru Iasinschi, d-nei și d-lui colonel Zăvoianu, precum și altor câțiva înalți demnitari și conducători ai Legiunei.

Corul C. M. L.-ului, intonează „Sfântă Tinerețe Legionară". Apoi camaradul Constantin Damian — Moș Costache dela Radio — apare dintre culise ducând de braț pe un impozant bătrân înveșmântat în hlamidă aurie de sub care se zărește cămașa verde a lui Moș Crăciun Legionar. Și moșneagul fericitelor obsesii ale copilăriei înaintează până în fața asistenței, rostind cu glas tremurător și cald o impresionantă spovedanie, orânduită în versuri din care aflăm că nici bunul și blândul Moș Crăciun n'a fost scutit de oropsirile prigoanei. In vremea când pământul acestei Țări gemea de mucenici înlănțuiți pentru Dumnezeu și pentru dreptate, El a bătut la ușile închisorilor cu sacul încărcat cu daruri destinate sfinților și curajoșilor prigoniți... Dar, spune Moș Crăciun, temnicerii l'au luat la goană lovindu-l cu patul armei și trântindu-l prin nămeți.

Și atunci Bătrânul a plecat la Ceruri și acolo a cerut lui Dumnezeu îndurare pentru cei chinuiți spre alungarea întunericului și spre triumful luminii. Și bunul Părinte al tuturora a orânduit, apoi sfărâmarea zăvoarelor temnițelor și strălucirea biruinței pe fruntea [illegible] martirilor Crucii și a dreptății.

Din sacul său uriaș, [illegible] dăruește armatelor legionare o Cruce: Este Crucea morții, Crucea biruinței, Crucea Invierii.

Corul intonează încet, ca o rugăciune: „Venim cântând din închisori"...

VORBELE COMANDANTULUI GROZA

Camaradul Dumitru Groza, vorbește muncitorilor săi și tuturor celor de față despre semnificația acestui întâi Crăciun Legionar.

Cuvintele lui încep ca un psalm cu evocări betleemice, continuă ca o năvală de talazuri rememorând lupta și prigoana și sfârșesc cu o înfrățită, entuziastă și caldă manifestație pentru Conducătorul Statului, pentru HORIA SIMA și pentru întreaga muncitorime legionară. Ca un ecou sala repetă urarea, sguduitor, din mii de piepturi, din mii de suflete, din mii de credințe...

Corul complectează rostirea hotărîtului Comandant și tribun al muncitorimii legionare cu „La luptă muncitori".

Es'e răspunsul cel mai potrivit la vorbele vestitoare de nădejde pe care ca un adevărat dar de Crăciun, le-a împărtășit muncitorilor, Șeful C. M. L.-ului.

Programul se desfășoară mai departe în aceeași atmosferă de religiozitate și de pace creștinească.

Ansamblul cuibului „Elisa Zelea Codreanu" condus de camaradul Mimi Nestorescu și compus din primadonele Operei Române de Stat, cântă colinde și cântece tradiționale de Crăciun. Este un frumos buchet de voci argintii, atât de cunoscut publicului românesc, care au venit să cinstească odată mai mult sărbătoarea muncitorească legionară de la „Scala".

Urmează iarăși corul „C.M.L.-ului" cu melodii și cântece de Crăciun apoi, cuibul Ciocârlia, de sub conducerea camaradului David, prezintă echipa de călușari care a obținut la Londra marele premiu pentru dansuri populare și care și acum smulge ropote de aplauze prin desăvârșita execuție a mândrelor și frumoaselor noastre hore și jocuri străbune.

Și luminoasa sărbătoare, pe care microfoanele Soc. române de Radio-difuziune, o transmit în toată lumea se sfârșește cu eternul marș al soldaților Căpitanului: „Sfântă tinerețe legionară".

CU BRAȚELE ÎNCĂRCATE DE DARURI ȘI SUFLETELE PLINE DE LUMINĂ...

Lumea nu pleacă însă, fiindcă deabia acum începe împărțirea darurilor. Pe scenă, trec cuminți, nerăbdători, copii, femei și muncitori cari, își primesc fiecare darul lor de mai înainte potrivit după nevoile și lipsurile pe cari le au. Camaradul comandant Groza și camaradul Creangă, secretarul general al C. M. L.-ului supraveghează senin săvârșirea acestei atât de camaraderești și creștinești fapte. In vreme ce mâinile harnice și neobosite ale camaradului Tismănaru, administratorul general al C. M. L.-ului și albina care a adunat toate aceste daruri, de pretutindeni de unde a găsit înțelegere și bunăvoință, deabia mai pridideșc să împărtășească pe toți camarazii lipsiți și pe familiile lor de îndulcirea modestă dar reală a acestui Crăciun legionar.

— — —

Sărbătoarea îmbucurării dela „Scala" s'a sfârșit târziu, când afară îngerii vestitori ai Nașterii, începuseră să presare tot mai dese flori albe peste capetele celor cari ieșeau dela „Scala" cu brațele încărcate de daruri și cu sufletele pline de lumină".

g. b.

AN NOU...

An nou și de nădejde plin
Ca un arhaic pelerin,
Vii prin nămeții de zăpadă
Ce cad din cer într'o cascadă,
Vii cu tristeți și bucurii
Și poate n'ai să întârzii
Să ni le dai cum știi!...

Noi te primim cu gând curat
Și suflet cald, neîntinat,
Și'n drumul tău fără popas,
Te vom urma din pas în pas,
Toți cei săraci și obidiți
Uitați de soartă, oropsiți,
Ai vieții troglodiții...

Așa ne-au prins toți frații tăi
Robi la stăpâni haini și răi
Și-au stat cu noi și au plecat
Cum ne-au găsit ei ne-au lăsat
Ai vieții stăvilar frângând
Și'n luptă ei stingheri căzând
Cu moartea, rând pe rând...

Dar tu să nu fii întristat
Căci de ne vii cu gând curat
De tine soarta ne legăm
Și munca noastră ți-'nchinăm
Iar când va fi în spre sfârșit
Să pleci la fel cum ai venit,
An nou, întinerit!...

Leonte Dumitrescu

MĂRTURISIRILE UNUI INVĂȚĂTOR

Misiunea noastră a învățătorimii, e sfântă și mare.

De felul cum ne vom face datoria depinde soarta sufletească a neamului de mâine, ce abia acum și-a regăsit drumul adevărat, prin noua orientare politică; depinde traiul de toate zilele în Statul Legionar.

Cu drept cuvânt ni s'a spus că suntem apostoli. Nume frumos și simbolic în amploarea lui, de care trebuie să fim mândri în toate clipele vieții.

După cum apostolii lui Hristos, prin chinuri și suferințe, au propagat credința Domnului, tot așa și nouă ne este dat să propovăduim în massele populare, adevărata și curata cultură sufletească a duhului național.

Singura țintă a vieții mele, de îndată ce am pășit pragul școlii, intrând în vâltoarea acestei vieți, mi-a fost să fac numai și numai politica școlară.

Datorită, însă, împrejurărilor speciale în care am fost pus să muncesc și prin introducerea instituțiilor anexe ale școlii, care în urmă au venit să dicteze n mersul ei, micii elevi nu se puteau ține de școală și carte, ci de alte răsbățuri care de care mai îngrozitoare și cu substraturi.

Am lucrat, încadrat, în instituțiile anexe ale școlii, atât ca elev cât și mai târziu ca comandant.

Am lucrat, din dragostea de a munci, până în momentul când a început să se introducă formalismul.

In timpul din urmă se ajunsese în instituția școlii la „forma fără fond", fiindcă nu mai dicta școala la ea acasă, ci dicta străjeria.

Totul a fost paradă de cuvinte și exteriorizări fastuoase. Ce erau acele exerciții în fața lumii la zilele naționale, bătălia teului la care contribuiau în majoritate jidanii și care cădea o adevărată corvoadă pe spatele copiilor români din cătunele îndepărtate lipsiți de mijloace, diversele chete, petreceri, întruniri, conferințe etc.

Costumul alb, simbol al nevinovăției tinerești, ce-l îmbrăcau tinerii școlari și școlărițe a fost murdărit.

Nu s'a influențat aproape cu nimic asupra sufletului copilului.

Toată educația integrală ce se prevedea în programele străjerești era numai pe hârtie și prin rapoarte pompoase, ca apoi să vie laude și decorații, nu pentru ceice munceau cu adevărat, ci de multe ori pentru cei ce nu meritau.

Munca adevărată au depus-o cei mici, ori acești mici necunoscuți, nu au prea avut fericirea... să primească asemenea mulțumiri și recompense, drept recunoștință a muncei lor.

Ca să vedem ce înrâurire a avut străjeria asupra întăririi sufletești, e deajuns numai un singur exemplu întru totul edificator.

Când s'a făcut retragerea din Bucovina și Basarabia, am avut ocazia să văd pe micii străjeri de altădată, îmbrăcați în haina nevinovăției, eșind cu steagul roșu în mână, huiduind pe ai noștri, strigând: jos România, trăiască comunismul sau alții ieșind cu buchete de flori întru întâmpinarea ocupanților.

In straja țării nu exista o selecționare, ci vrând nevrând, trebuia să fii străjer, fie că erai român, jidan ori alt minoritar.

La școala unde funcționam, în fond instituția era condusă de un polon și de o ucraineancă după urma cărora am suferit multe neajunsuri.

Am plâns în sufletul meu, dar nimănui n'am spus durerea ce mă apăsa.

In ultimul timp în școală nu se făcea carte.

Mi-aduc aminte că atunci când se anunța vre-o inspecție, 3—4 zile se făceau numai pregătiri în vederea primirii.

Când veniau zilele naționale, săptămâni întregi se făceau numai pregătiri, răpind din timpul afectat cărții. Dela Sf. Paști până la 8 Iunie toată lumea școlărească nu făcea decât exerciții în fiecare zi, rare fiind zilele când școlarii să se mai uite prin cărțile lor din geantă.

Prin noua organizare de Stat s'a ridicat o plagă ce apăsa greu asupra școlii.

Școala să fie redată cărții și culturii, iar învățătorul numai școlii și misiunei de culturalizare.

Astfel se va ajunge la însănătoșirea trupească și sufletească a tineretului, cetățenii zilei de mâine ai Statului.

Briceag Vasile
Invățător
Școala primară Călărași
Botoșani

COPIII MUNCITORILOR

Impărțirea darurilor

Cuvântul IN ŢARĂ

CALAFAT

Serbarea pomului de Crăciun la sediul legionar

Garnizoana legionară locală de sub conducerea camarad. Av. Ilariu Petculescu cdt. de garniz. şi Sector a serbat la sediul local tradiţionalul „pom de Crăciun" în acelaş timp împărţind de Sf. Sărbători daruri constând din alimente, lemne şi îmbrăcăminte la săracii acestui oraş. A luat parte la această serbare toată garniz. leg. locală: frăţiile de cruce sub conducerea camarad. Zeveleanu; corpul studenţesc local sub conducerea camarad. student ing. Romică Georgescu şi camaradul student în medicină Traian Buca; apoi în asistenţă am putut remarca pe camaradul av. Şegărceanu primarul oraşului, camaradul lt. col. Gheorghiu ajutor de primar, întreg corpul didactic local, o parte din ofiţerii garnizoanei militare locale, precum şi săracii acestui oraş.

Serbarea a avut următorul program: „Deschiderea şedinţei de către camaradul Petreanu 2) Corul garnizoanei sub conducerea camaradei prof. Blendea a executat colindele: „Bună dimineaţa"; „Flori de dalbe": „O brad frumos" etc. 3) Camaradul Găgiulescu şeful Of. P. T. T. local, care este şi şeful „Ajutorului Legionar" local a vorbit despre: „pomul de Crăciun" de când datează el şi mai ales despre scopul „Ajutorului Legionar" 4) Apariţia lui Moş Crăciun împovărat de jucării pentru copii. 5) Cuvântarea camaradului av. Ilariu Petculescu cdt. Garniz. şi sect. leg. local vorbind despre: „pomul de Crăciun"; Crăciunul anului 1940 care este cel mai trist, abătându-se cele mai mari nenorociri asupra poporului nostru. A arătat pe larg ce s'a primit până acum de către garniz. leg. locală pentru „Ajutorul Legionar" şi ce s'a înfăptuit de către „Ajutorul Legionar".

A ţinut să arate că la strângerea alimentelor lemnelor şi îmbrăcămintei a fost ajutat de camaradul av. Antonie aj. de cdt., camaradul Găgiulescu şeful „Ajutorului Legionar" local, camaradul Petreanu, camaradul Iancu Ionescu precum şi alţi atâţia camarazi. A mulţumit apoi primăriei locale, precum şi locuitorilor ce au contribuit cu ce au putut spre a veni în ajutorul săracilor de Sf. Sărbători. A încheiat rugând asistenţa ca să fie mai înţelegătoare cu cei care, unii nu din cauza lor nu au ce mânca în această măreaţă zi a „Naşterii Domnului".

Corul garniz. a cântat apoi câteva „Imnuri legionare", după care a avut loc închiderea şedinţei de către camarad. Petreanu şi împărţirea ajutoarelor care au constat din: pâine, fidea, zahăr, mălai, săpun, lemne precum şi îmbrăcăminte, la 90 familii nevoiaşe.

La sediul ocolului agricol Calafat, de sub conducerea d-lui ing. agr. Mihail Vasiliu, a fost convocat zilele trecute întreg personalul tehnic agricol şi agenţii din plasa Calafat, în vederea fixării programului pentru campania de iarnă. D. inginer a dat ordin ca să se execute de fiecare agent agricol în colaborare cu organele comunale în fiecare comună, câte o răsadniţă pentru răspândirea culturii zarzavaturilor de primăvară. S'au mai luat măsuri ca să se execute tot de către agenţii agricoli câte o platformă de gunoi pe lângă fiecare grajd comunal. S'a mai discutat între altele şi curăţirea pomilor din grădinile instituţiilor publice din fiecare comună. Au fost distribuite mai multe locăşoare de nutreţi şi trioare puse la dispoziţie de către Camera de agricultură Dolj.

Depunerea jurământului

Sâmbătă a avut loc pe platoul regt. 31 dorobanţi, la orele 11 a. m., depunerea jurământului de credinţă pentru M. S. Regele Mihai I, a noilor recruţi t. r. cig. 1941 din această garnizoană. Slujba religioasă a fost oficiată de preotul militar, confesorul garnizoanei, după care d. căp. Balmez a arătat în câteva cuvinte însemnătatea acestui act. După aceea, în sala de festivităţi a regimentului a avut loc o mică şi reuşită serbare.

INAUGURAREA UNUI CĂMIN DE UCENICI LA LUGOJ

LUGOJ. — A trebuit să treacă 22 de ani, ca odată cu instaurarea regimului legionar, să se poată vorbi şi la noi de un cămin de ucenici.

Copiii ţăranilor noştri dornici de meserie românească au trebuit să abandoneze — cu mult înainte de vreme — meseria pentru care veniseră la oraş din satele lor, dar lipsurile şi neajunsurile i-au silit să se reîntoarcă la coarnele plugului, lăsând locul unui străin de glie şi de neam.

L'-au lipsit un cămin cald şi o mâncare bună, care să-i ajute la începutul carierei lor.

Timp de 22 de ani s'a trâmbiţat aci la noi înfiinţarea unui cămin de ucenici. Dar totul a rămas doar făgăduială electorală.

Astăzi din iniţiativa unor înflăcăraţi şi inimoşi camarazi legionari s'a sfinţit primul cămin de ucenici. Cu modeste ajutoare şi cu mult suflet, pentru tineretul românesc, a luat fiinţă acest cămin unde cei tineri muncitori, îşi vor avea casa şi masa lor.

Sfinţirea localului

Cu deosebită solemnitate a avut loc sfinţirea căminului de ucenici.

Se găseau de faţă d-nii: prof. Tiberiu Mităr prefectul judeţului, ing. Ilca, Victor Cheveroşan, ing. Jianu, ing. Ambrus, prof. C. Zasloti dir. liceului şi secret. g-ral al org. leg., av. Mircea Hodoş, Budoiu, Brudiu o companie de legionari, etc.

Slujba religioasă a fost oficiată de preotul M. Jigorea care după sfinţirea localului a ţinut o cuvântare printre care a spus:

— Mulţumim Tatălui ceresc pentru creştineasca menire, de a ocroti fiii neamului şi a Sfintei Patrii. Să nutriţi în voi, ucenici dorinţa binelui, să învăţaţi că trebue să munciţi să ajungeţi culmea năzuinţelor, să vă jertfiţi pentru neamul acesta. Bunul Dumnezeu să reverse harul şi fericirea asupra voastră.

Ajutorul Legionar la Săvârşin (Arad)

In ajunul Crăciunului în comuna noastră s'a distribuit ajutorul legionar, pentru săracii din notariatul Săvârşin cuprinzând cinci sate.

Festivalul a avut loc în localul şcoalei primare la orele 15.

Au fost prezenţi: s. s. părintele protopop Ciorogariu I., camaradul şef de sector leg. Stănescu; d-na şi cuv. sa părintele Bembea Viorel, d-na şi d. director şcolar Nini Gh., d-na Albu Ioan, camaradul Tripa Iuliu, primar, d-rele Puia, precum şi toţi legionarii din garnizoană, din care remarcăm activitatea cetăţuiei de femei legionare de sub comanda camaradelor d-ra Bretonie, care au întocmit pomul de Crăciun.

Inceputul programului s'a făcut rostind rugăciunea „Impărate ceresc" în genunchi.

S'au cântat câteva colinde de către elevii şcoalei primare, apoi s'a trecut la deschiderea şedinţei legionare.

Camaradul şef Stănescu Nic. la comunicarea şefului cuvintele Căpitanului: „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire nu-l lăsa".

Au impresionat atât de mult cuvintele înflăcărate ale camaradului şef, încât toată asistenţa asculta cu ochii umeziţi de lacrimi, iar săracii din satele notariatului, au plecat convinşi că în pachetele lor există o părticică din sufletul Căpitanului, care a suferit şi a luptat pentru ei, pentru cei săraci.

Bălceşti-Vâlcea

In ajutorul celor nevoiaşi

Ajutorul Legionar din localitate, în urma donaţiilor primite dela bunii Români şi creştini, a venit în ajutorul celor împovăraţi de nevoi cu suma de 21.000 lei, distribuind ajutoare în natură, de sf. sărbători. S'au împărţit 70 bănicioare de porumb, haine şi rufărie, la familiile cele mai împovărate şi la copii cei mai săraci.

Deasemenea, Ajutorul Legionar întreţine o cantină şcolară, unde, peste 40 elevi, primesc în zilele de şcoală, ceaiu şi pâine.

Şi pe această cale, aducem mulţumiri tuturor donatorilor, în frunte cu d. col. C. Presbiterianu, av. A. Iliescu şi dr. Vancu.

Construirea unui pod. — Incă din primăvara anului, podul de peste apa Olteţului, situat pe şoseaua naţională ce uneşte Vâlcea cu Romanaţii, a fost rupt de ape, întrerupând circulaţia pe una din cele mai umblate artere de circulaţie. Prefectura jud. Vâlcea împreună cu regimentul de geniu din R.-Vâlcea, au luat măsurile necesare, construind un pod provizor, peste care se poate trece cu o greutate până la 3000 kgr.

Sanitare. — Pentru a preîntâmpina ivirea tifosului exantematic, d. I. Vancu, împreună cu d. C. Zidăroiu comdand. subcentrului premilitar local şi celelalte autorităţi, au vizitat locuinţele din comună, luând măsurile necesare, în vederea scopului amintit.

Zăpadă mare. — In întreaga regiune, în ultimele zile, a căzut o zăpadă f. mare, încât circulaţia cu maşinile de curse a fost întreruptă.

PRIMUL CRĂCIUN INTR'O ROMÂNIE LEGIONARĂ LA TIMIŞOARA

Serbarea pomului organizat de „Ajutorul Legionar" în Piaţa Catedralei.- Darea de seamă a şefului „Ajutorului Legionar".-Distribuirea darurilor

TIMIŞOARA. — Una din cele mai impresionante manifestaţiuni, din câte a cunoscut până acum Timişoara, a fost aceia a Pomului de Crăciun organizat de „Ajutorul Legionar", care s'a desfăşurat în piaţa Catedralei din Cetate.

Pe frontispiciul monumentalei biserici a fost aşezat un admirabil panou cu chipul Căpitanului şi semnul Gărzii de Fier, încadrat de aripi de Arhangel, executat de d. prof. Romulus Pop. In faţa treptelor a fost aşezat pomul frumos împodobit, iar pe planul din faţă două evocatoare anfore înălţau spre cer fum de tămâie.

In acest cadru s'a desfăşurat serbarea de faţă fiind d-nii: general Bărzotescu comandantul garnizoanei, prof. Ilie Ghenadie, prefectul judeţului, dr. Ilie Rdau primarul municipiului, o delegaţie a comandamentului armatei germane din localitate, pr. Puşcaşu şeful organizaţiei Legionare din regiune, ing. Başiu, şeful judeţului, insp. reg. de poliţie Vasile Comănescu, inspector şef ing. Al. Tănase, reprezentanţii învăţământului şi ai instituţiunilor de cultură, numeroşi invitaţi, câteva mii de legionari, prieteni ai Legiunei, etc.

Apariţia lui Moş Crăciun

In sunete de clopote, pe scările bisericei şi-a făcut apariţia Moş Crăciun, cu haină de basm şi înfăţişare de sfânt, îndreptându-se spre tribuna îmbrăcată în verde, de unde a spus un impresionant „Tatăl Nostru" fiind acompaniat în surdină de corul bisericei române din Iozefin, dirijat de d. dr. Emil Grădinaru, pregătind o atmosferă de reculegere.

In această atmosferă a fost difuzată vocea Căpitanului preconizând definitiva biruinţă Legionară.

Miile de asistenţi au ascultat impresionaţi, cu lacrimi în ochi, vocea venită parcă de dincolo de lume.

S'a cântat apoi „Imnul Tineretii Legionare", după care, Moş Crăciun urcând din nou la tribună a adresat o călduroasă cuvântare copiilor din România Legionară, spunându-le că jertfa Căpitanului în special pentru ei a fost făcută, spre a le pregăti un viitor, pe care în România de eri nu puteau să-l aibă.

S'au cântat apoi colinde şi cântece legionare.

Darea de seamă a „Ajutorului Legionar"

Inainte de împărţirea darurilor, d. prof. Stoia, şeful „Ajutorului Legionar", a făcut următoarea dare de seamă asupra activităţii desfăşurate şi a realizărilor de până acum.

„Porunca de foc a Căpitanului — începe d-sa — „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire" şi-a găsit întruchipare din primele zile ale biruinţei legionare în organizaţia „Ajutorul Legionar".

Din caldă iubire şi grijă de frate ne-am înmănunchiat în faţa lui Dumnezeu ca din prisosul sufletului nostru, tradus în faptă, să coborîm o rază de lumină şi nădejdi temeinice în sufletul acestor români obijduiţi.

Grija Legiunii de fiecare clipă se îndreaptă către cei mulţi sărmani, în vinele cărora curge acelaşi viaţă românească, iar sângele lor va uda desigur glia de apărat pentru gloria Ţării noastre.

Zeci de echipe de cămăşi verzi cu lumină în suflet, s'au coborît în sălaşele lor reci şi triste, aducând bucurie de sărbători.

Nu mă înfăţişez în acest loc pentru a comenta înfăptuirile noastre. Graiul nostru este graiul făptuirilor. De aceia voi înşira pe scurt datele statistice despre realizările „Ajutorului Legionar". Cu toţii suntem chemaţi să punem umărul la clădirea temeinică a unei ţări ca soarele sfânt de pe cer, deci cu toţii avem dreptul să cunoaştem înfăptuirile.

Date relevatoare

Cei care au înţeles chemarea noastră, au contribuit până astăzi cu donaţiuni băneşti în valoare de 1.940.053 lei.

Până la data de 1 Decembrie s'au distribuit la cantina noastră pentru refugiaţi 27.238 porţii în mod gratuit, iar la cantina pentru săraci s'au servit tot pe luna Noembrie 4716 porţii, cu suma de 10 lei porţia.

Pentru muncitori s'au servit deasemenea 4210 porţii în mod gratuit.

Dela depozitul nostru s'a distribuit în mod gratuit 4100 kgr. făină 5000 kgr. cartofi, 1841 kgr. fasole, 224 kgr. ceapă, 1250 căpăţâni varză, 328 kgr. zahăr, 91.850 kgr. lemne, 645 kgr. untură, 503 cămăşi, 557 perechi ciorapi, 139 rochii, 183 paltoane, 307 perechi ghete, iar pentru Crăciun au fost împărţiţi 700 perechi bocanci comandaţi dela uzinele Mociornită.

Tot pentru Crăciun s'au confecţionat 317 paltoane de iarnă.

La aceste sfinţite sărbători au fost ajutaţi cu alimente şi lemne, 1894 de persoane iar cu îmbrăcăminte 542 persoane, în total 581 familii.

De Crăciun s'au distribuit 2169 kg. cartofi, 1291 kgr. fasole, 3638 kgr. făină, 300 kgr. zahăr, 64 kgr. untură, iar lemne şapte vagoane şi jumătate.

Aci e locul să amintesc frumosul gest al domnilor ofiţeri din garnizoana Timişoara, care prin d. general Bărzotescu, ne-a dat posibilitatea să îmbrăcăm 10 copii ucenici din tălpi şi până în creştet, cu tot echipamentul de iarnă.

Deasemenea serviciul nostru medical, la dispoziţia căruia stă un dispensar împreună cu 10 medici specialişti şi trei farmacii, au alinat suferinţele trupului a 160 de bolnavi.

Munca pe care căutăm să o desfăşurăm este încă departe de ceeace dorim noi legionarii să fie şi de ceiace puterile noastre ne pot îngădui.

Dorim şi luptăm pentru o Românie în care munca să fie unicul criteriu de etalare a individului, iar mizeria să nu-şi mai aibă sălaş atât de înrădăcinat într'o ţară frumoasă şi bogată, precum este şi cum va fi pe curând România.

Bucurie multă doresc tuturor, astăzi la primul Crăciun într'o România legionară.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul".

*

După cuvântarea d-lui prof. Stoia, s'au cânat cântece legionare, iar apoi a urmat distribuirea darurilor.

La prima industrie română de piele

Continuând tradiţia de a căuta să vină în ajutorul angajaţilor săi, Prima Industrie Română de Piele a organizat în sala „Westend" şi anul acesta un frumos pom de Crăciun, în cadrul căruia au căpătat preţioase daruri toţi copiii muncitorilor din această întreprindere.

De faţă la această serbare au fost d-nii: Moldovan, administrator delegat; dr. Feliciu Moldovan directorul fabricaţiei un vechiu luptător legionar care în anul 1933 a fost închis alături de d. prof. Ion Zelea Codreanu şi inginerul Clime; director Langer, Lucaci inspector de control, căp. Morariu, căp. Căpuşa, precum şi toţi angajaţii fabricei împreună cu copiii lor.

Cu această ocazie a luat cuvântul d. Langer, unul din directorii întreprinderii care a arătat muncitorilor că direcţiunea acestei întreprinderi a înţeles întotdeauna nevoile muncitorilor săi şi a căutat toate posibilităţile să le creieze o viaţă omenească, dându-le un salariu în raport cu greutăţile vieţii reuşind astfel să creieze o puternică legătură între conducere şi condus.

S'au cântat apoi cântece legionare şi colinde, după care au fost împărţite daruri muncitorilor printre care alimente şi încălţăminte.

Serbarea s'a terminat într'o atmosferă de caldă înfrăţire.

Serbarea pomului de Crăciun la reg. de vânători

In prezenţa d-lui general Bărzotescu, comandantul garnizoanei, a avut loc la reg. de vânători, serbarea pomului de Crăciun.

Cu acest prilej, s'a executat de către soldaţii regimentului un frumos program artistic în cadrul căruia s'au spus recitări şi s'au cântat minunate colinde. Orchestra regimentului completând programul a executat mai multe cântece.

D. col. Marinescu comandantul regimentului a distribuit soldaţilor daruri, după care d. general Bărzotescu a dat mâna cu ofiţerii iar apoi s'a adresat trupei spunând: Ca întotdeauna şi acum gândul nostru se îndreaptă către M. S. Regele Mihai I şi d. general Antonescu Conducătorul Statului.

Intreaga asistenţă a ovaţionat pentru M. S. Regele şi pentru conducătorul Statului.

D-sa a adus apoi mulţumiri d-lui comandant al regimentului pentru frumoasa organizare a acestei serbări.

La această manifestaţie a luat parte şi o delegaţie de soldaţi germani, care deasemenea au căpătat daruri din partea comandantului regimentului.

GOVORA

Serbarea pomului de Crăciun

In cadrul bătăliei Ajutorului Legionar, s'a făcut tradiţionalul pom de Crăciun, împărţindu-se daruri (haine, încălţăminte, etc.) copiilor nevoiaşi şi săraci.

După ce d. P. Popescu, directorul şcoalei, a rostit câteva cuvinte, arătând marea bucurie pe care o simt copiii şi pe care o retrăim şi noi cei mari, a început programul pomului de Crăciun, executat de „Grădiniţa de copii" cari au impresionat mult prin felul lor de a se manifesta copilăreşte şi totuşi cu un dedesupt didactic şi instructiv.

La sfârşitul acestui program, d. I. Băbulescu primarul oraşului nostru a mulţumit tuturor persoanelor cari au contribuit la strângerea sumei necesare pentru acest „pom" şi mai ales camarazilor legionari govoreni cari au depus multă muncă pentru reuşita lui.

Festival Artistic

In seara zilei de 26 Dec. a. c. s'a reprezentat pe scena vilei „Sylva" din localitate piesa „Iorgu dela Sadagura" de V. Alexandri, interpretată fiind de camarazii: Mioara Stoianovici, Liana Georgescu, Ilie Anghel, Petre Iordache, Mihail Chitic, Gh. Marica, Aurel Chitic, D. Popescu, Gh. Tăpuş, Gh. Popescu şi alţii.

Incendiu

Pela orele 22 a isbucnit un incendiu la fânarul locuitoarei Elisabeta Albulescu din acest oraş, satul Gătejeşti. După două ore focul — cu concursul locuitorilor — a fost localizat. Autorităţile locale în frunte cu poliţia s'au transportat imediat la faţa locului.

Cu această ocaziune d. Emil Dumitrescu, şeful poliţiei locale, a stabilit că focul a fost pus din răsbunare de către o rudă a păgubaşei.

Pagubele se cifrează la circa 12.000 lei.

Cercetările continuă.

Şedinţa de Cuib şi sărbătoarea datinelor de Crăciun dela spitalul public din Lugoj

Serviciul religios.-Cuvântările

LUGOJ. — In seara Sfintelor Sărbători ale Naşterii Mântuitorului, a avut loc la Spitalul public din localitate, şedinţa de cuib legionară aparţinând acelui aşezământ şi împărţirea darurilor, organizată de acelaş cuib pentru cei 400 de suferinzi internaţi.

La intrarea în salonul principal se înalţă majestos pomul de Crăciun, care are în spate un decor minunat de verde drapat al gărzii legionare, drapelul Germaniei şi al Italiei fasciste. La mijloc şi în imediata vecinătate a bradului ce ţâşneşte lumini de bucurie, stă Căpitanul mândru şi majestos.

Au luat parte la această solemnitate d. Rusalin Olariu şeful organizaţiei legionare judeţene, cu statul său major, dr. Iamandi directorul spitalului cu întreg corpul medical şi farmaceutic aparţinând spitalului, personalul inferior şi surorile de caritate ale ordinului „Franciscan" D-nii: dr. Bejan medic primar dr Dreisampl, dr. Plauchitiu, dr. Lintia dr. Munteanu, dr. Tătaru, col. Olariu comand. Garn., dr. Mircu prof. C. Zagloţi, secretar general al org. leg., dr. Brazda protopop dr Suciu, insp. de control Moise, preotul Sintescu, camarazii legionar Budoiu, Brudiu deleg. grupului etnic german şi repr. Italiei, etc, etc

SLUJBA RELIGIOASA. CUVANTARILE

Inainte de serviciul divin camarad. comand. Budoiu a deschis şedinţa de cuib prin jurământul camarazilor legionari. După care s'a făcut apelul martirilor morţi pentru credinţa legionară.

In poziţia de onor se ţine un minut de reculegere pentru Căpitan. Apoi urmează slujba religioasă oficiată de păr. N. Sintescu.

Pr. Sintescu rosteşte apoi o cuvântare de preamărire a morţilor legionari şi tâlmăcirea bucuriilor pentru Naşterea lui Cristos. Mulţumeşte şi aduce prinos de recunoştinţă tuturor conducătorilor şi camarazilor legionari cari s'au gândit să facă bucurie suferinzilor.

D. dr. Plauchitiu camarad legionar ţinând o cuvântare de doctrină legionară, printre altele spune: In acest mare haos lumesc crea[t] trădătorii în slujba neamu[lui] Iuda, venirea în lume a D[om]... şi Mântuitorului nostru Isu[s] [Hri]stos — om şi Dumnezeu — care plecat fruntea în pulberea ... tului pentru izbăvirea omeni[rii] este dovadă de mare drago[ste] poartă Dumnezeu, credincio[şilor] indicându-le calea spre lumina adevărată.

Vorbind apoi de Căpitan ... Căpitanul pilduitor şi viziona[r] ... harul ceresc coborît asupra ... prin purtarea vieţii sale până[ce] a depăşit limanul omenesc ... du-se în sfinţenie.

Pentru mântuirea noastră ... rea drumului spre Dumnezeu ... lăsat drept moştenire princip[iul] înaltă etică morală proporţi[onată] şcoala spirituală a legiunei ... cesară o moralitate perfectă ... premă înţelepciune.

Incheindu-şi cuvântarea ... Prin jertfa lor alături cu cea mare jertfă a Căpitanului ... lorlalţi camarazi căzuţi în cre[dinţa] legionară, ne-a adus învierea [şi] mântuirea Neamului Românesc ... pându-se din rândurile noastr[e] ... mânteşti, au trecut în lumea ... tăţii de unde, alături de dub[lul] [Că]pitanului, vor conduce des[tinul] neamului Românesc spre scop[ul fi]nal al învierii.

D. Dr. Iamandi directorul spi[ta]lui public, mulţumeşte asis[tenţei] pentru prezenţa ei, mulţum[ind] călduros d-lui prof. Rusalin O[lariu] şeful org. legionare, ş statului major, care au luat parte la acea[stă] manifestare creştinească şi cam[arazi]lor legionari care compun c[uibul] acelui aşezământ, prin conc[ursul] cărora s'a organizat sărbătoarea [da]tinelor.

Doreşte tuturora sărbători fe[ricite] şi prosperarea Patriei prin ... legionară.

Şedinţa de cuib s'a închis p[rin] jurământul legionarilor şi ... rea de cântece legionare.

D. Budoiu camarad. comand. a [îm]părţit apoi asistenţei şi tuturor [bol]navilor câte o mică surpriză ... Moş Crăciun.

CRONICA TIMIŞOAREI

CRĂCIUNUL IN LUMEA MUNCITORILOR

Serbarea pomului de Crăciun la Industria Lânei, la Prima Fabrică de Incălţăminte şi la „Standard"

TIMIŞOARA. — Ca un început de viaţă nouă pentru muncitori în urma directivelor date de ministrul legionar al muncii d. comandant Iasinschi, majoritatea marilor întreprinderi a început să privească altfel decât până acum marea problemă muncitorească făcând primii paşi pentru îmbunătăţirea vieţii muncitorilor.

La Timişoara, care este un însemnat centru industrial, acţiunea a început sub auspiciile destul de îmbucurătoare.

Astfel acum în ajunul Crăciunului, Industria Lânei, una dintre cele mai mari întreprinderi industriale, care are peste 1500 angajaţi, a deschis un consum, investind un capital de 600.000 lei.

Inaugurarea acestui consum, de unde muncitorii se pot aproviziona cu tot de ce au nevoie, a avut loc eri după amiază, în prezenţa d-lor: prof. Ilie Ghenadie, prefectul judeţului cu d-na, ing. Başu şeful judeţului, inspector regional le poliţie Vasile Comănescu, inspector general al muncii Popescu, inspector şef Tănase, Crauciuc vicepreşedintele Camerei de Muncă, prof. Boldea, etc.

Serviciul religios a fost oficiat de pr. Traian Golumba, care a adus binecuvântarea bisericii.

A luat cuvântul apoi d. Suveţiu inspector de control, arătând că în testamentul său Căpitanul a spus că cele mai frumoase cuvinte dacă nu sunt însoţite de fapte, nu au nicio valoare.

Mişcarea Legionară respectând testamentul Căpitanului, a căutat dela început să pornească pe drumul înfăptuirilor venind în ajutorul celor nevoiaşi.

A mai vorbit d. ing Başu, şeful judeţului, care a subliniat că totul nu este decât un început în ceeace priveşte rezolvarea marei probleme a muncitorului.

Tănase inspector şef, delegat al [mi]nisterului muncii.

Printre altele d. prefect a spu[s că] problema muncitorească este [de o] importanţă covârşitoare pentru [Sta]tul Legionar şi va fi rezolvată [inte]gral, cu voia sau fără voia [condu]cătorilor de întreprinderi.

Celace s'a realizat până acum — spune d-sa — constitue un bilanţ îmbucurător, pentru care conduce[rea] întreprinderii, cât şi Su[veţiu] inspector de control, merită ... mulţumirea noastră.

D. ing. Tănase a arătat că Mişca[rea] Legionară a putut învinge ... fruntând temniţi şi gigante ... că legionarii au crezut puterea biruinţa legionară.

In statul legionar, — spune d-sa — munca va fi ridicată la rangul [de] cinste şi numai cei ce vor mu[nci] vor putea trăi, ceilalţi fiind [eliminaţi] din comunitatea românească.

LA PRIMA FABRICA DE INCALŢAMINTE

Respectând acelaş comand[ament] pentru ajutorarea muncitorilor, [Pri]ma Fabrică de Incălţăminte, ... să de d. Haţegan, a organiza[t un] pom de Crăciun, cu care ocazie [co]piii dela grădiniţa fabricei a ex[ecu]tat un program pentru care ... cătoarea grădiniţei, merită ... lauda.

La sfârşitul programului ... ţiunea a împărţit muncitor[ilor] copiilor lor importante daruri.

SERBAREA DELA FABRICA „STANDARD"

In prezenţa câtorva sute de m[un]citori şi a unui însemnat număr [de] invitaţi în frunte cu reprezen[tanţii] autorităţilor la Fabrica „Standard" a avut loc serbarea pomului de Crăciun.

Serviciul religios a fost oficiat de pr. prof. Gh. Cuman, care a ţinut o însufleţită cuvântare.

A urmat apoi un program ... în cadrul căruia s'a jucat „Vr... de restrişte" şi s'au cântat c[ântece] legionare.

Cu această ocazie s'au îm[părţit] daruri la peste trei sute de mu[nci]tori.

Cantina muncitorilor dela Prima Industrie de Piele

In aceiaşi zi, a avut loc la prima industrie de piele inaugurarea cantinei pentru muncitori, de faţă fiind d-nii: dr. Moldovanu, directorul întreprinderii, insp. reg. de poliţie Vasile Comănescu, insp. gen. al muncii Popescu, pr. Sora, vicarul dr. Rată, dr. Lucaci comisar de românizare, Dinu Dumitru, personalul fabricei şi un mare număr de muncitori.

Serviciul divin a fost oficiat de de pr. Sora care a ţinut şi o frumoasă cuvântare. A vorbit: vicarul dr. Rată care a făcut apologia muncii arătând cum truda noastră de fiecare zi poate fi ridicată la rangul de rugăciune şi d. căp. Moraru, în numele direcţiei întreprinderii.

D-sa a arătat că opera de ajutorare prin cantine şi depozite de alimente pentru muncitori se desfăşoară în întreg cuprinsul ţării în spiritul dragostei de neam, intronat de Mişcarea Legionară.

In numele direcţiunii a mulţumit apoi tuturor celor prezenţi, după care în prezenţa asistenţei s'a servit prima masă muncitorilor.

La această cantină pot lua masa zilnic circa 180 muncitori, pe un preţ de cost.

Daruri de Crăciun pentru muncitori

Pentru ajutorarea muncitorilor de Crăciun, Industria Lânei a organizat un frumos pom de Crăciun, în cadrul căruia a dat ajutoare băneşti şi în alimente tuturor angajaţilor săi, în proporţia nevoilor familiare.

S'au împărţit deasemenea bocanci la toţi ucenicii întreprinderii.

Cu această ocazie au vorbit d-nii: Partenie Dan, directorul conducător al întreprinderii; prof. Ilie Ghenadie, prefectul judeţului şi ing. Al. Tănase inspector şef, delegat al ministerului muncii.

Noui amănunte în legătură cu ciocnirea de tren de lângă Arad

Ce a stabilit comisia de anchetă

ARAD, 27 (Prin telefon). — In urma ciocnirii de trenuri din gara M... [illegible] ... comisia de anchetă compusă din ... ing. ... inspector ... ing. Vaida și ing. ... c. f. r. și procuror ... parchetului ...

... primul moment, comisia a ... pentru scoaterea cadavrelor ... dărâmături, după care ... identificarea morților ... Crețu Negrea, Beian ... C. F. R. și un soldat.

... după s'a stabilit la fața locului ... Cristea, directorul automobil ... Arad, spre a ... călătorilor de ... a fost suspendată ...

... comisia de anchetă ... împrejurările ... petrecut ciocnirea ... la Arad staționa un ... marfă dinspre Bârsava venea un tren petrolier cu mai multe vagoane sub conducerea mecanicului Pintea Vasile și a intrat în trenul de marfă. Mecanicul Ioachim Oprea dela trenul de marfă observând intrarea trenului petrolier și la ... a dat drumul locomotivei înapoi pentru a scoate trenul din gară, dar viteza cu care a intrat trenul petrolier nu i-a mai dat timpul necesar acestei manevre. Fochistul trenului de marfă a sărit din tren și a fugit scăpând cu viață; mecanicul Ioachim Oprea a fost omorît pe loc, împreună cu celelalte persoane arătate mai sus. Mecanicul Vasile Pintea și încă patru ceferiști au fost transportați la spitalul din Lipova pentru îngrijiri, la spital însă Vasile Pintea, care este vinovat de această ciocnire, a încetat din viață după 24 ore.

Ancheta a stabilit că s'au distrus 14 vagoane și 2 locomotive. Pagubele totale se cifrează la peste 2 milioane lei. Circulația a fost reluată după 56 ore de muncă intensă depusă de organele C. F. R.

In urma constatărilor făcute de comisie stabilindu-se că o mare vină în acest accident o poartă și șeful de tren Iacob Mureșan, s'a dispus suspendarea lui.

ȘTIRI EXTERNE

PARIS, 27 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite: Capitalul societății Pathe-Cinema va fi sporit prin emitere de acțiuni privilegiate — rezervate aproape exclusiv foștilor acționari, — de la 1 milion la 21 milioane jumătate.

CETATEA VATICANULUI, 27 (Rador). — Papa Pius XII a primit Vineri felicitările corpului diplomatic acreditat pe lângă Sfântul Scaun. In cursul zilei de azi, sfântul părinte a primit pe ambasadorii Columbiei, Spaniei, Braziliei, Argentinei, Poloniei și Belgiei; Sâmbătă va primi pe ceilalți ambasadori și pe miniștri, iar Duminecă pe reprezentanții cu afaceri.

BERLIN, 27 (Rador). — Ziarele germane publică un amplu rezumat al ... d. Roberto Farinacci, ministru de stat italian, cu ocazia ... fascilor dela Cremona.

Ziarele subliniază pasagiul în care oratorul a stigmatizat cinismul propagandei britanice.

O precizare

In ziarul „Universul" No. 352 cu data de 22 Decembrie 1940, sub titlul: „Activitatea Comitetului de Anchetă" se găsește înserat că Domnul General Sova Nicolae ar fi încasat suma de lei 2.498.960 în calitate de Secretar General al M. A. N. pe 3 luni din 1940, drept misiuni în străinătate.

Constatându-se că această înregistrare s'a făcut din eroare, întrucât Domnul General Sova n'a încasat această sumă ca Secretar General, se face cuvenita rectificare.

Pe timpul acestor 3 luni, Domnia sa avea decât drepturile legale cuvenite ca General de Brigadă, Secretar General al M.A.N.

Infiinţarea unui cămin de ucenici la Lugoj

LUGOJ. — Zilele acestea s'a ținut în sala mare de ședințe a Prefecturii o consfătuire prezidată de d. ... Millar prefectul județului ... Au fost prezenți d-nii ... Popovici subprefect; dr. Vasilescu primarul orașului; Ni... inspectorul muncii din Lugoj; Rom. Solmu, reprezentant Camerei de comerț și industrie ...

... să se facă propunerea ... Muncii de a se ridica un ... ucenici la Lugoj, pe terenul ce pune la dispoziție primăria ... dl. Liviu Marcu sau după ...

Teatrale

... teatrului „Luptă și Lumină" ... ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor sociale ... de Vineri, 3 Ianuarie 1941, ... Matineu pentru copii și tineret la orele 5 p. m. și orele 8.30 fix reprezentația de seară. Biletele se pot procura înainte dela Oficiul de plasare.

Asociația sportivă „Vulturii Textila"

Aduce la cunoștință membrilor săi, că pentru ziua de 5 Ianuarie 1941 orele 10 a. m. s'a fixat adunarea generală ordinară în sala Căminului, având următoarea ordine de zi: Cetirea și verificarea procesului-verbal al ultimei adunări generale, raportul comitetului, raportul secțiilor, raportul casierului, raportul cenzorilor, descărcarea comitetului, alegerea noului comitet, modificarea statutelor. Propuneri și interpelări.

In cazul când membrii nu se vor aduna în număr, adunarea generală va avea loc în aceiași zi și în același loc, la orele 11 a. m. când se va ține orice număr de membri.

ICOANE DIN ARDEAL

ȚARA OAȘULUI

„Oșenia nu o lăs De m'or ține cu ovăs..."

Sunt aproape patru luni de când mândrii „ficiori" ai Țării Oașului sunt iar pribegi. Casele lor sunt din nou la cheremul jandarmului maghiar ... codrii neatinși ... voevozilor descălecători formează ... fortăreața ... locuitorilor Țării Oașului din Sătmarul popii Vasile Lucaciu.

Regiune pur românească, nepătată de crâncenele ... ungurești ale desnaționalizării, Țara Oașului este terenul celor mai nemiloase campanii de prigoană. „Coconii" (copilandrii) ... jandarmii ... conducătorii ... „La nu Bucureștiului" și alte mari expoziții din țară ori străinătate, pentru a arăta ... adevărații ... de acum două mii de ani de statură înaltă, voinici, fine făcuți, cu ochii vii, sprinteni și cu trăsături severe ... devenit haiduci. Jandarmii unguri îi urmăresc mereu. Mai ales noaptea ... dorm acasă. Codrul — casa nouă a tuturor românilor din Ardealul ocupat — le este scutul. Pentrucă aici jandarmii unguri ... nu îndrăznesc să pătrundă, fiindcă știu ce-i cântecul:

„Nici jandarmul nu-i de fier
Să nu intre brica 'n el..."

Oșenii, îmbrăcămintea moștenită dela părinți, le-a fost interzis s'o poarte. Este specificul românesc și ungurii vor să șteargă orice urme românești. Nu mai vorbim de orașe unde și grătarele au fost distruse fiindcă, vezi doamne și grătarul este mâncare... românească (!).

Bisericile și mânăstirea din dealul Bixadului sunt iar pline. Preoții în odăjdii sfinte, în fruntea poporului se roagă evlavios Celui de Sus. Atât le-a mai rămas, pentrucă predica trebue să fie în limba maghiară. Și atunci preoții, acei eroi adevărați ai neamului, au găsit altă cale: nu mai țin predici, în schimb se roagă în cor, cu toți credincioșii, în limba maternă, limba noastră românească.

Tradiționaliști din fire, ei respectă cu sfințenie, toate cele moștenite din bătrâni ... adevărate bazare românești. Femeia ... „șterguri" ... „coconii" ... „brișcă" ... sculptura românească ... mânăstiri ... doinele românești.

Prigoana maghiară tot mai intensă asupra Țării Oașului, asupra acelei regiuni din Sătmar, cu o populație de 100 procente românească, nu este vreo noutate. Oșenii o cunosc din cele trecute vremi. Cel puțin generația bătrână.

Dacă o mie de ani au rezistat tuturor ispitelor, întregei prigoane, când și „pietrile din drum trebuiau să fie maghiare" nu mai puțin azi după ce au trăit 22 ani alături de patria mumă, religia, portul și nația „din bătrâni" ei nu și-o lasă. Mai bine mor! Asa-s oșenii!

Și, apoi ei știu că odată și odată dreptatea tot va triumfa și atunci iar vor fi toți românii la un loc, într'o țară nouă, românească, într'o Românie legionară.

FI. V.

NOUL PRIM MINISTRU AL FINLANDEI

HELSINKI, 27 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

D. Pero Yrjoe Pehkonen, șeful provinciei Oulu din Finlanda de Nord și membru al partidului agrar, a fost rugat de noul președinte al republicei, să primească postul de prim ministru al Finlandei.

D. Pehkonen nu a dat încă niciun răspuns definitiv. D-sa este în vârstă de 58 de ani, este agronom diplomat și a fost ministru al agriculturei în perioada anilor 1920—1921.

D. Pehkonen este membru activ al partidului agrarian finlandez.

Statistica prețurilor de detaliu în anul 1939

Printre lucrările recent apărute, este demn de remarcat „Statistica prețurilor de detaliu" în anul 1939, publicată de Institutul Central de Statistică, de sub conducerea d-lui dr. Sabin Manuilă.

Această lucrare statistică este divizată în două părți:

1) Prima, cuprinzând prețurile de detaliu pentru produsele de primă necesitate, a 71 orașe, în anul 1939, și indicii prețurilor de detaliu pentru 33 articole principale, în anii 1933, 1934 și 1937—1939.

2) A doua parte se referă la costul vieții în anul 1937—1939.

In capitolul prim, un important studiu este consacrat evoluției indicilor prețurilor din anul 1933 până în 1939 — în diferite capitale de județ și gradul în care prețurile au crescut.

	In procente, 1939 comparativ cu 1933		In procente, 1939 comparativ cu 1933
București	37.5	Tulcea	46.1
Brăila	30.5	Iași	29.9
Ploești	32.0	Galați	41.8
Târgoviște	48.8	Alba Iulia	29.2
Craiova	36.3	Brașov	41.3
Târg-Jiu	30.0	Timișoara	32.3
Tr.-Severin	50.0	Lugoj	43.2
Constanța	36.7	Arad	24.2

Așa dar, pe când nivelul prețurilor în București a crescut din 1933 până în 1939 cu 37.5%, în celelalte orașe s'a constatat următoarele majorări: Târgoviște 48.8%, Tg.-Jiu 30%, T.-Severin cu 50%, Tulcea 46.1%, Iași 29.9%, Galați 41.1%, Alba Iulia 29.2%, Brașov 41.3%, Arad 24.2% și Lugoj 43.2%.

Partea doua este rezervată problemei actuale a costului vieții. A fost luată drept tip, o familie din clasa mijlocie funcționari, cu necesități și mijloace potrivite, formată din 5 persoane două adulte și 2-3 copii. Cantitățile de articole alimentare ce se consumă în fiecare lună, îmbrăcămintea, încălțămintea, combustibilul, chiria lunară, toate, cu respectivele prețuri se însumează, dând cifra bugetului lunar minimal — să luăm câteva exemple din diferite orașe și să le comparăm cu costul vieții din București.

COSTUL LUNAR AL VIEȚII

	1933 lei	1939 lei	In procente față de București
București	11.099	14.194	100
Brăila	8.016	9.585	67,5
Ploești	8.499	10.818	76.2
Constanța	8.729	12.302	86,7
Tulcea	5.868	8.684	61.0
Galați	7.823	10.460	73.7
Iași	8.635	10.678	75,2
Huși	5.770	7.714	54.3
Brașov	9.165	12.430	87,6
Timișoara	9.263	11.551	81.4

Deci orașul cu viața cea mai scumpă este București, urmând în ordine: Brașov, Constanța, Ploești, etc. Și orașul cu viața cea mai ieftină, este Huși, unde cheltuelile de întreținerea a familiei se ridică la 54,3% în comparație cu totalul cheltuelilor dela București.

Din bugetul lunar, în București, chiria participă cu 25.8% din total, alimentele de origină animală 20.9%, vegetală 12.1%, transporturile 9.6%, îmbrăcămintea 9.5% lumina, apa și combustibilul 8%, iar confecțiunile, spectacolele, fructele și diversele, restul până la 100.

DE ICI-DE COLO

Câte cărți au fost tipărite in Germania in 1939

Asociația librarilor germani a dat publicității prima statistică asupra producției germane de cărți din anul 1939. Reiese că în 1939 au apărut ... cărți cu un număr total de ... milioane volume. Prețul mediu de vânzare fiind de 4.39 mărci ... înseamnă că prețul de librărie al întregii producții e de 829 milioane mărci, în timp ce costul producției se cifrează la circa 500 milioane mărci. Aceste cifre arată ... industriei de editură ... economiei germane. ... dacă nu s'a vândut în ... într'un an totuși statistica aceasta dovedește marele interes al poporului german, pentru ... spirituală.

Dopuri surogat

..., după cum se știe, este silită să importe pluta. Ca să nu mai fie dependentă de piața străină, ... în momentul de față un surogat care să înlocuiască pluta. Rezultatele obținute până acum au ... bune.

... de semințe de bumbac ... să se facă o materie care ... aceleași însușiri ca și pluta.

... de geniu, curăță ... rămase de pe urma ... în Flandra.

Pretutindeni unde a fost cu putință, femeia germană a înlocuit pe bărbați. Imaginea noastră înfățișează un serviciu de teleimprimatoare dela poșta Centrală din Berlin

Soarele producător de energie motrice

Un om de știință american a brevetat o mașină cu vapori care este acționată de către căldura solară. Presiunea vaporilor acestei mașini, independentă de instantanea putere de iradiație a soarelui, rămâne în chip stabil aceiași și astfel poate fi întrebuințată pentru a pune în mișcare orice mașină. Printr'un sistem de oglinzi concave, semicilindrice, razele solare sunt concentrate asupra unui cazan în care se găsește un tub lung de metal. Acest tub este înconjurat de un perete dublu de sticlă, care lasă ca razele soarelui să treacă și împiedecă pe cele calmorice să iasă. O casetă de distribuție, reglabilă în chip automat cu ajutorul vaporilor ce se produc, lasă să intre în cazan cantitatea necesară de apă, astfel că, aceasta cu ajutorul căldurii solare concentrate este repede încălzită până peste punctul de evaporare și se transformă deci în vapori.

O vastă bibliotecă închinată Africei și Islamului

Guvernământul Africei Orientale italiene a inaugurat zilele trecute în palatul său o bibliotecă unică în felul ei, în legătură cu problemele africane și ale Islamului.

Noul local al bibliotecii se compune dintr'o sală de lectură, un cabinet pentru dosare și fotografii, o sală pentru ziare și reviste și o mare încăpere pentru colecțiile de cărți, care ocupă 700 m. liniari de rafi și 1080 de celule pentru reviste.

Cetitorii din localitate și din lumea întreagă pot găsi aci aproape tot ceeace privește Africa și Islamul din punct de vedere geografic, istoric, politic și militar, și apoi al limbei, arheologiei, dreptului, politicei, a studiilor juridice, științelor medicale, higienei, științelor naturale, agrare, zootehnice, al explorărilor și misiunilor științifice și religioase, al călătoriilor, literatura memoriilor și biografiilor.

Biblioteca este completată cu actele reuniunilor și congreselor în care se discută probleme privind Africa și Islamul.

A fost găsită o uriașă fosilă din epoca quaternară

La marginea râului argentinian „Monte de los Padres" (provincia Santa Fé) a fost găsită zilele trecute o uriașă fosilă a unui gliptodont din epoca cuaternară.

Acest minunat și rar exemplar va fi expus peste câteva săptămâni la Muzeul Național din Buenos Aires.

INFORMAȚIUNI

REG. CENTR. INSTR. MOTO-MEC. fost Regimentul Tracțiune Auto aduce la cunoștință gradelor inferioare de rezervă dela vatră următoarele:

Toți acei care până în prezent nu au avut domiciliu precis sau nu posedă un ordin pentru caz de mobilizare sunt obligați să anunțe în scris domiciliul lor sau să se prezinte Regimentului pentru clarificarea situației lor spre a nu cădea în prevederile art. 45 punctul 3 din regulamentul de mobilizare.

Sunt rugați toți refugiații de pe teritoriul cedat Ungariei și cari se află pe teritoriul județului Brașov, ca la 29 Decembrie a. c. la ora 11, să se prezinte în sala festivă a prefecturei județului Brașov, pentru organizarea și constituirea secției județene a refugiaților, în conformitate cu ordinul ministerial.

In seara zilei de 24 crt. a avut loc o frumoasă serbare de Crăciun, aranjată de elevii refugiați din Transilvania.

Intr'o atmosferă de caldă prietenie și bucurie serbarea s'a desfășurat cu un program frumos.

Subsecretariatul de Stat al Armatei de Uscat — Direcția Sanitară — invită pe Medicul Bârlea Gheorghe să-și comunice adresa.

In Tecuci nu este nici un medic dentist creștin. Dacă se află cineva care dorește a se stabili în Tecuci este rugat a anunța la: dr. N. Vasiliu secretarul colegiului medical.

D. I. Vojen, ministrul României la Roma, a sosit zilele acestea în Capitală.

La gimnaziul teoretic de băieți din Tinca, jud. Bihor, este vacant postul de secretar.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta de urgență cererile direct ministerului Educației Naționale pentru a fi numiți.

Cine știe ceva despre camaradul cpt. dr. veterinar Vițega Cozma este rugat a anunța pe d-na Elena dr. Vasiliu Tecuci.

La Prefectura județului Târnava Mare este vacant postul de architect ordinar cl. III cu salar brutto lunar de 3.800 lei, care va fi complectat potrivit Decretului-Lege No. 2317 din 1940, publicat în Monitorul Oficial No. 157 din 10 Iulie 1940.

Colegiul inginerilor roagă pe membri săi, care nu și-au ridicat cărțile de legitimație, ca în vederea adunării generale ce se va ține în Ianuarie 1941, să le ridice dela sediu, fie personal, fie prin poștă.

Direcțiunea generală P. T. T. anunță:

Cu începere de Vineri 27 Decembrie, serviciul telegrafic la oficiul P. T. T. Predeal este deschis în permanență — ziua și noaptea — având legătură telegrafică directă cu București.

Se primesc orice telegrame interne și externe pentru toate localitățile.

Examen de capacitate pentru profesorii din învăţământul comercial

Ministerul educaţiei naţionale, a hotărît să se ţină un examen de capacitate pentru recrutarea membrilor corpului didactic de grad secundar pentru liceele comerciale.

Acest examen de capacitate se socoteşte examen de lichidare, pentru valorificarea drepturilor tuturor candidaţilor care nu-şi vor fi făcut pregătirea a academia pedagogică.

La acest examen au dreptul să se prezinte:

[illegible]

a) Ştiinţe comerciale cu matematici comerciale şi financiare;

b) Ştiinţe juridico-economice (drept, economie politică, statistică, finanţe;

c) Mărfuri şi fizico-chimice.

Candidaţii vor adresa cererile de înscriere la minister până cel mai târziu la 1 Aprilie 1941. După această dată nu se vor mai primi cereri de înscriere sub nici un motiv.

[illegible]

Acest examen de capacitate de lichidare se va ţine în Bucureşti şi va începe la 1 Mai 1941, după programa analitică ce se va întocmi şi anunţa la vreme.

Eliberarea diplomelor absolvenţilor şcoalelor profesionale din teritoriile cedate

[illegible]

Trei muncitori ucişi de o avalanşă de zăpadă în munţii Buzăului

BUZĂU, 27. (Prin telefon). — Legiunea de jandarmi a fost înştiinţată despre o nenorocire înregistrată în punctul Malul Rău din Munţii Buzăului, situat pe linia îngustă Nehoiaşi-Brebu a soc. forestiere Goetz. In timp ce o echipă de trei muncitori lucra, la un moment dat, o avalanşă de zăpadă de pe un munte din apropiere a căzut peste ei, acoperindu-i complet.

Mai mulţi locuitori din comuna Gura Teghei văzând nenorocirea, au sărit în ajutorul lor. Până acum a fost scos, mort, de sub zăpadă lucrătorul D. Frusina.

Lucrările pentru salvarea celorlalţi doi continuă.

RADIO

Duminecă 29 Decemvrie

[illegible]

Rezultatul concursului datinelor de Crăciun şi Anul Nou

Comitetul organizator al acestui concurs, a făcut următoarea clasificare a echipelor şi corurilor, care s'au înfăţişat în sala „Aro" în ziua de Luni 23 Decembrie a. c.

I. *Premiul întâiu pentru colinde:*

Căminul cultural din comuna Lupşani-Ialomiţa;

Căminul cultural din comuna Jegălia-Ialomiţa;

Căminul cultural din comuna Seimenii Mari-Constanţa;

Şcoala superioară ţărănească Făgăraş;

Căminul cultural din comuna Gurasada-Hunedoara;

Căminul cultural din comuna Almaş Săliştea-Hunedoara;

Căminul cultural din comuna Răchita-Alba.

II. *Premiul întâiu cu menţiune specială pentru defilat:*

Căminul cultural şi echipa subcentrului preg. prem. din comuna Tudora Botoşani.

Premiul întâiu:

Echipa din com. Bia Târnava Mică;

Echipa din comuna Chibera-Mureş (refugiaţi);

Echipa preg. prem. subcentru 25;

Echipa de „Irozi" Ploeşti;

Echipa din comuna Săulavlasii Muscel;

Vasilca din comuna Luleşti Gorj.

Premiul al doilea:

Echipa de refugiaţi basarabeni din com. Talmazi-Tighina.

Echipa din comuna Bosanci-Suceava.

Echipa de Irozi Malaxa.

Echipa de Irozi Dumitrică.

Echipa subcentrului preg. premil. No. 27 Vlaşca.

Echipa Dealul Spirei.

Echipa de „Irozi" Andreescu.

Premiul al treilea

Centrul preg. prem. No. 8 şi Şc. Prim. No. 33 Băeţi.

Echipa Pirotechnia Armatei.

Şcoala sup. ţărănească din com. Dioşti-Romanaţi.

Echipa de Irozi Şerban Vodă.

Echipa de Irozi Muscel.

Premiul întâiu pentru stele:

Liceul Industrial de fete „Tudosca-Doamna".

Premiul al doilea:

Liceul de fete „Regina Maria".

Premiul al treilea:

Robu Vasilescu.

Premiul întâiu pentru coruri:

Şcoala primară Tăncăbeşti-Ilfov.

Insp. G-ral al Preg. Prem. Bucureşti.

Premiul al doilea:

Şcoala primară fete No. 45 (Parcul Rahova).

Liceul industrial de fete „Tudosca Doamna".

Căminul cultural „Cărămidarii de Jos".

Premiul al treilea:

Aşezământul Principele Nicolae (Pantelimon).

Lic. de fete „Regina Maria".

Ateneul popular „Mircea Basarab".

Corpul U.C.B. din C.M.I.

Menţiuni:

Ateneul popular „Mihail Popescu"

Aşezământul cultural „Calbul cu Barză".

Subcentrul preg. prem. Iaşi.

Echipa de români refugiaţi Transnistrieni.

Premiile constau în diplome.

Pentru echipele venite din ţară, pe cheltuiala lor, s'au acordat şi premii în bani, din fondul de premiere a datinelor.

Echipele din provincie vor primi ...mele şi banii, la adresele indicate.

Cortegiul tradiţional n'a mai putut avea loc, din cauza timpului nefavorabil.

Comitetul organizator a adresat o telegramă M. S. Regelui Mihai I, [illegible]

PROBLEMA CĂILOR DE COMUNICAŢIE IN ASIA MICĂ

Cum este alcătuită reţeaua căilor ferate din Orientul apropiat

[illegible]

... mai ales pentru că construcţiile iraniene de şosele au făcut progrese mari sub conducerea energică a Sahului Reza.

CUM SE FACE LEGĂTURA CU EUROPA

[illegible]

DELA C.F.R.

Eliberarea bonurilor de lemne pentru ceferişti

Direcţiunea generală a căilor ferate aduce la cunoştinţa celor interesaţi că începând dela 1 Ianuarie 1941, oficiul de vânzarea lemnelor de foc pentru personalul şi pensionarii C. F. R., va funcţiona în zilele de lucru (afară de Sâmbătă) între orele 8—13.30 iar Lunea între orele 16—20.

Oficiul de vânzare al lemnelor funcţionează în str. Barbu Catargi No. 18.

PORTUL DOVER BOMBARDAT DIN NOU DE ARTILERIA GERMANĂ

LONDRA, 27 (Rador). — Tunurile germane cu tragere lungă, aşezate dealungul coastei Canalului Mânecei, au început Vineri dimineaţă la ora 4 şi jumătate să bombardeze cu violenţă coasta engleză din regiunea Dover.

La ora 7 dimineaţa focul a încetat.

SĂRBĂTORIREA CENTENARULUI PORTUGALIEI

LISABONA, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Din cauza deosebitelor de numeroase festivităţi şi recepţii oficiale ce au avut loc de curând, cu ocazia sărbătoririi centenarului portughez, Preşedintele General Carmona a renunţat la recepţia uzuală de anul nou.

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

VASUL CISTERNĂ „CHARLES PRA[TT]" A FOST SCUFUNDA[T]

ROMA, 28 (Rador). — După cum se anunţă din Lisabona, vasul cisternă „Charles Pratt", de 8982 tone, aparţinând soc. „Standard Oil Company" a fost scufundat. Vasul se ... Din echipajul de ... au pierdut viaţa.

DIN CAUZA INUNDAŢIILOR LEGĂT[URILE] FEROVIARE INTRE EUROPA ŞI T[URCIA] AU FOST INTRERUP[TE]

ISTANBUL, 27 (Rador). — Râurile Gedis, Menderes şi Bakir s'au revărsat peste maluri în Anatolia occidentală inundând un mare număr de văi.

Ziarele subliniază că apele au pricinuit mari stricăciuni ogoarelor însămânţate.

Ziarul „Tan" ... rul de cale ferată ... şi Usunkopru, care ... sese refăcut, a fost ... trus de ape.

Comunicaţiile ... Europa şi Turcia au ... rupte.

UN AVION CU DOUĂ PERSONAL[ITĂŢI] DE SEAMĂ ALE REGIMULUI FRAN[CEZ] DOBORÂT DE ARTILERIA ENGLE[ZĂ]

ROMA, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Se anunţă din La Linea că bateriile antiaeriene engleze din Gibraltar au doborît un avion francez care venea dinspre Maroc şi se îndrepta spre nord-est.

Avionul a căzut în mare. Cei cinci ocupanţi ai lui au pierit.

După ştiri ce nu ... confirmate până ... seara, pe bordul ... lui se aflau două ... nalităţi de seamă ... gimului actual ... cari călătoreau ... chy. Se afirmă ... că avionul venea ... roc şi urma să ... la Toulon sau Mars[ilia].

O DESMINŢIRE A PRIMULUI MINISTRU IRLANDEZ

BERLIN, 27 (Rador). — Agenţia D.N.B. transmite:

Oficiul primului ministru al Irlandei desminte oficial o ştire transmisă de o agenţie americană după care d. De Valera, într'o cuvântare rostită la Radio cu privire la relaţiile cu Anglia şi Germania, ar fi declarat că nici o putere nu ar fi încercat acţiuni de ameninţare sau de intimidare împotriva Irlandei.

Nota publicată în acest sens precizează că d. De Valera nu a menţionat în nici un fel, în acea cuvântare, nici Germania şi nici Anglia. Primul ministru a declarat numai că preocuparea sa principală în momentul de faţă se referă la o eventuală criză, ce ar putea să silească poporul irlandez să lupte pentru libertatea sa.

PRIZONIERI POL[ITICI] FLAMANZI IN INCHIS[ORILE] BRITANIC[E]

BRUXELLES, 27 (Rador). ... respondentul agenţiei ...

[illegible]

ACTE DE PIRATE[RIE] LA LIVERPOOL

STOCKHOLM, 27 (Rador). — ... respondentul agenţiei D.N.B. ... mite:

Ziarul englez „Daily Herald" ... nunţă că dela începutul ... poliţia din Liverpool a ... mai puţin de 600 persoane ... se pe când încercau să ... dockurile.

Ziarul afirmă că nu este ... tanic care să sosească în ... landă venind din Liverpool ... nu fi fost jefuit în Liverpool.

ŞTIRI EXTERNE

BERLIN, 27 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite: „Berliner Boersenzeitung", ocupându-se de recentele declaraţiuni ale d-lui De Valera, scrie între altele că preşedintele consiliului de miniştri al statului Eire, a voit să sublinieze din nou, în faţa opiniei publice mondiale, că orice manevră contra neutralităţii ţării sale va fi stăvilită cu armele.

VAPORUL BRITAN[IC] „WAIOTIRA" TORPILA[T]

NEW-YORK, 27 (Rador). — ... respondentul agenţiei D.N.B. ... nunţă:

Comandantul vaporului ... de comerţ „Waiotira" a ... prin radiotelegrafie că a fost ... pilat şi că se găseşte la 400 ... costa nord-vestică a Irlandei.

Vaporul torpilat are o de... de 12.823 tone şi era prevăzut ... instalaţii frigorifere.

BULGARIA CAUTĂ SĂ PĂSTREZ[E] BUNELE RELAŢII CU PUTERILE A[XEI]

Expozeul d-lui Popoff, ministrul de externe bulg[ar]

SOFIA, 27 (Rador). — D. Popoff, ministrul afacerilor externe, a făcut în faţa comisiunii de politică externă a Camerei o expunere asupra situaţiei internaţionale şi a chestiunilor de actualitate ce interesează Bulgaria.

După impresiile pe care le-a părut culese corespondentul agenţiei Stefani, guvernul bulgar pare ... tărât să nu ia nicio hotărîre ... ar putea aduce vreo schimbare ... bunele relaţii ale Bulgariei cu ... terile Axei.

Indată după şedinţa comisiunii ... Popoff a primit pe ministrul ... la Sofia.

Din toată lumea

...ÂT VA MAI DURA RĂZBOIUL
...um sunt comentate declarațiile mareșalului von Brauchitsch

...27 (Rador). — Redac... diplomatic al agenției ... scrie:

...ținut de mareșalul ...uchitsch, comandantul ... armatei germane, în ...tățiilor depe frontul oc... este destul de semnifi... să facă obiectul unor ... din partea Angliei.

...trecut, a spus el între ... am petrecut sărbătorile ...ului în fața liniei Magi... care era cnosiderată ...cucerit. Anul acesta, ne ... fața Mânecii, dar acea... va protegui Anglia ... atât timp cât ne va pla...

...andantul suprem al ar... germane este sobru în cu... dar tot ce el a spus s'a ... totdeauna.

...minteşte că el a decla... germanii vor sosi în fața ... în termen de 15 zile. ...rar, înainte de a se îm... acest termen, armatele germane și sosiseră în fața capitalei Poloniei.

In timp ce regularea conturilor în nord se anunță, merită să ne amintim că forțele engleze angajate contra Italiei și reținute în Mediterana cuprind 1.500 avioane, 425.000 oameni și o jumătate milion de tone de vase de război.

Trupele concentrate în Egipt, Sudan și Kenya au fost recrutate în Anglia, în sudul Africei, în India, în Australia și în Noua Zelandă.

In Egipt au fost trimise prețioase care de luptă, de cea mai bună calitate, care erau necesare apărării metropolitane.

Această repartizare de forțe nu va mai putea fi modificată. Ceeace a fost trimis în Egipt a fost scos din apărarea Angliei și ceeace eroica apărare italiană reține la frontierele Cirenaicei va constitui o lipsă pentru Anglia în clipa regulării conturilor.

Se poate sublinia că deciziile cu privire la Egipt au fost luate mai ales sub influența d-lui Eden, a cărui politică a condus și până acum Anglia la alte nenorociri, care au avut răsunet.

ANGLIA REEXPORTĂ MĂRFURI IN IRLANDA

NEW-YORK, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

„Associated Press" anunță din Londra că guvernul englez a hotărît să supună reexportarea anumitor produse spre Irlanda unei aprobări prealabile.

Este vorba de produse, importate în Anglia de peste mări, precum furaje, îngrășăminte, tutun, portocale și lămâi. Măsura aceasta intră în vigoare la 1 Ianuarie.

Numeroși englezi sunt de părere, adaugă „Associated Press", că, de vreme ce Irlanda refuză să pună la dispoziția Marei Britanii puncte de sprijin, nu trebue să i se procure produsele aduse de peste mări de convoaiele britanice.

INUNDAȚII GRAVE IN REGIUNEA SMIRNEI

ISTANBUL, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

In regiunea Smirna s'au produs noui inundații grave, în urma revărsării apelor fluviilor Meander și Gediz.

Pagubele sunt foarte mari, deoarece apele au acoperit mari suprafețe de terenuri cultivate.

La Pergamon s'au dărâmat 37 case de locuit.

Inundațiile amenință să ia proporții tot mai mari în Tracia.

Comunicațiile feroviare între Istanbul și Adrianopole sunt întrerupte.

...ARNĂ GREA ...N JUGOSLAVIA
...u înregistrat 24 grade sub zero

...RAD, 27 (Rador). — Co... agenției D. N. B. transmite:

...val de frig s'a abătut a...slaviei occidentale.

...nalează în Liubliana, Vi...raja, o temperatură de 24 ... sub zero. Dimpotrivă, pe ...triaticei, temperatura este ...; la Cattaro s'a înregistrat ...ură de 4 grade deasupra ...

...ne au încă întârzieri de mai multe ore iar în parte sunt suprimate.

ȘI IN SPANIA

MADRID, 27 (Rador). — Un val de frig s'a abătut asupra întregii Spanii.

La Segovia s'au înregistrat 20 de grade sub zero.

In munții provinciei Leon, păstorii au trebuit să organizeze vânători împotriva haitelor de lupi înfometați, care se apropie de sate, amenințând turmele.

...Bahrein, unul din cele mai importante centre petrolifere ale ... pe care acum nu le mai poate întrebuința din pricina difi...cultăților pe care le întâmpină transporturile

VAPORUL BRITANIC „ARDANBAHN" TORPILAT

NEW YORK, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

„Associated Press" anunță că vaporul de comerț britanic „Ardanbahn", cu o deplasare de 4980 tone, a fost torpilat în apropiere de coasta scoțiană.

SER ANTIDIFTERIC PENTRU ANGLIA

STOCKHOLM, 28 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

Din New-York a fost expediată cu un avion Clipper o mare cantitate de antitoxină pentru Marea Britanie. Vor mai fi expediate, în curând, și alte cantități astfel încât un milion de persoane să poată fi vaccinate împotriva difteriei.

INSULA CUBA PUSTIITĂ DE UN URAGAN

HAVANA, 27 (Rador). — Un uragan de o violență extraordinară a pustiit insula Cuba.

S'au înregistrat până acum 40 de morți și vreo sută de răniți.

ȘI LA CASABLANCA

CASABLANCA, 27 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Un violent uragan a bântuit cu furie în regiunea localității Ren Almed, provocând importante stricăciuni și cauzând moartea a 10 indigeni.

SLOVAC CONDAMNAT PENTRU OMORÂREA UNUI GERMAN

PRESBURG 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Tribunalul local a condamnat la 6 ani și jumătate închisoare pe individul Rudolf Lavicka, care la 21 Decembrie a omorât cu lovituri de ciomag pe Alfred Tulis, membru al organizației tinerimei germane.

Tribunalul a calificat fapta lui Rudolf Lavicka drept un delict pasional. Pentru acest delict pedepsele sunt relativ ușoare. Numai astfel se explică condamnarea la închisoare a inculpatului.

ST.-UNITE EXAMINEAZĂ POSIBILITATEA AJUTORĂRII POPULAȚIEI CIVILE DIN FRANȚA

WASHINGTON, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

D. Hull, șeful departamentului de Stat, după întrevederea pe care a avut-o Vineri cu ambasadorul Franței la Washington, a declarat ziariștilor că obiectul conversațiilor a fost examinarea problemei ajutorării de către Statele-Unite a populației civile din Franța.

Părerea mea asupra acestei chestiuni, ca și asupra trimiterii de produse alimentare în Spania, a spus d. Hull, este bine cunoscută. Continui să sper, a terminat d. Hull, că se va putea ajunge, în această privință, la un aranjament cu Anglia. Până acum nu s'a luat nici o hotărîre definitivă.

DOUĂ FEMEI IN CONSILIUL MUNICIPAL DIN SAINT RAPHAEL

TOULON, 28 (Rador). — Agenția Havas anunță:

La Saint Raphael, localitate situată pe Coasta de Azur, au fost numite două femei în consiliul municipal.

Ele sunt primele femei numite în virtutea dispozițiilor legii de reorganizare municipală, promulgată de curând.

EXPORTUL DE MATERIAL AERONAUTIC AMERICAN PENTRU ANGLIA IN SCĂDERE

NEW-YORK, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

După informații luate din cercurile competente, corespondentul din Washington al ziarului „Christian Science Monitor" declară că în exportul de materiale aeronautice al Statelor-Unite, către Anglia și Canada, se observă în luna Noembrie o puternică diminuare față de exportul făcut în cursul lunii Octombrie.

O reducere și mai simțitoare se constată în exportul motoarelor de aviație din Statele-Unite spre cele două țări susarătate.

COMUNICATUL OPERAȚIILOR MILITARE BRITANICE

CAIRO, 27 (Rador). — Marele Cartier General britanic din Orientul mijlociu publică Vineri următorul comunicat:

Pe toate fronturile neschimbată.

UN NOU DEMERS AMERICAN IN FAVOAREA PĂCII
S'au făcut intervenții pe lângă Casa Albă pentru ajutorarea Angliei

WASHINGTON, 27 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

In preziua noului discurs ce va fi radiodifuzat, al d-lui Roosevelt, activitatea grupurilor intervenționiste și izolaționiste se intensifică.

Un număr de 200 persoane din lumea ziaristică, economică și științifică au adresat un apel Casei Albe, pentru a spori ajutorul ce se dă Marei Britanii.

Senatorii Wanderberg, Tydings, Clark și Holt s'au alăturat celor ce sunt favorabili noului demers american în favoarea păcii.

Senatorul Holt, printr'un discurs radiodifuzat a cerut ca președintele Roosevelt, în loc de a împrumuta tunuri și vapoare Marei Britanii, să-i pue la dispoziție mai bine bunele sale servicii, pentru grăbirea sfârșitului conflictului.

D. Woodruf, membru al Congresului, s'a declarat adversarul ideei de a se confisca vapoarele țărilor neutre și beligerante ce sunt ancorate în porturile americane, pentru a fi cedate Marei Britanii, socotind că un asemenea procedeu ar putea azvârli Statele Unite în război.

D-sa a adăugat că dacă Statele Unite voesc a evita acest război ele nu trebuesc să mai încuviințeze escortarea convoaielor de vapoare britanice, de către vase de război americane.

37 LA SUTĂ DIN AMERICANI SUNT FAVORABILI INTERVENȚIEI STATELOR UNITE IN CONFLICT

BUEROS AIRES, 27 (Rador).- Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Corespondentul ziarului „Nacion" anunță din Washington că în urma anchetei personale întreprinsă pe lângă ziariști, comercianți și lucrători, 37 la sută din americani sunt favorabili intervenției Statelor Unite în conflict, 50 la sută sunt contra și 20 la sută se tem că președintele Roosevelt va târî țara în război împotriva voinței ei.

DISCUȚII FOARTE INSUFLEȚITE IN AMERICA

WASHINGTON, 27 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Chestiunea măririi ajutorului american pentru Anglia continuă să dea loc la discuții foarte însuflețite.

Cercurile politice, ca și ziarele, notează că sufletul american este împărțit între aceste două dorințe: de a da ajutor Angliei și de a menține Statele Unite afară din conflict.

In cercurile bine informate se crede că președintele Roosevelt va aduce în discursul său de Duminecă precizări asupra atitudinei Americei față de această grea dilemă.

Nu s'au făcut desconcentrări în armata egipteană

ANKARA, 23 (tp). — Din Cairo se anunță o comunicare a ministerului de războiu egiptean după care toți ofițerii și subofițerii din armata egipteană care trebuiau să fie desconcentrați până la 1 Ianuarie 1941, vor rămâne deocamdată sub arme încă 6 luni.

Consiliul de miniștri egiptean a hotărît să acorde 270.000 lire egiptene pentru construcții de adăposturi contra bombardamentelor aeriene la Cairo, Alexandria, Port Said și Ismailia.

MEXICUL A APROBAT ATERISAREA AVIOANELOR MILITARE AMERICANE PE TERITORIUL SĂU

MEXICO 28 (Rador). — Senatul mexican a aprobat cererea guvernului din Washington de a se permite aterisarea în Mexic a avioanelor militare americane, în drum spre Canalul de Panama.

In acest scop au fost fixate aerodromurile Teoria și Minatitlan.

Avoanele americane nu vor putea însă avea pe bord decât cel mult trei ofițeri, doi soldați și trei pasageri.

ST.-UNITE CONDIȚIONEAZĂ APROVIZIONAREA SPANIEI CU ALIMENTE DE ADOPTAREA UNEI ATITUDINI AMICALE FAȚĂ DE ANGLIA

NEW-YORK, 28 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță:

Din cercurile autorizate din Washington se anunță că negocierile între Statele Unite, Anglia și Spania cu privire la trimiteri de alimente din America în Spania au intrat într'o fază în care hotărîrea definitivă este condiționată de adoptarea de către Spania a unei atitudini „mai amicală" față de Anglia.

Se amintește că apropierea Spaniei de puterile axei a mai dus odată la ruperea negocierilor.

La Washington se mai așteaptă de altfel și sosirea noului ambasador britanic, lordul Halifax, înainte de a da Spaniei un răspuns în chestiunea trimiterii de alimente.

CASA ALBĂ INTREȚINE RELAȚII CU PARTIZANII RĂZBOIULUI

WASHINGTON, 28 (Rador). —Corespondentul agenției DNB comunică:

Senatorul democrat Wheeler a declarat, cu privire la cunoscuta telegramă adresată președintelui Roosevelt de 150 de personalități americane, în care ele cer ca înfrângerea puterilor axei să fie asigurată, că din această cerere rezultă dorința de a implica Statele Unite în războiu.

Este caracteristic, a declarat d. Wheeler, că textul telegramei a fost dat publicității de Casa Albă. Aceasta are relații de amiciție cu partizanii războiului, dar nu întreține raporturi cu grupările care luptă pentru menținerea păcii.

CU COMPLICITATEA STATELOR-UNITE, ANGLIA VREA SĂ TÂRASCĂ IRLANDA IN RĂZBOIU

BERLIN, 27 (Prin telefon). — Presa germană se ocupă de o știre din New-York, după care președintele Roosevelt ar avea intenția de a scoate Irlanda din zona interzisă pentru navigația americană și de a duce în Irlanda materialul de războiu american menit Angliei, cu ajutorul vaselor americane, de unde să fie transportat mai departe spre Anglia. Această știre e tratată de multe ziare germane în comentariile lor de azi, fapt ce arată interesul atent, din partea germană, ce se acordă planurile americane de acest fel. Atât cât privește Irlanda, care a accentuat clar de mai multe ori, prin oameni competenți, hotărîrea ei fermă de a-și păstra neutralitatea, comentariile germane indică faptul că poporul irlandez are singur să examineze dacă U. S. A., prin încorporarea Irlandei în drumul de circulație navală americano-englez, nu-i face un servici rău.

Ingrijorările irlandeze sunt cu atât mai mult de înțeles, cu cât Anglia așteaptă, printr'o înglobare a Irlandei în teatrul de războiu englez, o ușurare, nu numai în privința războiului naval, ci și în privința războiului aerian și n'ar avea desigur nicio considerare în deplasarea unei părți din propriile nevoi ale războiului asupra Irlandei.

Cu privire la faptul ca atare, ziarele germane exprimă cu cea mai mare hotărîre punctul de vedere german față de presupusul plan american. Germania a decretat — așa scrie colaboratorul diplomatic al ziarului „Berliner Boersenzeitung" Karl Megerle, — ca represalii pentru blocada engleză, contrară dreptului popoarelor, blocada totală împotriva Angliei. Ținutul de blocadă a fost descris odinioară exact din punct de vedere geografic și a fost dată publicității. Navigația comercială internațională — așa continuă Megerle — își cunoaște ținutul periculos. „Cine apare totuși pe aici, acela o face cu riscul de a se expune acțiunilor războinice. Declarația de blocadă germană e valabilă acum ca și înainte și va fi adusă la îndeplinire cu hotărîre, după cum anunță știrile zilnice despre scufundările de vase engleze și celor ce se află în interesul Angliei. In comentariile germane se află și indicația că declarația de blocadă germană și avizul exprimat prin ea corespunde exact spiritului din care a rezultat la timpul său legea neutralității a președintelui Roosevelt.

ULTIMA ORA

NOUI CIOCNIRI INTRE TRUPELE INDOCHINEZE ŞI SIAMEZE

TOKIO, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă că în dimineaţa zilei de 24 Decemvrie s'au produs din nou ciocniri între trupele indochineze şi cele din Thailand.

Focul a fost deschis de trupele Thailandului la Savanakhet, unde se aflau câteva unităţi indochineze.

Ca represalii, trupele indochineze au atacat unităţile thailandeze la Kemmarat. Lupta a fost îndârjită şi, după agenţia Domei, unităţile thailandeze au avut 80 de morţi şi răniţi.

Comentariile ziarului italian Popolo di Roma

ROMA, 28 (Rador). — „Popolo di Roma" publică un articol în care se ocupă de reînarmarea ostilităţilor la frontiera Thailandului.

Ziarul scrie că importanţa conflictului nu este prea mare din punct de vedere militar, însă tendenţa Thailandului are o semnificaţie politică faţă de Indochina, vechea colonie franceză din Asia, mai ales acum, când Franţa este învinsă în Europa.

Este evident că guvernul din Bangkok are intenţia să participe la revizuirea, dacă nu chiar la lichidarea imperiului colonial francez, rămasă în suspensie prin semnarea armistiţiului.

Nu trebue să se uite, adaogă ziarul, că pe baza pactului tripartit, noua ordine din Asia este subordonată voinţii şi intereselor Japoniei. Acţiunea Thailandului nu poate avea vre-o semnificaţie decât dacă este o urmare a politicei duse de guvernul din Tokio.

VICTORIA AXEI IMPOTRIVA ANGLIEI VA FI DOBÂNDITĂ IN TOATE DOMENIILE

Un semnificativ articol al d-lui dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului

BERLIN, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Presa germană de Sâmbătă dimineaţă continuă să sublinieze succesele marinei de războiu italiene, scoţând în relief acţiunile submarinelor italiene, desfăşurate în Mediterana şi Oceanul Atlantic.

„Berliner Lokal Anzeiger" publică un rezumat dintr'o corespondenţă apărută în ziarul englez „Times", în care autorul este obligat să recunoască faptul că trupele italiene din zona Bardia luptă cu tenacitate şi eroism, scriind astfel una dintre cele mai frumoase pagini ale istoriei războiului.

Ziarul englez este forţat totodată să recunoască şi faptul că activitatea aviaţiei italiene este neobosită. Avioanele italiene zboară pe deasupra zonelor inamice şi bombardează fără răgaz poziţiile importante ocupate de englezi. Şoseaua ce merge la Sollum este atât de stricată de bombardamentele aviaţiei italiene, încât circulaţia se face cu foarte mare greutate.

După ce relevă greutăţile naturale pe care le prezintă desertul, corespondentul ziarului Times scrie că italienii din Bardia rezistă într'un stil admirabil formidabilului atac britanic.

Autorul corespondenţei publicată de Times lasă să se înţeleagă că situaţia militară a englezilor, chiar în Cirenaica, nu este tocmai satisfăcătoare, mai ales după distrugerea sistematică de către italieni a centrelor pe care englezii ar fi putut să-şi sprijine câtva timp acţiunile lor.

Voelkischer Beobachter publică un articol semnat de d. dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului.

După ce relevă caracterul şi tendinţele plutocraţiei britanice, d. dr. Goebbels face o critică severă a sistemului politic britanic, azi în declin, care mai avea până acum câtva timp, tendinţa de a domina Europa.

Atât în domeniul politic, cât şi în conducerea războiului, scrie d. dr. Goebbels, factorul hotărîtor se bazează pe realitatea faptelor, iar nu pe vorbe şi propagandă mincinoasă. D. Churchill poate să vorbească, însă şefii puterilor Axei vor trece la fapte şi victoria Axei va fi dobândită contra Angliei, în toate domeniile.

REDUCEREA NUMĂRULUI TRENURILOR DE CĂLĂTORI

Un comunicat al direcţiunii generale C.F.R.

Direcţiunea generală a căilor ferate ne trimite următorul comunicat:

Din cauza înzăpezirii liniilor şi a nevoilor de aprovizionare a unor oraşe şi regiuni, numărul trenurilor de călători se va micşora cu începere dela 1 Ianuarie 1941 ora 0.

Noul orar al trenurilor de călători se va comunica prin ziare şi prin radio.

Pentru a se evita aglomeraţiile în trenuri, publicul este rugat să renunţe la maximum posibil la călătorii, aceasta pentru un scurt interval de timp.

Revenirea la mersul normal de trenuri se va anunţa la timp.

PE COASTA MĂRII NORDULUI

Intr'o pădure din preajma Mării Nordului, corpul aeronautic italian care participă la ofensiva împotriva Angliei, şi-a instalat depozitele de muniţii

FUEHRERUL A VIZITAT PE ŞEFUL DE STAT MAJOR AL TRUPELOR DE ASALT

BERLIN, 28 (Rador). — Fuehrerul a făcut o vizită d-lui Victor Lutze, şeful de stat major al trupelor de asalt, spre a-i face personal urări cu prilejul împlinirii a 50 de ani.

PROPRIETĂŢILE NECULTIVATE DIN TERITORIUL ANEXAT DE UNGARIA VOR FI ADMINISTRATE DE O COMISIE

BUDAPESTA, 28 (Rador). — Agenţia telegrafică ungară comunică:

In cercurile ungare bine informate se afirmă că în teritoriul reintegrat proprietăţile rămase necultivate în urma anexării vor fi administrate de către o comisiune specială.

Mai târziu, ele vor fi folosite pentru crearea de mici proprietăţi.

AVIOANELE JAPONEZE AU BOMBARDAT O FABRICĂ DE ARMAMENT CHINEZĂ

TOKIO, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Avioane japoneze ale marinei au executat, Vineri, un atac împotriva unei fabrici chineze de armament în vestul provinciei Kiangsi.

Fabrica, construită de curând, a fost incendiată.

NUMEROASE ORAŞE DIN JUGOSLAVIA IZOLATE DIN CAUZA INTROENIRII ŞOSELELOR

BELGRAD, 282 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Din diferite părţi ale Iugoslaviei continuă a sosi ştiri despre situaţia foarte grea pe care a creat-o zăpada mare căzută în ultimele zile.

In deosebi, în Serbia meridională nu au putut încă fi redeschise şoselele principale.

De patru zile, în partea apuseană a Macedoniei, oraşele Kisevo, Debar, Stuga şi Ochrida, nu mai au cu restul lumii comunicaţii decât prin telefon.

In cazul când situaţia aceasta s'ar prelungi, se intenţionează trimiterea de hrană şi medicamente pe calea aerului.

INCENDIU PUTERNIC IN ITALIA

MILANO, 28. (Rador). — Un incendiu extraordinar de puternic a distrus la Vinigo, în apropiere de Cortina d'Ampezzo, 20 case de locuit şi 23 de hangare pline cu fân.

Au rămas fără adăpost 35 familii.

Focul a nimicit numeroase vite de muncă.

CONFERINŢĂ MILITARA CU PARTICIPAREA REPREZENTANŢILOR DOMINIOANELOR LA LONDRA

ROMA 28 (Rador). — O misterioasă conferinţă militară se ţine acum la Londra, cu participarea reprezentanţilor diferitelor dominioane.

„Popolo di Roma" afirmă că scopul real al acestei conferinţe ar fi discuţia ajutorului militar făgăduit de dominioane, mai ales în domeniul aviaţiei, şi care nu a fost încă trimis.

Ziarul arată că după sforţarea făcută în Egipt, Anglia caută să-şi concentreze toate puterile, dar este caracteristic faptul că dominioanele nu şi-au ţinut promisiunile cu privire la trimiterea de material de aviaţie şi de piloţi. Este un alt simptom al procesului fatal de desagregare a imperiului, încheie ziarul, care, chiar dacă este întârziat, va sfârşi prin a se desăvârşi.

Ridicarea imunităţii parlamentare unor deputaţi turci

ISTANBUL, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB comunică:

In Parlamentul din Ankara s'a discutat cererea ministrului de Justiţie de a ridica imunitatea parlamentară mai multor deputaţi.

Printre cei a căror imunitate parlamentară urmează a fi ridicată este şi d. Junus Nadi, directorul ziarului „Cumhuryiet".

Cererea ministrului de Justiţie a fost trimisă comisiunii de imunităţi.

LUMINOASE CONSIDERAŢII ASUPRA LEGĂTURILOR ISTORICE DINTRE SPANIA ŞI ROMÂNIA

Un interview acordat de d. Radu Ghenea, ministrul României la Madrid, revistei spaniole „A. Z."

MADRID, 28 (Rador).— Revista A. Z., organul politic şi social al sindicatului spaniol universitar, a publicat în ultimul său număr, pe întreaga pagină, sub semnătura publicistului Juan de Alcazar, un amplu şi cuprinzător interview cu d. Radu Ghenea, noul ministru al României în Spania.

După luminoase consideraţii asupra legăturilor istorice hispano-române şi a afinităţilor de rasă şi limbă, d. ministru Radu Ghenea a insistat pe larg asupra revoluţiei falangiste şi legionare.

Intr'adevăr, afirmă d-sa, doi creatori de viaţă nouă, mai bună, — Jose Antonio şi Căpitanul, — au căzut pentru Patrie, fără a-şi vedea atinse idealurile, în timpul vieţei lor pământeşti.

D. ministru Radu Ghenea are cuvinte de înaltă admiraţie despre mişcarea falangistă, amintind de jertfa adusă la Majadahonda, pentru aceleaşi idealuri, de Moţa şi Marin. Există azi două şantiere de uriaşă reconstrucţie naţională, materială şi spirituală, în care Falanga condusă de Serrano Suner, deschide drumuri Spaniei imperiale şi Legiunea lui Corneliu Codreanu, condusă de Horia Sima, făureşte pentru Regele Mihai „o ţară ca Soarele Sfânt de pe Cer".

Insfârşit, adaogă d. ministru Radu Ghenea, cele două revoluţii au azi, în fruntea statelor care le-au făcut, doi străluciţi generali, doi soldaţi în supremul înţeles al cuvântului, două vii exemplare de abnegaţie şi iubire de ţară, Caudillo al vostru şi Conducătorul nostru, generalul Antonescu, la conducerea a două ţări, pe care totul le uneşte şi nimic nu le desparte.

Interviewul este însoţit de fotografia d-lui ministru Radu Ghenea şi de alte două fotografii, [illegible] sând defilări legionare la [illegible] reşti

VIZITA COMANDANTULUI MIŞCĂRII LEGIONARE LA TIMIŞOARA

Horia Sima, vicepreşedintele consiliului de miniştri şi comandantul mişcării legionare, care se află de două zile în Banat, a vizitat Vineri oraşul Timişoara, însoţit de d-nii: prof. Petraşcu, secretarul general al Mişcării Legionare şi prof. Holcinescu [illegible] mandant legionar. D-sa a [illegible] contact cu şefii organizaţiei [illegible] le, d-nii: ing. Pascu; prof. [illegible] nadie, prefectul judeţului. Ile [illegible] du, primarul oraşului; [illegible] de siguranţă Comănescu, [illegible] tor-şef Tănase ş. a.

D. prof. Horia Sima a [illegible] apoi diferite instituţii legionare.

IRLANDA NU POATE [illegible] INFOMETATĂ

NEW YORK, 28 (Rador). — [illegible] respondentul agenţiei DNB [illegible] nică:

După o informaţie din [illegible] cercurile oficiale irlandeze [illegible] clarat, Vineri, că îngrădirea [illegible] tului britanic pentru Irlanda [illegible] stitue o urmare firească a [illegible] rii tonajului britanic şi că [illegible] trebue să se aştepte şi la alte [illegible] grădiri.

Deoarece însă Irlanda [illegible] ţară agricolă, ea nu va fi [illegible] tată.

IN STATELE-UNITE SUNT 5 MILIOANE DE STRĂINI

WASHINGTON, 28. (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă:

Vineri, s'a împlinit termenul [illegible] lăuntrul căruia toţi străinii din Statele Unite urmau să fie înregistraţi.

Este probabil că numărul [illegible] celor înscrişi se va ridica la [illegible] milioane.

Numai la Washington numărul străinilor se ridică la 15.39[illegible].

D. SVETKOVICI LA VÂNĂTOARE

BELGRAD, 28 (Rador). — Preşedintele de consiliu, d. Svetkovici, vice-preşedintele de consiliu [illegible] Macek şi banul Croaţiei au [illegible] parte, Vineri, la o vânătoare pe domeniul statului, la Bajakovo.

INTENSIFICAREA SCHIMBULUI DE MĂRFURI INTRE BULGARIA ŞI JUGOSLAVIA

SOFIA, 28. (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă că între Bulgaria şi Iugoslavia a fost încheiată o convenţie adiţională la tratatul de comerţ.

In baza acesteia, Bulgaria [illegible] spori exportul său de cărbuni [illegible] Iugoslavia şi va primi în schimb piatră de construcţii, [illegible] lemn, pentru industria mobilelor.

NEGOCIERILE ECONOMICE INTRE JAPONIA ŞI INDOCHINA AU FOST RELUATE

TOKIO, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Negocierile economice care au fost strămutate din Hanoi la Tokio, între Japonia şi Indochina franceză, au fost inaugurate formal Sâmbătă dimineaţa, printr'o primă reuniune a delegaţilor care s'au întrunit în locuinţa oficială a ministrului de externe.

D. ROOSEVELT INDEMNAT SĂ CONTINUE POLITICA CARE POATE ASIGURA VICTORIA DEMOCRAŢIEI

WASHINGTON, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

Casa Albă a publicat textul scrisoarei pe care au adresat-o preşedintelui Roosevelt 150 de personalităţi americane, în frunte cu numeroşi ziarişti, preoţi şi profesori universitari.

Semnatarii acestei scrisori cer d-lui Roosevelt să continue o politică energică şi să facă totul pentru a asigura victoria contra puterilor Axei.

Agenţia „Associated Press" exprimă părerea că această scrisoare a fost trimisă în scopul de a se influenţa apropiatul discurs pe care preşedintele Roosevelt urmează să-l pronunţe în faţa microfonului.

MINISTRUL UNGARIEI LA BUCUREŞTI VA FI RECHEMAT

BUDAPESTA, 28 (Rador) — Agenia telegrafică ungară anunţă:

In cadrul unei mari mişcări diplomatice, d. Bardossy, care funcţionează de mai bine de şase ani ca ministru al Ungariei la Bucureşti, va fi rechemat în capitală, urmând a primi o nouă însărcinare.

IMPORTANTE ZĂCĂMINTE DE FIER, MANGAN, AUR, ZINC ŞI CĂRBUNI DESCOPERITE IN RUSIA SOVIETICĂ

MOSCOVA, 28 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB comunică:

In cursul anului 1940, cercetările geologice executate în Siberia de răsărit au dus la descoperirea de noui şi însemnate zăcăminte de minereuri de fier şi de mangan, precum şi de aur, zinc şi cărbuni.

In apropierea satului Nijni-Ilinsk, în regiunea Irkutsk, a fost descoperit un zăcământ de minereu de fier evaluat la 350 milioane de tone. Un alt zăcământ de minereu de fier a fost descoperit în regiunea Bilj.

Se crede că zăcămintele acestea, precum şi cele cunoscute [illegible] din Baljaginskoje şi pe [illegible] (lacul Baikal) vor fi suficiente pentru a asigura, timp de 25 ani, [illegible] voia de materii prime ale [illegible] uzine metalurgice din Petrovsk [illegible] giunea Cita).

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar 5-7-9